The Latvian Newspaper for Canada and U.S.A.

Published twice weekly by Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi", Inc. — Editorial and Business Offices: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Telephone. EM 8-0792. Editor in U.S.A. — A.Zvēriņš, 90-16 Park Lane S., Woodhaven 21, N.Y., U.S.A. Tel. VI 6-7667.

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA

SATURDAY, SEPTEMBER 21, 1957.

LATVIJA
AMERIKĀ

76./613. n-rs. SESTDIEN, 1957. G. 21. SEPTEMBRI 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8 gads.

Latviešu laikraksts Amerikā

Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi", inkorporēta. Redaktori: I. Vīksna, J. Vītols, A. Gailīte. Redakcija un kantoris: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Tel. EM 8-0792. ASV red. — A. Zvēriņš, 90-16 Park Lane S. Woodhaven 21, N.Y., U.S.A. Tel VI 6-7667. Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par 1 mēn. $1.50; par 3 mēn. $4.50; par 6 mēn. $8.50; par 1 gadu $16.00. Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $1.40; tekstā $2.80—$5.60 par vienas collas slejas telpu.

ĀDENAUERS TURĒSIES PIE RIETUMIEM

RIETUMVĀCIJA TURPINĀS SAVAS SAISTĪBAS ZIEMEĻATLANTIJAS ORGANIZĀCIJĀ, REĀLIZĒS IESĀKTO BRUŅOŠANĀS PROGRAMMU UN CĪNĪSIES PAR ABU VĀCIJU APVIENOŠANU.

Rietumvācijas vispārējās vēlēšanas nāca un pagāja bez jebkādiem pārsteigumiem. Ja neskaita faktu, ka Ādenauers uzvaru izcīnīja ar vislielāko balsu skaitu, kādu brīvās vēlēšanās kādam vācu valstsvīram jebkad izdevies iegūt, tad var sacīt, ka vēlēšanas aizvadītas bez nekādiem jaunumiem.

Bonnā. Pēc galīgo vēlēšanu rezultātu saņemšanas, sasauktajā preses konferencē kanclers Ādenauers savu trešo uzvaru atzīmēja ar deklarāciju, ka Rietumvācijas ārpolitika netiks grozīta. Nav sagaidāmas pārmaiņas arī valdības sastāvā, jo domā, ka vācu partija, ar kuru kristīgie demokrati līdz šim veidoja koalicijas valdību, arī turpmāk paliks Ādenauera paspārnē. Patiesībā tagad tas Ādenaueram vairs nebūtu vajadzīgas, jo viņa partija vēlēšanās ieguva absolūtu vairākumu.

Solot arī turpmāk darboties Ziemeļatlantijas organizācijā, kanclers Ādenauers uzsvēra, ka Rietumvācijas politiskā un morālā enerģija tiks izmantota augšminētās organizācijas ideālu īstenošanai. Starptautiskā mērogā Ādenauers izteica vēlēšanos pielikt roku pārraudzītas atbruņošanās līguma parakstīšanai, vispārējā saspīlējuma mazināšanai un ilgstoša miera nodrošināšanai visā pasaulē.

Arī vietējās intereses Rietumvācijai paliks līdzšinējās, pirmo vietu, protams, ierādot abu Vāciju apvienošanas jautājumam. **Kanclers paskaidroja, ka Rietumvācija Padomju Savienību nelūgsies. un tās priekšā nelieksies. Rietumvācija turpinās savu bruņošanās programmu, turēsies pie Ziemeļatlantijas organizācijas un cīnīsies par Vācijas apvienošanu kā šīs organizācijas locekle un nevis kā neitrāla valsts.** (Ādenauera pretinieks Ollenhauers savas vēlēšanu kampaņas laikā proponēja Rietumvācijas neitralizēšanu kā īsāko ceļu uz sadraudzību ar Maskavu Vācijas apvienošanai.).

Kamēr Sav. Valstu prezidents Eizenhauers apsveica Ādenauera uzvaru, pārrēķinot tās nozīmi visas Eiropas aizsardzības mērogā, vietējie sociāldemokrati un kaiminvalstu komūnosti nespēja slēpt savu vilšanos. Neoficiālas ziņas, kas saņemtas no Bonnas liecina, ka sociāldemokratu partijas vadītājs Ollenhauers gatavojas atkāpties no sava amata. Iztirzājot savas partijas neveiksmi, pēdējais uzsvēra, ka viņa sakāvē vainojamas Sav. Valstis, katoļu baznīca un nelūgta „palīdzība" no Padomju Savienības. Bet Austrumberlīne domā, ka kristīgie demokrati vēlēšanās uzvaru panākuši vienīgi ar saviem „SS paņēmieniem". Padomju Savienības ziņu aģentūra tai pašā laikā apgalvo, ka Ādenauers uzvarējis ar viltu un krāpšanu, Sav. Valstu un vācu monopolistu politiskam un financiālam atbalstam piepalīdzot.

Kamēr Ādenauera uzvara ir nemoliedzami atzīstama par vienreizēju panākumu, tā tomēr nav tālejoša rakstura. Kanclera personīgā popularitāte vēl vienmēr ir viens no galvenajiem vēlētāju balsu pievilkšanas spēkiem. Un tādēļ nav jābrīnās ,ja ne tikai Rietumvācijā, bet arī Rietumu lielvalstīs vaicā, kas nāks pēc Ādenauera? Pēc dažiem mēnešiem Rietumvācijas kanclers būs 82 gadi vecs. Jaunajam četru gadu terminam izbeidzoties, Ādenauers būs pietuvojies 86 gadu robežai. Bet savu mantinieku viņš nav vēl izraudzījis, vismaz oficiāli ne.

Rietumvācijas diplomātiskās aprindas min četru dažādu personu vārdus eventuālai Ādenauera aizstāšanai. Ārlietu ministrs Brentano, kas savā laikā tika ieskatīts turpat par drošu Ādenauera pēcnācēju, tagad minētāju ranga tabulā noslīdējis līdz ceturtai un pēdējai vietai .Pirmā vietā pašreiz nostājies saimniecības ministrs Erhards, kura popularitāte augtiešī proporcionāli ar Rietumvācijas labklājību, kas pēdējos pēckara gados paspējusi sasniegt vēl nepazītus augstumus. Otrā vietā izvirzījies aizsardzības ministrs Štrauss, kas ar saviem 44 gadiem ir jaunākais Ādenauera amata kandidāts, bet trešā vieta tiek rezervēta vicekancleram Blīcheram.

TRĪS PROFESORI SASTOPAS

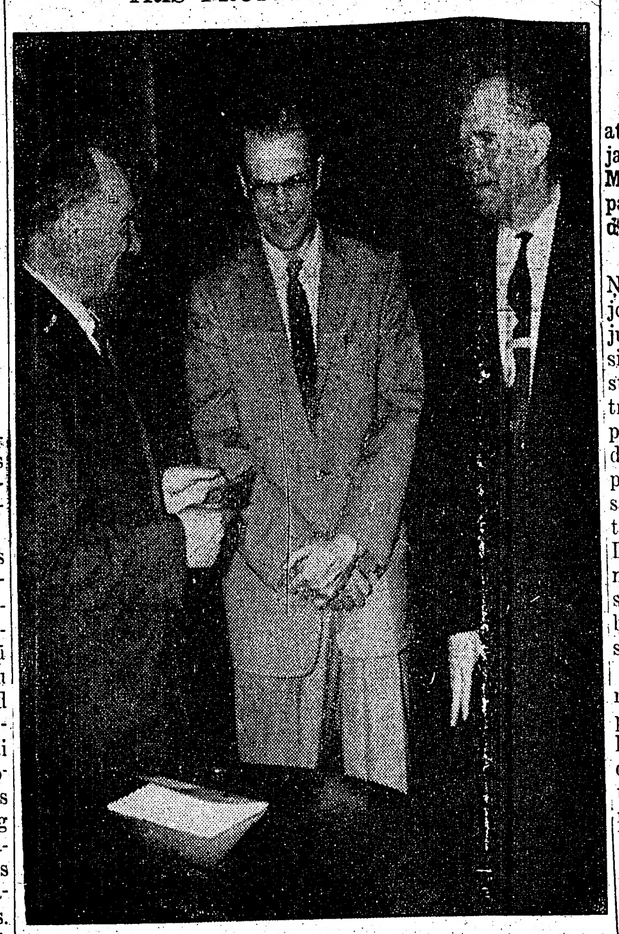

No kr.: prof. Dr. Edgars Dunsdorfs, mācības spēks Melburnas un Kalifornijas universitātēs, viesojās pie latviešiem Ņujorkā; prof. Dr. Bruno Jirgensons, māc. spēks Teksasas universitātē Hjustonā, ieradies Ņujorkā uz ķīmiķu kongresu; prof. Dr. P. Starcs, Ņujorkas latviešu organizāciju padomes priekšsēdis.

IZRAUDZĪTS AN PILNSAPULCES PREZIDENTS

Libānas pārstāvim Maļikam atsakot savu kandidātūru, jaunzēlandietis sērs Leslijs Manro izraudzīts par AN divpadsmitās pilnsapulces prezidentu.

Apvienotās Nācijās, Ņujorkā. 17. septembrī Ņujorkā atklāja Apvienoto Nāciju pilnsapulces divpadsmito sesiju, klātesot gandrīz visu pārstāvēto valstu ārlietu ministriem. Sesijas darba kārtības pirmais punkts — jauna prezidenta izraudzīšana, radīja jau pirmos sarežģījumus. Par pilnsapulces prezidentu kandidātiem uzstādīja Dr. Maļiku no Libānas un sēru Lesliju Manro no Jaunzēlandes. Pirmo atbalstīja padomju bloka valstis, bet otram savu atbalstu bija solījusi Rietumu pasaule.

Gaidāmo sīvo balsošanas cīņu aiztaupīja pats Maļiks, vēl pēdējā brīdī atsaucot savu kandidātūru, tā prezidenta godu nodrošinot sēram Leslijam: tikai viena valsts savu balsi nodeva par nekandidējošo Maļiku, trīs no balsošanas atturējās, kamēr 77 valstis izvēlējās Monro.

SABIEDROTO JŪRAS SPĒKI MANEVROS

ZIEMEĻJŪRAS ŪDEŅOS NOTIEK KARA SPĒLES LIELĀKAI SABIEDROTO FLOTEI, KĀDA REDZĒTA VIENKOPUS KOPŠ OTRĀ PASAULES KARA BEIGĀM.

Londonā. Šīs nedēļas vidū Ziemeļatlantijas organizācijas jūras spēki uzsāka desmit dienu manevrus Ziemeļjūrā, lai, apvienojot vismodernākos ieročus, koordinētu sabiedroto pretuzbrukuma taktiku ienaidnieka agresijas gadījumā.

Vairāk kā simts angļu un amerikāņu kara kuģu ar 35.000 jūrniekiem atstāja Klaides līci (starp Ziemeļīriju un Skotiju), lai vēlāk apvienotos ar citu Ziemeļatlantijas organizācijā ietilpstošo valstu kara flotēm Skotijas ziemeļaustrumos.

Sav. Valstis pašreizējos manevros sūta visus savus lielākos un modernākos aviācijas bazes kuģus Saratogu un Forestolu, kaujas kuģus Aiovu un Viskonsinu, kā arī tāļšāvēju raķetēm apgādātos Bostonu un Kanberu.

Jūras manevru ziņā šī vasara ASV kara flotei ir bijusi visdarbīgākā pēckara gados. Cik zināms, Sav. Valstu, Vidējo Austrumu un Eiropas ūdeņos amerikāņu jūras spēku manevros piedalījušies ap 230 dažāda tipa kuģu, 125.000 jūrnieku un 800 lidmašīnu. Visplašākās un nozīmīgākās tomēr ir pašreizējās Ziemeļatlantijas organizācijas flotes kara spēles Ziemeļjūrā, kuru rezultāti, kā domā, būs noteicošie Rietumu sabiedroto militāro plānu izstrādāšanā.

Difenbeikers sāk taupīt

Mēģinājumā ekonomizēt Kanadas aizsardzības budžetu, ministru prezidenta Difenbeikera valdība gatavojas pārtraukt jaunākā tipa (VI) CF-100 strūkliznīcinātāja ražošanu, jo domā, ka ar to varētu ietaupīt apmēram 100 milj. dolaru. Nākamo divu gadu laikā Kanadas gaisa spēkiem būs jāapmierinās ar uzlabotu līdzšinējo (tipu V) CF-100 iznīcinātāju, ko ne vēlāk kā 1959. gadā aizstās nesalīdzināmi ātrākais CF-105.

75 ungāri brauks atpakaļ

Kanadas pagaidu immigrācijas ministrs Fultons paskaidro, ka 75 ungāru bēgļi izteikuši vēlēšanos atgriezties mājās. Pēdējie tiks repatriēti uz Vīni jau šī mēneša beigās.

Kopš Ungārijas brīvības cīņu sākuma pagājušā gada beigās, Kanadā ieradušies 33.000 ungāru bēgļu.

Bevans Maskavā

Anglijas strādnieku partijas kreisā spārna vadītājs un Etlija valdības veselības ministrs Bevans ieradies Maskavā. Padomju Savienības ziņu aģentūra Tass stāsta, ka Bevanam bijusi gara un draudzīga saruna ar komūnistu partijas pirmo sekretāru Hruščevu.

PADOMJU KUĢI CEĻĀ UZ SĪRIJU

Londonā. Padomju Savienības ziņu aģentūra Tass vēstī no Maskavas, ka divi padomju kara kuģi, Damaskas kreisās valdības aicināti, pašreiz atrodas ceļā uz Sīriju — draudzības vizītē. Padomju kreiseris Ždanovs un iznīcinātājs Svobodnij jau sasnieguši Vidusjūras austrumu daļu. Sīrijā tie noenkurojušies Latakijas ostā.

Angļu diplomātiskās aprindas paskaidro, ka padomju kara kuģu vizīte Sīrijā atzīstama par pretspēli Sav. Valstu sestai flotei, kas šovasar bijusi neparasti aktīva. Īsi pēc Sīrijas armijas vadības pāriešanas komūnistu rokās, daļa Sav. Valstu 6. flotes viesojās Libānā. Vēl tikai pagājušajā nedēļā Sīrijas valdība žēlojās, ka Sav. Valstu kara kuģi parādījušies tās teritoriālos ūdeņos. Pirms izbraukšanas uz Sīriju abi augšminētie padomju kara kuģi 6 dienas viesojās Splitas ostā Dienvidslavijā.

TURCIJA SAŅEM IEROČUS NO ASV

Turcijas manevri uztrauc Sīriju

Motivējot manevru nepieciešamību, Turcijas valdība paskaidro, ka tā ieinteresēta nevis jaunu territoriju iegūšanā, bet gan jau esošās nosargāšanā.

Ankarā. Vairāki Rietumu žurnālisti, kas nule kā atgriezušies no Turcijas un Sīrijas robežjoslas apskates, zina stāstīt, ka abas šīs valstis baidās viena no otras agresīvajām tieksmēm.

Sīrija, uzdodot turku armijas manevri par sava nemiera iemeslu, baidās no Turcijas uzbrukuma. (Turku armijas manevri, kuŗos piedalās turpat veseli 3 armijas korpusi, bieži vien notiek ne tālāk kā 5 jūdzes no Sīrijas robežas). Turcijas valdība tomēr turpina apgalvot, ka tai nav nekādu agresīvu tieksmju un ka tā ieinteresēta vienīgi savu robežu nosargāšanā. Rietumu žurnālisti pārliecināti, ka tagad Sīrijas robežas tuvumā turki savilkuši daudz vairāk karaspēka nekā Sīrijas un Jordānas militārās krizes laikā š. g. aprīlī.

Kamēr Sīrijā turpina pienākt padomju ieroči un kara materiāli, Turcija paātrinātā tempā saņem to pašu no Sav. Valstīm. Kopš Sav. Valstu ārlietu ministrijas pārstāvja Hendersona brauciena pa Rietumiem draudzīgajām Vidējo Austrumu valstīm — pēc Sīrijas armijas nonākšanas komūnistu vadībā, Turcija saņēmusi lielāku skaitu amerikāņu vieglo tanku, transportlidmašīnu un benzīna.

Pārmaiņas Bulgārijā

Dienvidslavijas prezidenta Tito ietekmē Padomju Savienība rūpējas par Bulgārijas staļinistu likvidēšanu.

Sofijā. Bulgārijā klīst baumas, ka no politiskās skatuves nozudis agrākais ministru prezidents Červenkovs, kas pagājušajā gada staļinistu tīrīšanās zaudēja savu amatu, bet ne noteikšanu Bulgārijas komūnistu partijā.

Tā kā Červenkovs jau vairāk kā mēnesi nav redzēts galvaspilsētā Sofijā ,vietējo komūnistu aprindās sākušas klīst baumas, ka draud jaunas staļinistu tīrīšanas. Ja pagājušajā gadā staļinistiem Bulgārijā briesmas draudēja no Padomju Savienības tieši, tad tagad par vainīgu tiek ieskatīts Dienvidslavijas Tito, kas, sastopoties ar Padomju Savienības komūnistu partijas pirmo sekretāru Hruščevu, žēlojies par lielo naidu, kādu bulgāri izrāda dienvidslavu komūnistiem.

NO PARAGVAJAS IECEĻOJUŠI KANADĀ

Invalids Jānis Grīnvalds ar sievu Emīliju naktī no 18. uz 19. septembri ar Trans Canadian Air Lines lidmašīnu ieradās Maltonas lidlaukā Toronto. Lidmašīna nosēdās 5 minūtes pēc pusnakts, bet Grīnvaldi „uz brīvām kājām" tika tikai pēc pl. 1 naktī. Lidlaukā bija jākārto vēl dažādas formālitātes, kā ārstu pārbaude u. c., kas ilga vairāk kā stundu, lai gan pasažieru, kas ieradās ar šo lidmašīnu, bija pavisam maz.

Sagaidītājiem Grīnvalds izteicās, ka viņš vairs necerējis, ka varēs ierasties Kanadā, jo tepat 4 gadi pagājuši, kopš sācis kārtot ieceļošanas lietas. Grīnvalds ir priecīgs un pateicīgs Kanadas tautiešiem, kas viņu atbalstījuši kā ceļa nauda sagādē, tā ieceļošanas lietu kārtošanā. Dzīvodams Paragvajā, viņš pārskolojies par krāsotāju izkārtņu nozarē. Tas liecina, ka galvotājiem, kas garantēja, ka Grīnvaldi pēc ieceļošanas nebūs Kanadas valdībai par nastu, galva daudz nebūs jālauza, jo šādā veida amatnieki Kanadā aizvien ir vajadzīgi. Kaut gan Grīnvalds ir invalids, taču viņa enerģija un amata prasme norāda, ka viņš ātri dabūs darbu un varēs sevi ar ģimeni uzturēt. Uz to labas sekmes ieceļotājiem!

No lidlauka Grīnvaldu ģimene aizbrauca pie Rama, kur paliks dažas dienas, pēc kam brauks uz Dandalku pie sava „sponsora" K. Purmaļa, kas viņiem devis galvojumu ieceļošanai. Protams, laukos Grīnvalds laikam nepaliks, jo kā amatniekam viņam darbs būs jāmeklē pilsētā.

Grīnvaldu ģimeni sagaidīt bija ieradušies DV Kanadas valdes pārstāvji, DV dāmu komitejas priekšniece, V. Kaļiņš, kas kārtoja Grīnvalda ieceļošanas lietu, un Rams, pie kura Grīnvalds palika pa nakti. Sarunā ar V. Kaļiņu, pēdējais paskaidroja, ka šī bijusi viena no smagākajām lietām, kas immigrācijas jautājumos viņam līdz šim bijis jākārto.

ATBRAUCĒJI UN SAGAIDĪTĀJI TORONTO LIDLAUKĀ

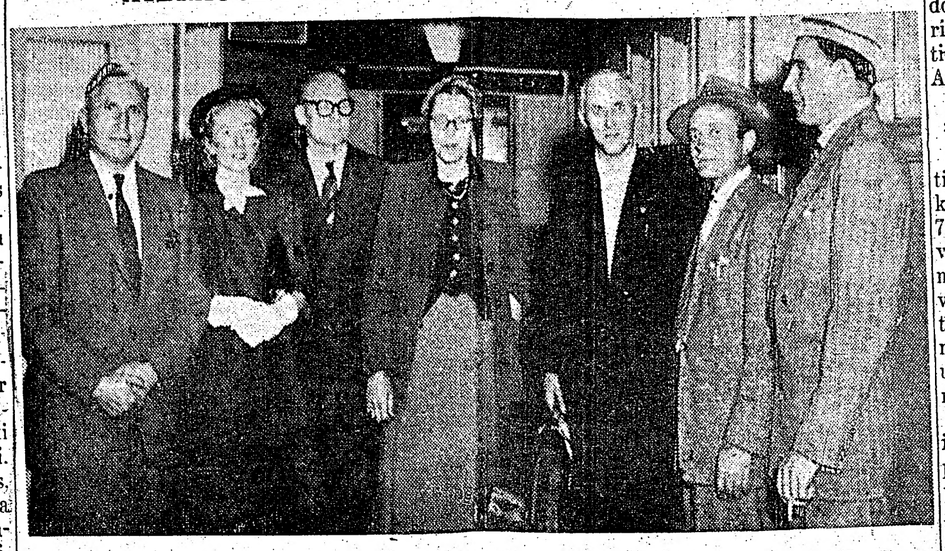

No labās: DV KV Kultūras daļas vad. P. Broks, valdes pr-dis V. Mukts, atbraucējs J. Grīnvalds ar dzīvesbiedri, A. Rams, Vanadžu pr-ce M. Grunte un V. Kaļiņš. J. Kreiļa uzņ.

AN 82 valstis

Malaja, kas neatkarību ieguva tikai pirms pāris nedēļām, š. g. 17. septembrī kļuva pilntiesīga locekle Apvienotās Nācijās, kur ietilpstošo valstu skaits tagad sasniedzis 82.

PADOMJU RAKSTNIEKI TURPINA DUMPOTIES

APSPIESTIE CILVĒKI SĀKUŠI PATSTĀVĪGI DOMĀT UN ATKLĀTI PROTESTĒT PRET SARKANO FARIZEJU NELIETĪBĀM

Pēc Dudinceva romāna „Ne no maizes vien" Padomijā tagad pa laikam parādās arī citi literāri darbi, kas vēršas ne vien pret Staļina ēru, bet arī pret tagadējo Kremļa varas vīru uń viņu rokas puišu nepārtrauktajiem meliem, liekulību un visu komūnistisko iekārtu. Viens šāds darbs, garāks dzejojums, kas nesen parādījies Armēnijas rakstnieku apvienības laikrakstā un saucas „Saruna ar kādu farizeju." Tā autors ir armēnis Gevorks Emins, kas vēršas pret komūnisma liekulību, un savā dzejojumā par farizejiem sauc partijas varenos ,kas, prazdami pārdzīvot visādas tīrīšanas un „nemaldīgās" kursa maiņas, vienmēr peld. Padomijas iedzīvotāju slāņu virspusē. Emina darbs no Padomju Savienības, cik zināms, ir izkļuvis tikai pāris eksemplāros, un tulkojumos (piem. vācu) parādījies tikai fragmentos, taču arī no tiem redzams ,ka, uzrunādams kādu no daudzajiem komūnistu farizējiem, armēnis sauc:

„Stāt! Ko tu dari? Dieva dēļ izbeidz reiz sludināt savus saukļus un liekulīgos sprediķus, kuŗus tu pātaro mūsu laikmeta vārdā. Pietiek! Kas tev ir devis tiesības runāt tautas vārdā? Laiki jau mainās. Mēs, kas bez bailēm stāvējām baigākajās kaujās — mēs nebaidāmies vairs tevis . . . Taču tu (jeb tavi brāļi, jo visi esat vienādi) ķeries pie savām vecajām metodēm, slēpies aiz smirdošiem lozungiem. Bet mēs, farizej, vairs nevēlamies piedalīties tavā bankrotā."

Darbs met arī spēcīgu gaismu uz farizeju — komūnistisko funkcionāru nožēlojamo glēvulību 2. pasaules kara laikā, kad tie vai nu aizmugurē, vai īpaši pēc kara, kļuvuši „varoņi" un tautas tiesātāji. Armēņu laikraksts, kas atļāvies dumpīgo darbu iespiest, kādā nākošajā numurā tomēr ievietojis šādu paskaidrojumu: „Diemžēl, daudzi mūsu rakstnieki, to starpā arī ļoti ievērojami, ir sākuši maldīties, sniedzot lasītājiem nemākslinieciskus un neaistētiskus darbus. Mūsu laikrakstā iespiestie Emina darbi ir šo maldu paraugs, un viņu publicēšana ir smaga redaktora kļūda."

Nav zināms, kas pēc „smagās kļūdas" atklāšanas ir noticis ar laikraksta redaktoru un rakstnieku Eminu, bet pagaidām tas, vismaz mums, ir mazāk svarīgi. Nesvarīgs ir arī darba „nemākslinieciskums un neaistētiskums", bet svarīga ir tā dokumentārā vērtība kā jauns pierādījums, ka arī visādi priviligēto Padomijas rakstnieku vidū vairojas cilvēki, kas sākuši patstāvīgi domāt un nevēlas tālāk piedalīties komūnisma bankrotā. Armēnim ir bijusi drosme to pateikt, bet gaužam maz ticams, ka tāda varētu rasties arī Vilim Lācim, Sudrabkalnam, Andrejam Upītim, Saksei, Grigulim. Rokpelnim, Lēmanim un citiem okupētās Latvijas komūnistiskajiem „rakstniekiem", jo viņi jau nav nekas cits kā farizeji, kuŗus Emins uzrunā savā darbā un kas līdz ar komūnismu iet pretī savam neglābjamajam bankrotam.

V. As.

Indija meklē naudu

Indijas finanču ministrs Keišnamahari šinīs dienās izlidoja uz Vašingtonu, cerībā saņemt aizdevumu Indijas piecgadu plāna reālizēšanai. Indijai nepieciešams ārvalstu atbalsts apmēram 1.4 miljardu dolaru apmērā, un Krišnamahari minēto summu cer aizņemties no Sav. Valstīm, Kanadas, Anglijas un Rietumvācijas.

„Brīvo kviešu" politika

Sav. Valstu un Kanadas tirdzniecības un saimniecības komitejas sēde sāksies šī gada 7. oktobrī Vašingtonā. Katru valsti pārstāvēs četri kabineta ministri: Kanadas delegāciju vadīs ārlietu ministrs Smits; tajā būs finanču ministrs Flemings, tirdzniecības — Čerčils un lauksaimniecības — Harkness.

Augšminētās komitejas sēdi ierosināja Kanadas ministru prezidents Difenbeikers, lai protestētu pret Sav. Valstu „brīvo kviešu" politikai, kas, pēc Otavas domām — cērt pārāk dziļus robus Kanadas labības eksportam.

LATVIJA

Draugi grib mūs asimilēt,
Ienaidnieki grib mūs iznīcināt,
Bet mēs gribam palikt latvieši.
Archibīskaps T. GRINBERGS

DRAUGS, MEKLĒSIM LATVISKO DVĒSELI

JAUNATNES NEDĒĻAI TUVOJOTIES

Ap mums atkal dvašo vēlais rudens; tas nemanot mūsu ņa, kas tevi uzaudzinājuši, iemitekļu priekšā uzvandījis sakaltušas, mirušas lapas, uzpūtis svešas, trokšņainas skaņas, un mūs pašus ievadījis melancholiskā noskaņā: jo vasara ar savu siltumu, draugiem, mēnešainajiem vakariem un naktīm izskrējusi skaudrajos vējos. Daudzi no mums atgriezušies skolās, darbā, svešā vidē.

Kā lai pārvaram svešos vējus, salnas, auksto ziemu? No gada gadā mums veicas arvien grūtāk! Svešā salna plauj latviskās jaunaugsnes, lai gan mēs piederam pie ziemciešu cilts. Trimdas garie gadi prasa savus meslus; daudzi no mums ticības nespēkā saļimst svešajā ceļmalā, nāk nesaudzīgā salna un apsaldē mūsu latviskās dvēseles. Tā ir svešas varas likumība, draugs. Tādēļ brunojamies — kļūsim kā dzērves, pacelsimies spārnos, lidosim pārciest trimdas ziemu silos krastos, sasauksimies un meklēsim latvisko dvēseli!

Tāpat kā pagājušā un aizpagājušā oktobrī, izprotot nepieciešamību bruņoties pret visu svešo, Amerikas latviešu jaunatnes apvienības valde arī šogad aicina latviešu jaunatni trimdā oktobra pirmajā pusē rīkot jaunatnes nedēļu. Šī gada skaisto mudi: „Meklēsim latvisko dvēseli", ALJA'i devis jaunais dziedonis Ivars Gaide, Grand Rapidu jaunatnes pulciņa „Pērse" loceklis. Par šo temu apvie ības oficiozā ALJA's Ziņu 3. numurā jau rakstījis students Kārlis Zobs (Indianapole.) Bez K. Zoba pieminētajām latviskās dvēseles krātuvēm (grāmatām, vakaru rīkošanu par labu latviešu skolai, rakstnieku vakariem, mākslas darbu iegādi, latvisko tradiciju vakaru rīkošanu, derus, rotaļām, gribu pievērst uzmanību „piemirstai" latviskās dvēseles krātuvei: tēvam un mātei, latv u ģimenei.

Draugs, ja tev ir tēvs, māmiņa, kas tevi uzaudzinājuši, iemācījuši pirms pie viņiem! Viņos slēpjas brīvās Latvijas gars, ilgas un tautas gara mantas. Pēdējā laikā mēs, jaunie, bieži esam apgrēkojušies pret saviem vecākiem, pat mēģinājuši „uzburt" nepārvaramas plaisas, nesaskaņas. Tāpēc paldies tam aunietim, kas aizvadītajā ALJA's 6. gadskārtējā kongresā iesniedza rezolūciju, (un ko delegāti vienbalsīgi pieņēma) par „vecajiem un jaunajiem", kuŗas galvenā doma ir: „Visos laikos un visur tautas dzīvās paaudzes ir kopējs organisms, vienots milestībā, kopējos mērķos, kopējā darbā un cīņā — tāpat kā koka saknes, stumbrs, zari un lapas.

Tā ir arī ar mums trimdā. Tā dēvētās „nesaskaņas" un „plaisas" paaudžu starpā ir sakslots un dažkārt arī launsabiedrīgi radīts ieskats. Latviešu paaudzes ir dzīvā Latvi'a: palūkosimies dziļāk mūsu tēvos, mātēs un viņu draugos — mēs to ieraudzīsim." Mēs viņos sagaidām latvisko dvēseli. Mūsu tēvi un mātes ir uzsūkuši senčevu latvisko garu, izveidojuši latvisko dvēseli; viņi vairīmdā oktobra pirmajā pusē rēs kultivēt un pabarot arī mūsu latvisko dvēseļu jaunos asnus.

Latvju kultūras devumi — mūsu rakstnieku gara darbi: grāmatas, gleznas, mūsu preso trimdā, visi ir latvju gara iesējumus. Gādāsim, lai viss latviskais, ne tik vien daiļotu rakstīju students Kārlis Zobs dus un sienas, bet arī tiktu nešs tautā, tiktu saprasts, pēlētīts un papildināts.

Neapšaubāmi, mums katram rokā ir latviskās dvēseles mekmākslas darbu iegādi, latvisko tradiciju vakaru rīkošanu, lietot — atslēgsim krātuvju pūrus, tad svešā salna un ziema izgaisīs senču dvēseļu pulkenu dvēseles krātuvei: tēvam un mirdzumā...

Hugo Atoms.

IESVĒTĪTA PIEMIŅAS PLĀKSNE

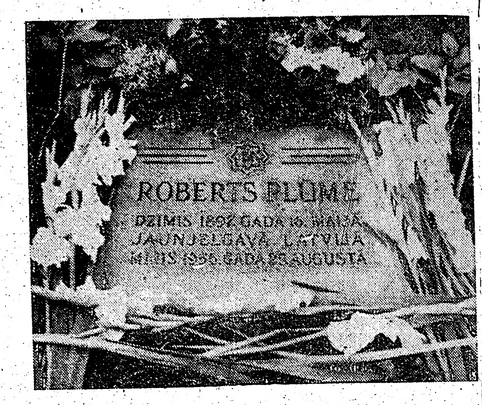

Pazīstamā sporta un sabiedriskā darbinieka Roberta Plūmes piemiņas plāksni viņa atdusas vietā Ziemeļjorkas kapu latviešu nodaļā iesvētīja un atklāja māc. A. Cops, izjustos vārdos raksturojot nelaika nopelnus sporta un sabiedriskajā dzīvē Latvijas tapšanas un patstāvības laikā. Arī trimdas dzīvē R. Plūme bijis aktīvs darba darītājs gan vadot vietējo sportistu saimi, gan arī pildot sabiedriskus pienākumus latviešu organizācijās. Tādēļ R. Plūmes zaudējums ir sāpīgs ne vien viņa ģimenes locekļiem, bet visai latviešu saimei. Uzstādītā piemiņas plāksne mūsu jaunākai paaudzei atgādinās, R. Plūmes darbu un nopelnus, kas reizē būs arī labs mudinājums un priekšzīme nacionālo centienu īstenošanai. Svētbrīdim sekoja V. Upeslāča piemiņas vārdi, kuŗos cildināja R. Plūmes personību un darbu. LNAK, kā arī nelaika draugu un cienītāju vārdā V. Upeslācis R. Plūmes atdusas vietā pie piemiņas plāksnes nolika ziedus.

UZMANĪBU, LATVIEŠU SEKRETĀRES!

Importfirmai steidzīgi vajadzīga sekretāre ar labām zināšanām angļu valodā un mašīnrakstīšanā. Vēlama stenografija, bet nav nepieciešama.

Laba sākuma alga. Var būt precēta vai neprecēta. Ofertes iesūtāmas ar rakstu šī laikraksta kantorī ar „SEKRETĀRE".

I. Andersoni un V. Vagneri salaulāja māc. A. Cops Toronto. Grāvīša foto.

8. septembrī Kolorado Springā iesvētītie jaunieši. I.r. no kr.: Kaspars Bērziņš, Zenta Smite. 2. r.: Vilis Bērziņš un Arsis Bērziņš. Vidū prof. L. Bērziņš un draudzes māc. Z. Upīte. E. Zirnīša foto.

Gaida Straumēna Bostonā beigusi Linkolnas universitātes tehnisko institūtu inženierzinātnēs.

ES MĪLU LATVIJU

Plašs Zemnieku dienu sarīkojums Bradfordā

Septembra sākumā Bradfordā uz zemnieku dienām un mazpulku svinībām pulcējās Anglijas latvieši no tuvuma un tāluma. Bradfordas DVF namā saradās vairāk apmeklētāju ne kā gliti uzpostā nama zāle varēja uzņemt.

Viesu vidū bija tautieši no Londonas, Bristoles un vairākām pilsētām Bradfordas tuvākajā un tālākajā apkārtnē. Londonas ekskursantu grupa braucienu uz Bradfordu bija izmantojusi arī lietderīgai ekskursijai uz Northamptonas lauksaimniecības institūtu. Šeit latviešu grupa sīki iepazinās ar visjaunākajiem mācību paņēmieniem, apmācot Anglijas lauksaimniekus.

Skolas direktors L. A. Stjūarts izrādīja ekskursantiem modernās skolas telpas, mācību līdzekļus un demonstrēja jaunākos paņēmienus, kā sagatavot jaunekļus un janavas veselīgajam lauksaimnieku darbam. Noslēgumā skolas vadība latviešu grupu pacienāja ar tēju.

Nonākot Bradfordā, katru tuvo un tālo ciemiņu sagaidīja laipnie un smaidīgie Kārļa Ulmaņa mazpulka dalībnieki. Šai lielajai dienai mazpulcēni bija ilgi un ar nopietnību gatavojušies. Labākais pierādījums tam bija skaisti dekorētā mazpulku mītne „kur gaumīgi sakārtoti bija izstādīti pašu laucinu raža un rokdarbi, kā arī mākslinieciski izstrādājumi.

Visjaukāk, bija vērot pašu jaunāko mazpulcēnu izstrādājumus, kas savā bērnu iztēlē skaisti bija attēloti gan roku zīmējumos, gan domrakstos ar kopējo temu — „Es mīlu Latviju."

Sestdienas priekšpusdienā mazpulcēni jau centīgi bija paveikuši dažādus uzdevumus un sacensības. To vidū jāatzīmē pirmoreiz Anglijā rīkotās šaušanas sacensības ar mazkalibra šautenēm.

Sākoties svinīgajam svētku aktam, mazpulcēnu goda sardze zālē ienesa Latvijas un mazpulka karogus. Viesi sveica karogu ienešanu ar pieceliešanos. Svētbrīdi vadīja teoloģe E. Blumenfelde - Siliņa, savas svētrunas pamatā liekot mazo mazpulcēnu silto domu — „Es mīlu Latviju."

Tālāk sapulcējušos viesus apsveica sarīkojume tehniskais rīkotājs J. Kūlis aicinot Latviešu zemnieku savienības Lielbritanijā valdes priekšsēdi agronomu E. Zelmeni teikt svētku runu.

E. Zelmenis runas ievadā piemineja prezidentu K. Ulmāni, kam šinīs dienās piepildījās 80 gadu dzimšanas diena. Viņš veidojis arī Latvijas zemnieciības kustību. Viņa domas aicinātī, Latvijas brīvības laikos zemnieki pulcējās uz savām Zemnieku dienām. Turpinot svešnieciības gaitās Kārļa Ulmaņa sākto tradiciju, zemnieku savienība organizē reizi gadā Zemnieku dienas. Ar vārdiem „Katrs savā, un visi valsts darbā", savu runu nobeidz agr. E. Zelmenis.

Sekoja „Dievs svētī Latviju" un svinīgais solījums. Zvēresta tekstu nolasīja agr. E. Zelmenis. Solījumu nodeva 6 mazpulka dalībnieki.

Apsveikumu rindu ar personīgiem vēlējumiem ievadīja LNPL prezidija vārdā T. Strēlerts. DV vārdā Bradfordas nodaļas valdes sveicienus nesa M. Kazainis.

Koncerta daļā uzstājās dziedātāja Z. Pirvica. Ziedi un aplausi liecināja par pelnīto atzinību.

Koncerta programmai sekoja mazpulcēnu izpildītā programma. Jaukie dalībnieku tautas tērpi, tīrā latviešu valoda kā dziesmās tā deklamācijās apliecināja, ka mazpulka dalībnieki ir paveikuši lielu un nozīmīgu darbu.

Zemnieku dienu noslēgumā visi vakara viesi pulcējās DVF Bradfordas nodaļas namā pie atspirdzinājuma galdiem.

Gaŗa bija mazo mākslinieku virkne, pilna laviska siltuma. Gandarīti bija kā K. Ulmaņa, tā Londonas „Daugavas" mazpulka dalībnieki par saņemtajām balvām un veltēm. Netika aizmirsti arī latviskā Jāņu uzveduma bērnu lomu tēlotāji, kas Jāņos ar savām dejām un dziesmām it bieži pārspēja lielos tēlotājus.

Programmas noslēgumā notika filmu izrāde. Sevišķi gaidīta bija pirmo reizi demonstrētā filma „Rīga šodien", sadalīdzinot ar 1937. g. uzņemto.

KANADĀ

TORONTO

● LABK dārzkopības sekcijas rīkoto K. Zariņa referātu par kosumdārziņu un mauriņu ierīkošanu, kopšanu un kaitekļu apkarošanu noklausījās ap 50 interesenti. Vispusīgā stāstījumā referents kļausitājus iepazīstināja ar piemērotākiem darba paņēmieniem, sēklu izvēli, slimību un kaitekļu apkarošanas līdzekļiem, kā arī augšnas uzlabošanas iespējām un nepieciešamo mākslīgo mēslu sastāvu. Referātam sekoja praktiski demonstrējumi Edwards Gardens parkā. Referātam sekoja jautājumi, un klausītāji noskaidroja daudzas problēmas, kas saistītas ar mājas apkārtnes izdaiļošanu.

● Latviešu saimi piemeklējis vēl viens smags nelaimes gadījums. Sešī gadi vecajam Zigurdam Bertmanim rotaļājoties uzgāzies virsū velas žāvēšanas stabs. Viņš nesamaņā nogādāts Toronto bērnu slimnīcā, kur ārsti Zigurda stāvokli atzinuši par ļoti nopietnu. Kopš nelaimes gadījuma viņš vel joprojām atrodas bezsamaņas stāvoklī.

● Sv. Jāņa draudzē māc. A. Lūsis salaulājis Dido Vasiljadu un Alvaru Blumbergu. Līgava ir grieķu izcelsmes jaunieceļotāja Kanadā.

● Sv. Jāņa draudzes padomes sēdē priekšsēdz. Z. Rūtenbacha vadībā pārrunāja jautājumu par gruntsgabala iegādi draudzes baznīcas celšanai. Līdz šim apskatīto gruntsgabalu atzina par nepiemērotu. Nākotnē pie piemērota objekta izvēles ievēros lai tas atrastos starp St. Clair, College, Yonge un Bathurst ielām. Sagaidāms, ka draudze savu nodomu par patstāvīgas baznīcas iegādi varēs realizēt jau drīzā nākotnē. Plašas pārrunas veltīja arī svētdienas skolas noorganizēšanai, jo draudzes locekļi par to izrādījuši dzīvu interesi un pieteikti jau vairāk kā 50 bērni, vecumā no 4 līdz 14 gadiem. Svētdienas skolas darbosies kā Sv. Jāņa, tā arī Trīsvienības baznīcās dievkalpojumu laikā. Par skolas vadītāju darbosies Anna Kurse, bet par skolotājām Elizabeta Rutenbacha, Lilija Atvara, Anna Dence, Helena Rutīte, Margareta Rozentāla, Indra Gubiņa, Jnāra Grava un Emma Gaike.

● Sv. Jāņa draudzes mācītājs A. Lūsis uzaicināts piedalīties ev.-lut. Cianas draudzes 60 gadu pastāvēšanas svinībās un dievkalpojumā Cikāgā, ASV, kur viņš teiks spredīki. Šī ir vecākā latviešu draudze Amerikas kontinentā. Māc. A. Lūsa prombūtnes laikā Sv. Jāņa draudzē dievkalpojumu vadīs māc. A. Voitkus.

● Austrumu ev.-lut. draudzē māc. A. Briedis kristījis Andri Grāvīti un viņa brālīti Uģi, kā arī māsiņu Baibu, Arņa un Rasmas bērniņus.

● Pirmās ev.-lut. draudzes locekļu īpašumā Sidrabenē rudens talkās paveikta jau brīvdabas skatuves iekārtošana un priekšdarbi tenisa laukuma būvei, ko paredz nobeigt nākošā pavasarī. Vasaras sezonas slēgšanas balli Sidrabenes pārvalde rīko šestdien, 21. septembrī.

● Pēc vasaras pārtraukuma atsākot aktīvitāti, Toronto korporāciju kopa pagājušajā sestdienā notura šī rudens pirmo sanāksmi. Apsprieda svarīgus kopas iekšējās dzīves izkārtojumus un ievēlēja amatpersonas šim semestrim. Kopas prezidijā darbojas: seniors J. Niedra, Lacuania, viceseniors J. Kozulis, Gersicania, sekretārs G. Sālzirnis, Fr. Cursica. Oldermaņa amatu Dilda J. Bērziņš, Lettonia. Revīzijas komisijā: Dr. J. Karols, Beveronia, J. Roms, Selonia un J. Riekstiņš, Ventonia. Literārā komisijā: māc. J. Lūsis, Latvia un J. Grodnis, Lacuania.

Korporāciju saimei pēdējā laikā nākuši klāt daudzi jauni studējošie. Lai veicinātu sastarpēju iepazīšanos un uzturētu kontaktu korporāciju starpā, kopa nolēma biežāk rīkot literārus un sadzīves vakarus. Sekojot iepriekšējo gadu tradicijai, kopa arī šogad 18. novembrī rīkos dāmu vakaru.

Korporāciju kopai domātā sarakste adresējama: J. Niedram, 268 Pacific Ave., Toronto 9, Ont., Canada.

Latviešu ārsti

J. Karols, 404 Delavare Ave., tel. LE 4-1681; P. Bārdiņš, 33 Dalton Rd., tel. WA 2-4608 vai WA 1-7203; Silvija Užāns, 52 Linsmore Cres., HO 5-2892; Marta Salna, 547 Hillsdale Ave., tel. MO 1864; Ed. Upenieks, 500 College St., tel. LE 4-5196; L. Upenieks, 1270 Weston Rd., tel RO 2-0962 vai CH 4-2081. Dr. K. Zymantiene, 1393 Dundas St. W., tel.: LE 4 - 6851.

LONDONA, ONT.

● Londonas latviešu sestdienas skola 14. septembrī iesāka 1957.-58. māc. gadu ar dzejnieka J. Jaunsudrabiņa pusstundu, kurā L. Luksta iepazīstināja bērnus un viņu vecākus ar dzejnieka biografiju un Jaunatnes pulciņa dalībnieki uzveda „Sarkano gaili" (no Baltās grāmatas) A. Ataras iestudējumā un nodeklamēja „Sveiciens latviešu jaunatnei ziedoņī", kas iespiests uz lapiņām līdzās autora ģimetnei. Tās skolas pārzinis iznesidza skolas audzēkņiem un uzaicināja bērnu grupas iziet savās telpās un uzsākt mācības. Par skolotājām darbojas — Kļaviņe, L. Luksta, E. Milice un A. Rutule. Bērnu dārzu vadīs I. Epnere. Skolā un bērnu dārzā kopā 43 audzēkņu Ps.

MONTREĀLA

● Latviešu skola savu darbu pēc vasaras pārtraukuma atsāks 5. oktobrī, pl. 10 no rīta agrākajās skolas telpās, 1220 Mountain St. Dažādu svarīgu tehnisku apstākļu izkārtošanai nepieciešama bērnu iepriekšēja reģistrācija. Visi bērnu vecāki laipni lūgti savus bērnus latviešu skolai pieteikt līdz 28. sept. Em. Mazutim, tel. RE 3-5511 ,personīgi vai ar rakstu.

● Sv. Pāvila ev.-lut. latviešu draudzes pirmā mcītāja Harija Kušila piemiņas zīmes iesvētīšana un atklāšana notiks šestdien, š. g. 28. septembrī, pl. 5 pp. Mount Royal kapos. Piemiņas brīdi vadīs māc. V. Sēfers. Visi draudzes locekļi, latviešu skolas audzinātāji, bijušie audzēkņi un tagadējie skolēni, kā arī ikviens tautietis, mīļi aicināti būt klāt piemiņas brīdī.

● Vīru koris „Junda" pēc vasaras pārtraukuma uzsāka savus kārtējos mēģinājumus pirmdien, 9. septembrī. Vairāki kora dalībnieki aizcejojuši. Citi vēl aun kājas. Kora pastāvēšanai un sekmīgam darbam nepieciešami pastiprinājumi. Jauni dziedātāji, it īpaši tenori, lūgti pieteikties pie kora vecākā L. Landovska, tel. DE 4279 vai pie ikviena kora dalībnieka.

● Sv. Pāvila ev.lut. latviešu draudze Plaujas svētku pateicības dievkalpojumu māc. V. Sēfera vadībā rīko 6. okt, savā lauku īpašumā „Tērvete." Būs speciāls autobuss. Iepriekš pieteikties pie R. Gailīša, RI 4-3962. Brauciena maksa turp un atpakaļ $3.- no personas.

● Sv. Pāvila ev.-lut. latviešu draudzes gadskārtējais bazārs notiks 12. okt., pl. 7 vakarā Sīriešu kluba skaistajās telpās. Visi draudzes locekļi un draugi mīļi aicināti gatavoties šim gadskārtējam sarīkojumam. Em. M.

HAMILTONĀ

● Hamiltonas Latviešu skola savu darbu atsāka 7. septembrī, bet svinīgais akts notika 14. septembrī. To ar svētbrīdi ievadīja māc. E. Pavasars, aicinādams bērnus būt krietniem, paklausīgiem un ņemoties Dieva priekšā.

Akta laicīgo runu teica MLS padomes priekšsēdis A. Kalupnieks, atzīmēdams latviešu skolu nozīmi un vajadzību trimdā. Savas runas noslēgumā viņš pakavējās pie mūsu prezidenta Kārļa Ulmaņa, kuŗam šogad 4. septembrī piepildījās 80 mūža gadi, veikumiem latviešu jaunatnes labā, par ko tauta būs viņam mūžam pateicīga. Kārļa Ulmaņa laikā celtas jaunas skolas, atbalstītas organizācijas, kā arī ar viņa Draudzīgo aicinājumu skolām nācis lielais devums. Kādā runā Kārlis Ulmanis teicis: „Es gribu jums atdot jūsu jaunību", un mazpulku organizācijas 10. gada dienā teicis: „Mana ticība pieder Tev". Viss Ulmaņa mūžs bijis darba un trauksmes pilns. Tēvzemes mīlestības liesmu viņš iededzis visos latviešos, it sevišķi jaunatnē.

„Paliekiet savā vietā, es palikšu savā," šos pēdējos vārdus K. Ulmanis ir godam apliecinājis, palikdams tautas vidū un izdzerdams pazemojumu bikeri līdz dibenam. Latviešu tautas vēsturē viņš ir iegājis kā spilgta un neaizmirstama personība.

Hamiltonas latviešu skolā no jauna pieteikušies 18 skolēnu, pavisam šogad ir 54. Skolā darbojas 7 klases. Skolu vada E. Gulbis un par skolotājiem darbojas jau agrākie: L. Bražus, D. Majoriņš, E. Pavasars, A. Roze, kā arī jauni: Z. Kalva, E. Fogels, L. Reimanis un Imants Sakss, kas mācīs latviešu dziesmas. Svinīgajā aktā piedalījās bērnu vecāki, HLB un DV pārstāvji.

GENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3 - 5861
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8 - 7798, Montreal, P.Q.
5210 VICTORIA AVE. APT. 16

V. BEBRIS
APDROŠINĀŠANAS
SPECIĀLISTS
41 PITCAIRN CRESC.,
TORONTO. PL 9 - 0266.

LASĪTAJU vēstules

JAUNATNEI JĀBŪT VIENOTAI

Latvijas Amerikā redakcijai:

Ar patiesu prieku vēroju, ka laikrakstā „Latvija Amerikā" bieži var lasīt rakstus par latviešu jaunatnes dzīvi. Sirsnīgs paldies par to redakcijai un rakstītājiem!

Tomēr izlasījis rakstu par latviešu jauno audzi Klīvlendā (LA 17. aug. nrā) nevaru būt ar to apmierināts.

Neesmu ne klīvendietis, ne arī baptists, bet gribu rakstītājam jautāt, kādēļ viņš raksta ievadā baptistu jaunatni nepieskaita pie baznīcu pulciņiem un vispār pie organizētas jaunatnes? Kādēļ Kalnietis, apskatot dažādas Klīvlendas jaunatnes organizācijas atsevišķi, ne ar vārdu nepieskaras baptistu jaunatnei? Vai ir pareizi raksta ievadā apšaubīt baptistu jaunatnes kalpošanu tautai un apgalvot, ka tā pilnīgi norobežojas no pārējiem?

Es nedomāju, ka tas ir labi.

Nemeklēsim to, kas mūs šķir, bet meklēsim, kas vieno dažādas grupas, un tad redzēsim, ka arī Klīvlendas baptistu jaunatne kalpo kā Dievam, tā tautai!

Minēšu šādu piemēru: vēl pēdējā pārskatā par ziedojumiem Ministeres latviešu ģimnazijai Vācijā, redzams, ka to atbalsta arī Klīvlendas baptistu jaunatnes pulciņš. Vai tas nerāda, ka šie jaunieši piedalās kopējos pasākumos. Arī tā ir kalpošana tautai!

Arī Čikāgā ir vairākas jauniešu organizācijas, kas katra darbojas savā īpatnējā veidā, bet katru gadu visi rīko arī dažus sarīkojumus kopīgi, kur visi jūtas viena saime ar vienu mērķi. Šais sarīkojumos rosīgi piedalījusies arī baptistu jaunatne, un nav vērojama nekāda atturība. Esmu pārliecināts, ka tas iespējams arī Klīvlendā, ja vien tur nebūs nepamatoti aizspriedumi, bet to vietā stāsies patiesa griba sapraststies un visiem kopīgi kalpot Dievam un savai tautai.

Teodors Zieriņš, Čikāgā.

KUMEDIŅU RĀDĪTĀJA GUDRIBA

Latvijas Amerikā red.:

Ar izbrīnu izlasīju jūsu laikraksta 75. n-rā vēstuli — Vecā un jaunā paaudze trimdā, kuŗā Vecais Kanaks starp citu nepamatoti un netaktiski vēršas pret jūsu laikrakr. 66. n-rā ievietotā raksta — Kalpojot dolaram, kalposim arī savai tautai — autoru, pārveidojot arī viņa domu pēc sava prāta. Proti: „Kalpojot dolaram, kalpojiet savai tautai".

Persona, kas slēpjas aiz pseudonima „Vecais Kanaks", ir viens no tiem daudzajiem trimdiniekiem, kuŗi viscentīgāk kalpo dolaram: iepircis vērtīgu māju, iegādājies modernu dzīvokļa iekārtu, bet tautas vajadzībām, kaut arī nav neviena bērna, — nav ziedojis summu pat ar vienu nulliti aiz cipara, taču no cita gaida, lai tas ziedotu summu ar divām nullēm aiz cipara. Tā ir kumēdiņu rādītāja gudrība, kā kurzemnieki saka.

Acīmredzot — atgādinājums kalpot arī savai tautai, kalpojot dolaram — viņam gauzām ķerles pie sirds, un tāpēc izgāzis savu žulti laikrakstā.

Viņam ir arī maz sapratnas par tautas gara dzīves attīstību apspiestībā, ja nezina, ka pēc 600 verdzības gadiem pilnvērtīgas latviešu gara dzīves attīstības iespēju sāka izcīnīt atmodas laikmeta dižgari.

Vecais Kanaks, būdams sarūgtināts par patiesiem vārdiem augstāk min. rakstā, gribējis autoram „iekost", bet nav pratis to izdarīt.

Kurzemnieks, Toronto

Redakcija patur tiesības iesūtītos manuskriptus saīsināt.

Nelikletotos manuskriptus neuzglabās, bet uz vēlēšanos sūtīs atpakaļ, ja būs pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var arī neatbilst redakcijas viedoklim.

SAIŅI CEĻĀ 4—6 NEDĒĻAS
Saiņus varat sūtīt arī pa gaisa pastu. Ar šeit samaksātu muitu izsūtām visplašākā izvēlē ANGĻU DRĀNAS, VEĻU, APAVUS, ĀRSTN. LĪDZEKĻUS, PĀRTIKU u. t. t.

Saiņus ar dzelzs aizkara sūtiet ar
TAZAB & CO. LTD.
22. ROLAND GDNS
LONDON • • S.W.7
ENGLAND.
LIELĀKĀ SAIŅU IZSŪTĪŠANAS FIRMA ANGLIJĀ

Rakstiet mums un mēs nekavējoties atbildēsim; ja vēlaties, nosūtām pa gaisa pastu bezmaksas drānu paraugus.
CENRĀDĪ, SARAKSTE UN PASKAIDROJUMI LATVIEŠU VALODĀ.

NACIONĀLĀ AUDZINĀŠANA

Par mūsu jaunās paaudzes audzināšanu daudz runāts un rakstīts, tomēr arvien vēl nav un nav skaidrības. Parasti mēs lietojam šādus apzīmējumus: bērnu audzināšanai par latviešiem; piem., nacionālā audzināšana, audzināšna latviskā garā, latviskās ievirzes audzināšana un citus. Bet visi tie norāda uz vienu un to pašu mērķi — mūsu bērnu ieaugšanu latvju tautā, kas nevar notikt bez šīs tautas un zināmā mērā arī Latvijas zemes pazīšanas, jo ieaugšana ir atkarīga no pārdzīvojumiem, kuŗos psihologi parasti konstatē trīs dvēseles dzīves pamatfunkcijas — atziņas, jūtu un gribas norises; pie kam atziņas saturi ir jūtu ierosinātāji, sakarā ar ko pamostas tieksme darboties jeb sasniegt zināmu mērķi. Tātad atziņas saturi jeb zināšanas ir pirmais bērna pārdzīvojumos, bez kā nevar notikt viņa ieaugšana tautā, īpaši to simpatisko jūtu attīstība, kas saistās ar dzimtenes un tautas likteņiem, kā arī darbību tautas labā.

Mīnētie psihologu atzinumi norāda uz to, ka bērniem vispirms jāmācās un jāiemācās dati un fakti par latvju tautu un tās zemi. Kā viņi to izdara, tas ir metodes jautājums. „Iekšlasīšanas" metode jau sen atzīta par nepiemērotu bērniem pamatskolas vecumā, jo viņiem ir tēlaina domāšana. Tāpēc audzinātājiem arī jāparūpējas sniegt zināšanas viņu dvēseliskajā īpatnību veidā, kas ļauj viņiem vieglāk iegaumēt un atcerēties nepieciešamos saturus. Tie, asociējoties ar viņu iepriekšējām zināšanām un sekundāro vielu,ātri neaizmirstas, kāpēc nav mechaniski jāiemācās. Atkārtošana, salīdzināšana un mācāmās vielas savstarpējā saistīšana sekmē mācītā atcerēšanos.

Ar atziņas saturiem, kā jau minēts, saistās emocionālais tonis. Tam nacionālā audzināšanā īpaša nozīme. Tāpēc par to sevišķi jārūpējas kā ģimenē, tā arī skolā un jaunatnes organizācijās, jo cilvēku kopdzīves lokā mūs tuvina un vieno mūsu simpatiskās jūtas. Vistuvākā apkārtne, kuŗā šīs jūtas izpaužas ir ģimene. Vecāku mīlestība pret bērniem un rūpes par tiem modina viņos pateicības un mīlestības jūtas. Tā ģimene kļūst par vienību, kuŗā tās locekļi savstarpēji saistās kā kopējā darbā un citās gaitās, tā arī laimes un nelaimes brīžos. Tādēļ mēs mīlam kavēties bērnības atmiņās un, iegriežoties mājās, kur esam auguši, mums top silti un patīkami ap sirdi. Ģimenē, kuŗas mājoklis iekārtots tautiskā gaumē un nav atmestās latviešu paražas, tikumi un valoda, bērni iepazīstas un ieaug šai tautas šūniņā, kas skolā un turpmākos dzīves gados paplašinās. Tad saites ar tautu arī padziļinās. To īpaši veicina tautas dziesmu dziedāšana, jo to melodijas bērnus ieauklē tuvinieku saimē. Tāpēc agrā bērnībā dzirdēto dziesmu melodijas cilvēks allaž atceras. To nozīme nav jāaizmirst arī bērnu dārzā un skolā. Vispārī tautas dainas ir labs nacionālās audzināšanas līdzeklis, jo tajās skaisti izteiktas simpatiskās jūtas.

Londonā (Ontario) jau trīs gadus darbojas bērnu dārzs, kas zināmā mērā turpina ģimenes tradicijas un līdz ar to pastiprina bērnu latvisko noskaņojumu kā ar tautas dziesmām un rotaļām, tā arī ar visām citām nodarbībām, kuŗās lietojamie priekšmeti kuplina bērnu zināšanas un valodu. Bērnu dārza dalībnieku vecums svārstās no 4. līdz 7. dzīves gadam, aizsteidzoties parasti ar vienu gadu priekšā publiskā bērndārznieku vecumam, kas nāk par labu latviešu valodai. Bērnu vecums papildskolā nav stingri nosakāms, jo sava nozīme ir attīstībai un publiskā tautskolas nobeigšanai, pie kam bērni vairs negrib turpināt mācīšanos latviešu skolā. Sakarā ar to Londonā (Ontario) vairākus gadus pēc pabeigtās pildskolas beigšanas jaunieši mācījās īpašos kursos, kur tika pievērsta viņu uzmanība latviešu rakstnieku darbiem. Kādu gadu nelaikis P. Zvagulis mācīja tikai latviešu literātūras vēsturi laost galvenokārt Blaumaņa, Akurātera un Skalbes darbus. Jo ilgāku laiku bērni un jaunieši sapulcējas un sadarbojas, jo latviskā garā pasaule viņos vairāk–nostiprinās. Šīs viņu samākmes ir latviskā sabiedrība svešajās zemēs, kas veicina viņu ieaugšanu latvju tautā, tāpat kā bērnu vasaras nometnes. Tāpēc nebūtu stingri nosakāms bērnu un jauniešu vecums nevienā audzināšanas iestādē.

Skolā simpatisko jūtu attīstību īpaši veicina skolotāju pārdzīvojums. Lai ko viņš stāsta vai lasa, jādzīvo visam līdzi, jo citos cilvēkos iespējams rosināt tikai to, ko tu pats pārdzīvo. Protams, ka tēlojamai attāstāmai vielai jāhūt bērnu attīstībai piemērotai un tādai, kas viņus iepazīstina ar Latvijas zemi, tās tautas vai arī viņu ieaugšanu latviešu vidē. Ideāls pamatskolas audzēkņiem grūti saprotamas; piemēram, Indrāņu ideja trimdas bērnu papildskolā vēl nav pa spēkam īpaši viņu pastāvīgā lasījuma. Skolotāja lasījums var virzīties saviļņot, bet arī radīt izpratni idejiskā plāksnē.

Visas šīs cerētās atmaksas ir ļoti niecīgas salīdzinājumā ar 4,5 miljardu dolaru aizdevumu kopsummu, ko padomju valdība nākot pie varas atteicās maksāt aizdevumu devējiem Eiropā un Amerikā. 1933. g. ASV un padomju valdība panāca vienošanos par zināmu aizdevumu atmaksu ASV pilsoņiem. Sakarā ar to daži amerikāņi saņēmuši nelielas atmaksas.

Franču aizdevumu devēji ir ļoti sarūgtināti, ka franču valdība neko nav darījusi viņu labā. Krievijas dzelzceļi izbūvēti galvenokārt ar franču naudu. Franču presē parādījušies sarkastiski raksti sakarā ar Ļeņingradas dibināšanas 250 gadadienu. Franču aizdevumu devēji svinībās neesot ielūgti. Tie vismaz gribētu redzēt, kā viņu ieguldījumi izlietoti, jo Pēterburgas izbūves darbi veikti ar franču naudu.

Mūsu laikraksta pārstāvis ANGLIJĀ
G. Zariņš, 11 Alexandra Gdns, London, N. 10. Tel. TUD 0871,
pieņem un sniedz informāciju, pieņem jaunus abonentus, kā arī abonementu pagarinājumus.

ANGĻI CER SAŅEMT ATLĪDZĪBU PAR AIZDEVUMU RĪGAS PILSĒTAI

New York Times raksta, ka angļu financistiem esot labas izredzes saņemt atlīdzību par aizdevumu Rīgas un Viļņas pilsētām, kā arī Valmieras šaurslieču dzelzceļa sabiedrībai. Mazākas izredzes saņemt atlīdzību esot Maskavas - Ventspils - Rībinskas dzelzceļa obligāciju turētājiem.

Visas šīs cerētās atmaksas ir ļoti niecīgas salīdzinājumā ar 4,5 miljardu dolaru aizdevumu kopsummu, ko padomju valdība nākot pie varas atteicās maksāt aizdevumu devējiem Eiropā un Amerikā. 1933. g. ASV un padomju valdība panāca vienošanos par zināmu aizdevumu atmaksu ASV pilsoņiem. Sakarā ar to daži amerikāņi saņēmuši nelielas atmaksas.

Franču aizdevumu devēji ir ļoti sarūgtināti, ka franču valdība neko nav darījusi viņu labā. Krievijas dzelzceļi izbūvēti galvenokārt ar franču naudu. Franču presē parādījušies sarkastiski raksti sakarā ar Ļeņingradas dibināšanas 250 gadadienu. Franču aizdevumu devēji svinībās neesot ielūgti. Tie vismaz gribētu redzēt, kā viņu ieguldījumi izlietoti, jo Pēterburgas izbūves darbi veikti ar franču naudu.

MAINĀM ATKAL JAUNĀS GRĀMATAS PRET VECAJĀM
Par pilnu vērtību mainām agrākos trimdas izdevumus pret jaunām grāmatām. Piesūtiet sarakstus, nosūtīsim jums savus.
LATVJU GRAMATA, P.O. Box 332, Waverly, IOwe, US

GENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3 - 5861
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8 - 7798, Montreal, P.Q.
5210 VICTORIA AVE. APT. 16

V. BEBRIS
APDROŠINĀŠANAS
SPECIĀLISTS
41 PITCAIRN CRESC.,
TORONTO. PL 9 - 0266.

LASĪTĀJU DĒSTULES

JAUNATNEI JĀBŪT VIENOTAI

Latvijas Amerikā redakcijai:

Ar patiesu prieku vēroju, ka laikrakstā „Latvija Amerikā" bieži var lasīt rakstus par latviešu jaunatnes dzīvi. Sīrsnīgs paldies par to redakcijai un rakstītājiem!

Tomēr izlasījis rakstu par latviešu jauno audzi Klīvlendā (LA 17. aug. nrā) nevaru būt ar to apmierināts.

Neesmu ne klīvlendietis, ne arī baptists, bet gribu rakstītājam jautāt, kādēļ viņš raksta ievadā baptistu jaunatni nepieskaita pie baznīcu pulciņiem un vispār pie organizētas jaunatnes? Kādēļ Klīvlendas jaunatnes organizācijas atsevišķi, ne ar vārdu nepieskaras baptistu jaunatnei? Vai ir pareizi raksta ievadā apšaubīt baptistu jaunatnes kalpošanu tautai un apgalvot, ka tā pilnīgi norobežojas no pārējiem?

Es nedomāju, ka tas ir labi.

Nemeklēsim to, kas mūs šķir, bet meklēsim, kas vieno dažādas grupas, un tad redzēsim, ka arī Klīvlendas baptistu jaunatne kalpo kā Dievam, tā tautai!

Minēšu šādu piemēru: vēl pēdējā pārskatā par ziedojumiem Ministeres latviešu gimnazijai Vācijā, redzams, ka to atbalsta arī Klīvlendas baptistu jaunatnes pulciņš. Vai tas nerāda, ka šie jaunieši piedalās kopējos pasākumos. Arī tā ir kalpošana tautai!

Arī Čikāgā ir vairākas jauniešu organizācijas, kas katra darbojas savā īpatnējā veidā, bet katru gadu visi rīko arī dažus sarīkojumus kopīgi, kur visi jūtas viena saime ar vienu mērķi. Šais sarīkojumos rosīgi piedalījusies arī baptistu jaunatne, un nav vērojama nekāda atturība. Esmu pārliecināts, ka tas iespējams arī Klīvlendā, ja vien tur nebūs nepamatoti aizspriedumi, bet to vietā stāsies patiesa griba sapraststies un visiem kopīgi kalpot Dievam un savai tautai.

Teodors Zieriņš, Čikāgā.

KUMĒDIŅU RĀDĪTĀJA GUDRIBA

Latvijas Amerikā red.:

Ar patiesu izlasīju jūsu laikraksta 75. n-rā vēstuli — Vecā un jaunā paaudze trimdā, kurā Vecais Kanaks starp citu nepamatoti un netaktiski vērsās pret jūsu laikrakstu. 66. n-rā ievietotā raksta — Kalpojot dolaram, kalposim arī savai tautai — autoru, pārveidojot arī viņa domu pēc sava prāta, proti: „Kalpojot dolaram, kalpojiet savai tautai".

Persona, kas slēpjas aiz pseudonīma „Vecais Kanaks", ir viens no tiem daudzajiem trimdiniekiem, kuri viscentīgāk kalpo dolaram: iepircis vērtīgu māju, iegādājies modernu dzīvokļa iekārtu, bet tautas vajadzībām, kaut arī nav neviena bērna, — nav ziedojis summu pat ar vienu nulliti aiz cīpara, taču no cita gaida, lai tas ziedotu summu ar divām nullēm aiz cipara. Tā ir kumēdiņu rādītāja gudriba, kā kurzemnieki saka.

Acīmredzot — atgādinājums kalpot arī savai tautai, kalpojot dolaram — viņam ganzām ķēries pie sirds, un tāpēc izgāzis savu žņūti laikrakstā.

Viņam ir arī maz sapratšanas par tautas gara dzīves attīstību apspiestībā. Ja nezina, ka pēc 600 verdzības gadiem pilnvērtīgas latviešu gara dzīves attīstības iespēju sāka iezīmēt atmodas laikmeta dižgari.

Vecais Kanaks. būdams sarūgtināts par patiesiem vārdiem augstāk min. rakstā. gribējis autoram „iekost", bet nav pratis to izdarīt.

Kurzemnieks, Toronto

sības iesūtītos manuskriptus saīsināt.
riptus neuzglabās, bet uz vēlēšanos sūtīs atpa-
astmarka.
i inleišiem parakstītajos rakstos izteiktās de-
edakcijas viedoklim.

s nekavējoties atbildēsim;
ba gaisa pastu bezmaksas
paraugus.
UN PASŪTĀJUMI
U VAJODĀ.

NACIONĀLĀ AUDZINĀŠANA

Par mūsu jaunās paaudzes audzināšanu daudz runāts un rakstīts, tomēr arvien vēl nav un nav skaidrības. Parasti mēs lietojam šādus apzīmējumus bērnu audzināšanai par latviešiem; piem., nacionālā audzināšana, audzināšna latviskā garā, latviskās ievirzes audzināšana un citus. Bet visi tie norāda uz vienu un to pašu mērķi — mūsu bērnu ieaugšanu latvju tautā, kas nevar notikt bez šīs tautas un zināmā mērā arī Latvijas zemes pazīšanas, jo ieaugšana ir atkarīga no pārdzīvojumiem, kuŗos psīchologi parasti konstatē trīs dvēseles dzīves pamatfunkcijas — atziņas, jūtu un gribas norises; pie kam atziņas saturi ir jūtu ierosinātāji, sakarā ar ko pamostas tieksme darboties jeb sasniegt zināmu mērķi. Tātad atziņas saturi jeb zināšanas ir pirmais bērna pārdzīvojumos, bez kā nevar notikt viņa ieaugšana tautā, īpaši to simpatisko jūtu attīstībā, kas saistās ar dzimtenes un tautas likteņiem, kā arī darbību tautas labā.

Minētie psīchologu atzinumi norāda uz to, ka bērniem vispirms jāmācās un jāiemācās dati un fakti par latvju tautu un tās zemi. Kā viņi to izdara, tas ir metodes jautājums. „Iekalšanas" metode jau sen atzīta par nepiemērotu bērniem pamatskolas vecumā, jo viņiem ir tēlaina domāšana. Tāpēc audzinātājiem arī jāparūpējas sniegt zināšanas viņu, dvēseliskō īpatnību veidā, kas ļauj viņiem vieglāk iegaumēt un atcerēties nepieciešamos saturus. Tie, asociējoties ar viņu iepriekšējām zināšanām un sekundāro vielu,ātri neaizmirstas, kāpēc nav mechaniski jāiemācās. Atkārtošana, salīdzināšana un mācāmās vielas savstarpējā saistīšana sekmē mācītā atcerēšanos.

Ar atziņas saturiem, kā jau minēts, saistās emocionālais tonis. Tam nacionālā audzināšanā īpaša nozīme. Tāpēc par to sevišķi jārūpējas kā ģimenē, tā arī skolā un jaunatnes organizācijās, jo cilvēku kopdzīves lokā mūs tuvina un vieno mūsu simpatiskās jūtas. Vistuvākā apkārtne, kuŗā šīs jūtas izpažas ir ģimene. Vecāku mīlestība pret bērniem un rūpes par tiem modina viņos pateicības un mīlestības jūtas. Tā ģimene kļūst par vienību, kuŗā tās locekļi savstarpēji saistās kā kopējā darbā un citās gaitās, tā arī laimes un nelaimes brīžos. Tādēļ mēs mīlam kavēties bērnības atmiņās un, iegrieţoties mājās, kur esam auguši, mums top silti un patīkami ap sirdi. Ģimenē, kuŗas mājoklis iekārtots tautiskā gaumē un nav atmestās latviešu paražas, tikumi un valoda, bērni iepazīstas un ieaug šai tautas šūnīņā, kas skolā un turpmākos dzīves gados paplašinās. Tad saites ar tautu arī padziļinās. To īpaši veicina tautas dziesmu dziedāšana, jo to melodijas bērnus ieauklē tuvinieku saimē. Tāpēc agrā bērnībā dzirdēto dziesmu melodijas cilvēks allaž atceras. To nozīme nav jāaizmirst arī bērnu dārzā un skolā. Vispāri tautas dainas ir labs nacionālās audzināšanas līdzeklis, jo tajās skaisti izteiktas simpatiskās jūtas.

Londonā (Ontario) jau trīs gadus darbojas bērnu dārzs, kas zināmā mērā turpina ģimenes tradicijas un līdz ar to pastiprina bērnu latvisko noskaņojumu kā ar tautas dziesmām un rotaļām, tā arī ar visām citām nodarbībām, kuŗās lietojamie priekšmeti kuplina bērnu zināšanas un valodu. Bērnu dārza dalībnieku vecums te svārstās no 4. līdz 7. dzīves gadam, aizsteidzoties parasti ar vienu gadu priekšā publisko bērndārznieku vecumam, kas nāk par labu latviešu valodai. Bērnu vecums papildskolā nav stingri nosakāms, jo sava nozīme ir attīstībai un publiskās tautskolas nobeigšanai, pēc kam bērni vairs negrib turpināt mācīšanos latviešu skolā. Sakarā ar to Londonā (Ontario) vairākus gadus pēc papildskolas beigšanas jaunieši mācījās īpašos kursos, kur tika pievērsta viņu uzmanība latviešu rakstnieku darbiem. Kādu gadu nelaikis P. Zvagulis mācīja tikai latviešu literatūras vēsturi lasot galvenokārt Blaumaņa, Akurātera un Skalbes darbus. Jo ilgāku laiku bērni un jaunieši sapulcējas un sadarbojas, jo latviskā gara pasaule viņos vairāk nostiprinās. Šīs viņu samākslmes ir tā latviskā sabiedrība svešajās zemēs, kas veicina viņu ieaugšanu latvju tautā, tāpat kā bērnu vasaras nometnes. Tāpēc nebūtu stingri nosakāms bērnu un jauniešu vecums nevienā audzināšanas iestādē.

Skolā simpatisko jūtu attīstību īpaši veicina skolotāja pārdzīvojums. Lai ko viņš stāsta vai lasa, jādzīvo visam līdzi, jo citos cilvēkos iespējams ierosināt tikai to, ko tu pats pārdzīvo. Protams, ka tēlojamai vai atstāstamai vielai jābūt bērnu attīstībai piemērotai un tādai, kas viņus iepazīstina ar Latvijas zemi, tās tautas vai atsevišķu locekļu piedzīvojumiem un pārdzīvojumiem. Idejas pamatskolas audzēkņiem parasti grūti saprotamas; piem., Indrānu ideja trimdas bērniem papildskolā vēl nav pa spēkam, īpaši viņu pastāvīgā lasījumā. Skolotāja lasījums var viņus dziļi saviļņot, bet arī radīt nepatnu idejiskā plāksnē. Vispāri skolotāja personībai galvenā loma simpatisko jūtu attīstībā skolā un līdz ar to skolēnu ieaugšanā latvju tautā.

Ja skolotājs ar savu pārdzīvojumu veicina bērnu tēvzemes milestības attīstību, tad viņš tomēr neaizstāj nepieciešamos priekšmetus un to priekšstatus. Tie bērniem jāpazīst. Lai viņi nekļūdītos un neiedomātos tos līdzīgus trimdas zemju priekšmetiem, nepieciešamas illustrācijas. Tās jālieto kā ģeografijas un vēstures mācībās, tā arī latviešu valodā. Šīm illsturācijām jāaistāj Latvijas daba un vide. Bez tām grūti sasniegt pozitīvus rezultātus nacionālā audzināšanā. Arī valodas ziņā tām liela nozīme, jo, analizējot illustrācijas, skolēniem jāatrod atbilstošs priekšmetu nosaukums un jāvingrinās patstāvīgā valodas lietošanā. Tāpēc gribētos apgalvot, ka illustrācijām līdzās skolotājam jāiemņem redzama vieta latviešu papildskolas trimdā. Bet arī illustrācijās vērojamais skolotājam jāapgaro. Tātad skolotāja personība allaž jāizceļ trimdas skolas darbā un pie tam tādu personu, kas spēj uzupurēties un degt tēvzemes milestībā.

P. Dreimanis.

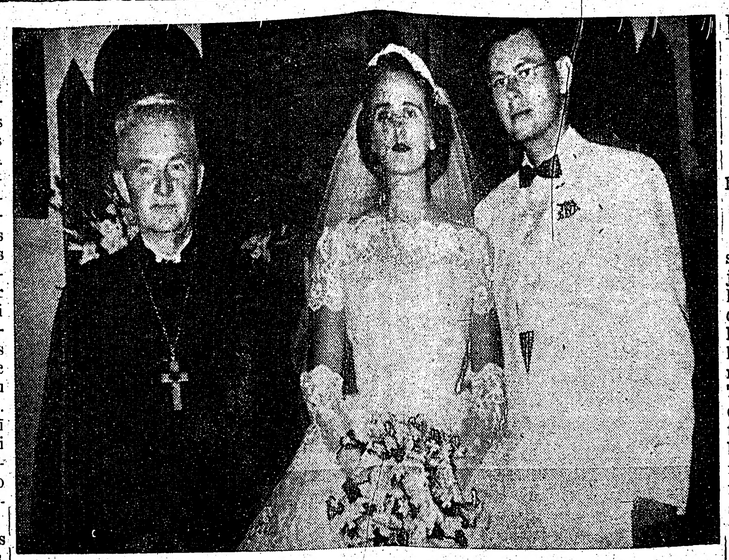

Māksliniecei Karīnu Gutbergu un matēmatiķi Richardu Davi Bostonā salaulāja māc. Zelmers.

LATVIEŠI AUSTRĀLIJĀ NEPĀRTAUTOJAS

Prof. E. Dunsdorfs stāsta ņujorkiešiem par latviešu dzīvi Austrālijā

Austrālijas latvieši pie latviskām tradicijām turas vairāk nekā Amerikas latvieši — tāds bija prof. E. Dunsdorfa spriedums, kad viņš 11. septembrī Baltijas brīvības namā stāstīja Ņujorkas latviešiem par latviešu dzīvi Austrālijā. Tas gan nav tik daudz Austrālijas latviešu nopelns, kā tās sabiedrības izturēšanās, kuŗā tiem jādzīvo . . . Austrāliešu sabiedrība pret jauniebraucējiem ir daudz atturīgāka nekā Amerikā. Austrālieši ne labprāt uzņem savā vidū iecelotājus, kas nav briti. Amerikā iecelotājiem ir daudz vieglāk iekļauties viejūsu sabiedrībā. Amerikāņi pieraduši pie grūti izrunājamiem uzvārdiem, bet austrālieši ne. Daži latvieši gan mainījuši savus uzvārdus, tomēr tie nevar atbrīvoties no svešā akcenta. Austrālijā ir grūtāk izrauties uz augšu. Arī latviešiem, kas studējuši Austrālijā, grūti iekļūt sabiedrības augšlānī.

Austrālijas saimniecība dibinās uz aitkopību, kādēļ šiliņa naudas gabalam vienā pusē ir karalienes attēls, bet otrā — aitas galva. No 20.000 latviešiem Austrālijā lielākā daļa ir fabriku strādnieki, amatnieki un sīki uzņēmēji. Tie dzīvo sapnekā Amerikas latvieši — tāds mērā turīgi, ļoti daudziem ir bija prof. E. Dunsdorfa sprie- sava māja un savs auto. Dadzis, kad viņš 11. septembrī dzi beiguši universitātes un ieņem labas vietas.

Sabiedriskā dzīvē nav vērojams apsīkums, kā to redzam ASV. Prof. Dunsdorfs pats ir biedrs Melburnas latviešu b-bā, kuŗā apvienoti 300 latvieši. No tiem ap 30 ik nedēļas sapulcējas uz referātu vakariem. 51% latviešu apvienoti draudzēs un 25% Daugavas Vanagos.

Svarīgākais notikums latviešu sabiedriskajā dzīvē Austrālijā ir Kultūras dienas, kas notiek ap Ziemassvētkiem, t. i. vasaras vidū, katru reizi savā pilsētā. Pēdējās, pēc skaita sestās, notika Melburnā. Kultūras dienās notiek apvienoto koŗu koncerts, jaunatnes koncerts, teātra izrādes, rakstnieku vakars, tautas deju priekšnesumi, sporta sarīkojumi un noslēguma balle. Kultūras dienās ierodas vairāki tūkstoši latviešu.

Par latviešu kolonijas nākotni Austrālijā var tikai zīlēt. Iekļaušanās Austrālijas dzīvē un pavalstniecības pieņemšana vēl nenozīmē pārtautošanos. Par to lepnumu stāstījusi, ka viņas 8 g. v. meita neprotot latviski. Profesors tai aizrādījis, ka nav iemesla lepoties, ja bērns kaut ko neprot.

Ir novērojama nevēlama parādība, ka latvieši sāk kroplot savu valodu. Tā bieži dzird par „mailēm" un „inčiem", bet latviešu valodā mailes ir zivis un inči ir kaķi. Dzird arī tādus izteicienus: „Braucot kārā viņš izskrēja no gāzes" un „Nezin, vai Eizenhauers trešo reizi skries par prezidentu".

Sekojošās debatēs prof. P. Stares aizrādīja, ka svešo vārdu lietošana nav pārāk bīstama. Dzīvojot Krievijā, mūsu valoda bija pilna tādiem vārdiem, kā „gardavojs", „pristavs", „dvorņiks". Vācijā mēs runājām par „dorfiem", „bauerriem", „okšiem,bet, līdz ko mēs atstājam šo zemi, visi šie vārdi pazuda.

Prof. Dunsdorfs līdz gada beigām vēl darbosies Kalifornijas universitātē, Berkelejā, pēc kam atgriezsies Austrālijā.

SAVIENOTĀS VALSTIS

ŅUJORKA

● LU gada svētkos akadēmisko rumu teiks Talavijas filistrs - dibinātājs prof. P. Sakss. Viņa tema ietvers dziedāšanu, kas reizē būs arī mazs ievads nākošajiem dziesmu svētkiem Ņujorkā. Piedalīsies DV vīru koris un A. Šteinberga ar deklamācijām. Pēc-tam sekos akadēmiskā balle. Šogad sarīkojums notiks jaunās telpās — 142 - 2nd Ave, New York City (pie 9. ielas). Sākums plkst. 8 vakarā.

● Lielajā amerikāņu laikrakstā N. Y. Times ar virsrakstu „Rīga, Latvijas galvaspilsēta" ievietoti pirmie amerikāņu reportiera uzņēmumi pēc 2. pasaules kara. Viena uzņēmumā redzama Trokšņa iela Iekšrīgā. Otrā parādīts, kā latviešu jaunieši piekopj jauno „sporta veidu" — neīstu rokas granātu sviešanu. Trešais uzņēmums — Centrāltirgus, kur kolchozniece pārdot saknes. Zem uzņēmuma paskaidrots, ka zemnieki var pārdot tirgū pārpalikušo ražu no saviem privātiem zemes gabaliem, kā arī no kolchoziem. Noteikts daudzums ražas jānodod valstij par noteiktu cenu.

● Svētdienas skolas šinī mācības gadā darbosies: Bruklīnā Betlemes baznīcā sestdienās no pl. 12—3,30 vecākām grupām un svētdienās no pl. 2,30—4,30 jaunākām grupām, pārzinis K. Karlovics. Bronksā, Sv. Toma baznīcā, sestdienās pl. 1.30—5 p.p., pārzinis Fr. Kurāts. Belsaidī, Mesijas baznīcā — sestdienās no pl. 9—12,30 dienā, pārzine E. Izanda. Džamaikā, Mūsu Pestītāja baznīcā, sestdienās no pl. 9.30—12,30 dienā, pārziņa v. māc. A. Ozols. Beišorā, Sv. Lūka baznīcā, sestdienās no pl. 10—1.

ČIKĀGA

● Minchhena precības — Toronto Latv. b-bas drāmatiskās kopas viesizrādē Čikāgā neparedzētu apstākļu dēļ atcelta uz vēlāku laiku.

„Usmas zēnu dēkas" pirmizrāde notiks sestdien, 5. okt., pl. 6 vak., bet atkārtojums svētdien, 6. okt., pl. 5 p.p., Hull House telpās, 800 S Halsted St.

KALAMAZU

● Aizvadītus 12 darba gadus 7. septembrī Latviešu biedrības namā ar īpašu sarīkojumu atzīmēja koris Dziesmu Vairogs. Korista un viesus uzrunāja koŗa priekšnieks N. Riekstiņš, pateicies enerģiskajam dirigentam A. Kalnājam un koristiem par pūlēm un aktivitāti. Noslēdzot uzrunu viņš izteica vēlēšanos kaut vairāk tautiešu, īpaši jauniešu, pievērstos koŗa dziedāšanai un iestātos korī. Deviņi koristi, J. Avotiņš, L. Bērziņa, Z. Brasovskis, Z. Gaile, E. Lesnieks, S. Pokornija, H. Pole, V. Šitka un J. Žumburs, kas korī dziedājuši 10 gadus, saņema koŗa nozīmi zeltā, bet L. Ausekle, V. Bērs, A. Puriņa, G. Puriņš un E. Svilpe tika uzņemti par piltiesīgiem koristiem, izsniedzot tiem sudraba koŗa nozīmi.

Koŗa pārvēlētajā valdē darbojas: N. Riekstiņš — priekšnieks, A. Purmalis — priekšnieka biedrs, B. Neimane — sekretāre, E. Bērstis, kasieris un Fr. Ritums — biedrzinis.

Korī jauni dziedātāji visās balsīs var pieteikties sestdienās pirms mēģinājuma draudzes mājā, 328 S. Rose ielā.

● Gadskārtējās Daugavas Vanagu apvienības šaušanas sacīkstes ar mazkalibra šauteņēm notika 8. septembrī Stagu lauksaimniecībā. Sacensībās piedalījās 18 šāvēji, kas komplektējās no DV un jaunatnes kopas biedriem. Pirmo vietu ieguva DV biedrs K. Jākobsons, reizē arī pirmoreiz izcīnot Kalamazū jaunatnes kopas dāvāto ceļojošo balvu. Otro vietu ieguva Jaunatns kopas pr-ks A. Mežsēts, trešo — V. Kupsis. No pašiem jaunākajiem, kā atzinību par piedalšanos J. Vasaris saņēma DV apvienības pr-ka R. Jankava balvu. Šaušanas sacīkstes vadīja K. Kļaviņš, uguns līnijas tiesnesis bija K. Jākabsons, bet mērķu tiesnešu kolēģija — Alf. Minka, K. Sedlinš, V. Stagis un J. Žumburs.

DV apvienības nodoms turpmāk izbūvēt Stagu saimniecībā pastāvīgu šautuvi, kas šaušanas sporta cienītājiem būtu pieejama katrā laikā. Savu piekrišanu jau devis zemes īpašnieks.

● Latviešu biedrība izsludinājusi pieteikšanos uz nākamās sezonas sarīkojumu ciklu, kuŗā paredzēts ietilpināt 5 sarīkojumus ar ieejas maksu $5,00. Kā pirmais sarīkojums oktobra sākumā domāts vīru koŗa „Daugavieši" (no Čikāgas) koncerts, tam sekotu T. Brilta, vijolnieka prof. Vīnerta un citi koncerti.

● Tautiešiem ar savu lielo izpalīdzību labi pazīstamais provizors R. Brunovskis, kas jau ilgāku laiku strādā Dygerta aptiekā, šinīs dienās klusbā atskatījās uz nodzīvotajiem 60 mūža gadiem.

● 8. septembrī māc A. Piebalgs nokristīja J. un I Karlsonu meitiņu Valdu Irenu.

● „Kad zemnieks savāc ražu apcirkņos, skolēni sāk ražu vākt galvās un sirdīs', atklājot Latviešu sestdienas skolas mācības gadu 14. teptembrī teica skolas pārzinis A. Kaugars. Viņš priecājās par samērā lielo skolēnu pieaugumu, kas vēl palielināsies. Skolas pārzinis paziņoja, ka ar šo mācības gadu skola izveidota par 10 gadīgu, ar 2 bērnu dārza klasēm un pirmskolu. Par skolotājiem no jauniešu vidus piesaistīti Ģirts Kaugars un Lalita Lāce. Šogad būs arī vingrošanas stunda un uzvedības māceiba.

Mācības gadu ar svētrunu ievadīja māc. A. Piebalgs, bet sveicinus no Latviešu b-bas nesa priekšnieks J. Grotēns. Mācības notiks sestdienas no pl. 1.45 līdz 5.40 p.p. Vēl var pieteikties jauni skolēni.

● Akadēmiskā saime š. g. 28. septembrī pl. 8,00 vak., Kalamazū Latviešu biedrības namā, Amherst ielā, rīko Latvijas universitātes dibināšanas atceres aktu. Svētku runu teiks Minesotas valsts universitātes prof. Akermanis. Sekos vokālie priekšnesumi ar azaidu no līdznestiem grozījiem. Piedalīties lūgti visi, jo Latvijas universitāte bija visas mūsu tautas — Gaismas pils.

● Gadskārtējais DV apvienības lielais sarīkojums ar bazāru notiks 14. septembrī Recreation Park telpās. Tas bija pulcinājis ap 150 apmeklētāju un apvienībai deva ap $500,00, ko izlietos tautiešu aprūpei. Priekšnesumos bija Rutas Lapsas un Birutas Neimanes duets, Rutas Neimanes klavieru pavadījumā, J. Ducmaņa klavieru solo, Alfr. Minkas kuplejas un vīru kvarteta (O. Puriņš, A. Gaikis, A. Minka un V. Stagis) dziesmas. Dejas mūziku spēlēja televīzijas „Polka partija".

● Sv. Jāņa draudzes rīkotajos Plaujas svētkos 5. oktobrī dziedās DV vīru koris diriģenta J. Zuikas vadībā.

● Kalamazū ev. - lut. draudzes māc. A. Piebalgs 22. sept. viesojās Milvoku latviešu draudzē prāv. A. Rumpētera 35 gadu amata jubilejā. Šīs draudzes Plaujas svētkos 13. oktobrī, kad viesosies māc. E. Rozīts no Vācijas, dievkalpojumu kuplinās prof. V. Rušēvica jauniešu stīgu ansamblis.

● Bērnu un jaunatnes svētdienas tīcības mācības stundu, kas ar labiem panākumiem turpinās jau no iepriekšējiem gadiem, šogad jaunākai grupai vadīs M. Paudrups, bet vecākajai — J. Zentelis.

KREMĻA VALDNIEKU IEGRIBAS BALTIJAS JŪRĀ

Speciālraksts LA no Stokholmas

II

MILITĀRISTU UN POLITIĶU DOMAS DALĀS

Zviedrijai ir tiešām kaujas spējīga armija, kas kara gadījumā sasniegs 700.000 vīru lielu sastāvu. Blakus augsti modernai kara aviācijai ar 1.500 lidmašīnām ir apmācīta kājnieku armija, iesaukta uz vispārējās kara klausības pamata. To uzdevums galvenokārt paredzēts iebrucēja ienaidnieka aizturēšanai, kuŗā vietā tāds iebrukums arī notiktu. Šādām vienībām ir jābūt augstākā mērā kustīgām, jo Zviedrijas krastu aizsardzība visā pilnībā ir tikpat kā neiespējama. Aizsardzības budžets sasniedz tepat 3 miljardus kronu, bet šīs aizsardzības mētožu straujā attīstība prasa pastāvīgu to uzlabošanu. Tādēļ arī Zviedrijā bija plašas debates par atomieroču ražošanu un lietošanu. Kamēr ārlietu ministrijā, apspriežot valsts aizsardzības jautājumus, vienmēr cieši tiek uzsvērts, ka Zviedrijai apbruņošanās lietās visi ceļi jāatstāj vaļā, tikmēr ģenerālstābā valda pārliecība, ka „mums atomieroči nepieciešami, cik vien drīzi iespējams," kā teica pats ģenerālstābs priekšnieks.

Kā diplomātija, tā ģenerālstābs pavisam atklāti pasaka: „Mūsu aizsardzībā ir plānota tā, lai mēs varētu izturēt pirmās desmit dienas . . . " Un pēc tam nāks palīgā Rietumi. . .

Lai gan zviedru armija ir būvēta taktisko uzdevumu pildīšanai, zviedri tomēr nedomā, ka nākošais uzbrukums varētu būt kāds izolēts iebrukums kādā atsevišķā zemē. Un tādā gadījumā Zviedrija drīzāk ir valnis starp krievu operāciju ievadīšanas vietām un amerikāņu apdraudētiem mērķiem viņu dzimtenē.

Ģenerālstābs ir publicējis karti, kas rāda kā Zviedrijas apdraudējumu, tā aizsardzības iespējas. Jo bez iebrukuma Somijā un Norvēģijā krievi Zviedrijā iebrukt nevar. Un tādā gadījumā pārsteiguma moments ir jau garām, Zviedrijai ir laiks gatavoties aizsardzībai, un ir pat iespējams, ka zviedru valdība apsver iesaistīšanos NATO. Bet to nelabvēlīgo apstākli, ka Zviedrija, līdzīgi citām valstīm, nevarētu sagatavoties aizsardzībai koalīcijā ar citiem, lai kopā arī karotu pret kopējo ienaidnieku, to vairs nevar ignorēt. Un tādēļ zviedru armiju apbruno ar ieročiem, kas piemēroti NATO standartam. Ja to arī nevar tieši darīt (neitrālitātes dēļ!), tad tomēr to panāk „saskaņotas saimniecības" ceļā.

TRĪS UZBRUKUMU IESPĒJAS

Protams, zviedri jautā arī, no kurienes varētu nākt uzbrukums Zviedrijai? Padomju karaspēks varētu iebrukt ziemeļos, cauri Somijai un Lapu zemei. Bet te iebrukuma iespējas ģeografisko apstākļu dēļ ir tomēr ierobežotas. Bez tam vēl iebrukums varētu notikt no Baltijas jūras vai Vidusvācijas krastiem desanta operāciju veidā, bet tādā gadījumā tur varētu būt ne vairāk par 20 divīzijām. Trešā iebrukuma iespēja ir cauri Dānijai resp. Ziemeļvācijai, kur padomju transporta iespējas ir neierobežotas. Tādēļ Zviedrijas dienvidrietumus, kas vistuvāk Eiropas cietzemei, zviedri uzskata par vājāko aizsardzības punktu. Un tā aizsardzības jautājums ieslid politikā, pie kam zviedru militāristi uzsver, ka ikkatra NATO vājināšana sliktāku padara arī Zviedrijas stratēģisko stāvokli. Netiek atklāti izsacīts, bet domāts, ka Zviedrija ir kluss NATO dalībnieks . . . Eiropas drošības sistēma, kas gribētu panākt Šav. Valstu spēku aizdabūšanu prom no Vācijas, nav atrisinājums, kam gribētu piekrist zviedru militāristi. Turpretī Vācijas neitralizēšanas jautājumā šie militāristi spriež jau citādi: Vācijas apvienošanas gadījumā padomju iespaidu sfairas robeža būtu gandrīz taisna fronte, vismaz ziemeļu virzienā . . .

Stokholmas ārlietu ministrijā tomēr valda citādi ieskati: te atbildība par valsts drošību nav tik tieša un liela un tādēļ te vairāk vadās no politiskiem apsvērumiem un konstrukcijām. Ārlietu ministrija domā, ka Vācijas neitralizēšana tomēr būtu pavisam laba lieta . . .

Kā Austrumiem, tā Rietumiem taču vajagot, tā spriež Undēna kunga ministrijā, par to domāt, ka apvienotā Vācija izšķirsies par vienu vai par otru pusi, bet ja Vācija būs saistījusies ar pienākumu būt ārpus visām koālicijām, t. i. būs neitralizēta, tad šīs saistības tai būtu jāievēro. Ja kāds cel iebildumus, ka taisni Zviedrijas ārlietu ministrija vienmēr ir noraidījusi priekšlikumus par Zviedrijas neitrālitātes garantēšanu, tad šādu argumentu vienkārši noraida kā nederīgu . . .

DROŠĀKA GARANTIJA — NATO

Nav grūti saskatīt, ka Zviedrijas ārlietu ministrijā šādu Vācijas nākošo attīstību redzētu labprātāk nekā Eiropas drošības sistēmu, par spīti tam, ka šodien neviens cilvēks nevar pateikt, kāda īsti šī drošības sistēma izskatīsies, un, nerunājot par to, ka amerikāņu aiziešana no Eiropas nebūt nav Zviedrijas interesēs. Tādēļ pat tagadējā zviedru valdība negribēs atbalstīt vācu sociālremokratus, kamēr Ollenhauers nebūs grozījis savu politiku Vācijas jautājumā.

No visa teiktā redzams, cik ļoti šis neitrālās zemes politiku ncsaka valsts drošības jautājumi. Un kas, salidzinot ar Vāciju, ir vēl svarīgāk: pat visatšķirākā un ģeografiski ļoti izdevīgā situācijā esošā Zviedrija savu neitrālitāti galu galā redz aizsargātu vienīgi ar NATO pastāvēšanu, t. i. ar Amerikas atmaksas ieroču atrašanos Eiropā.

A. V.

Amerikāņu profesora pētījumi par K. Ulmani

Prof. Dr. M. Kanovers (Canover) atgriezies no Linkolnas, kur studējis materiālus par Kārli Ulmani. Kanovers ir starptautisko tiesību katedras vadītājs Seton Hall universitātē Nuarkā, N. J. Alberts Kalme, kas nesen beidzis šo universitāti, ieinteresējis profesoru par redakcijas kollēģijas darbu, lai izdotu dokumentu krājumu par komūnistu noziegumiem pret latviešu tautu. Prof. Kanovers uzņēmies šīs grāmatas rediģēšanu un nodomājis arī pats sarakstīt nodaļu par mūsu prezidentu, sākot ar posmu, kad K. Ulmanis studēja Nebraskas universitātē, un nobeidzot ar viņa deportāciju.

Universitāte komandēja prof. Kanoveru uz Linkolnu, kur viņš pavadīja vairāk kā mēnesi un universitātes bibliotēkā atradis daudz materiālu par K. Ulmani. Jau toreiz K. Ulmanis publicējis amerikāņu presē rakstus par Latviju. Kanovers uzmeklējis Ulmaņa studiju biedrus, kuŗi viņam pastāstījuši savas atmiņas par K. Ulmani. Pēc univerisitātes beigšanas K. Ulmanis atvēris pienotavu Teksasā. Savu uzņēmumu viņš tomēr likvidējis un atgriezies Latvijā tīri patriotisku jūtu mudināts. Kanovers Linkolnā iepazinies ar māc. Jesiferu un vairākiem citiem latviešiem.

Šinī mācības gadā prof. Kanovers lasīs lekcijas tikai trīs dienas nedēļā, lai pārējā laikā universitātes uzdevumā nodotos grāmatas rediģēšanai. Šī grāmata domāta kā zinātniska dokumentācija komūnisma pētīšanai.

CEĻA VĀRDI

Nav tādas milestības,
tādas draudzības, kas,
krustojot mūsu likteni,
neatstātu tur pēdas uz mūžigiem laikiem.

Fransua Moriaks.

☆

Ļaunāko patiesību ir
vieglāk panest nekā ļaunākās aizdomas.

Šekspirs

☆

Sauciens pēc cilvēka ir
izvērties par mūsu laikmeta centrālo problēmu. Varbūt tas ir tādēļ, ka cilvēks vēl nekad nav atradies lielākās briesmās kā pašreiz.

Ortega i Gassē

Mūsu laikraksta pārstāvis
ANGLIJĀ
G. Zariņš, 11 Alexandra Gdns,
London, N. 10. Tel. TUD 0871,
pieņem un sniedz informāciju, pieņem jaunus abonentus, kā arī abonementu pagarinājumus.

MAINĀM ATKAL JAUNAS GRĀMATAS PRET VECAJĀM
Par pilnu vērtību mainām agrākos trimdas izdevumus pret jaunām grāmatām. Piesūtiet sarakstus, nosūtīsim jums savus.
LATVJU GRĀMATA, P.O. Box 332, Waverly, IOwa, USA.

PĀRSTEIGUMI ZILĀ KALNA PIEKĀJĒ

Ciemā pie latviešu lauksaimnieka slēpētāju un peldviesu paradīzē. Neredzēti laba raža. Vistas ar sarkanām „brillēm". Foreļu tīkotāji izmirkst līdz ādai.

Tas bija viens no ilgi plānotajiem braucieniem, lai izmantotu nedēļas nogāli, zvejotu foreles un apciemotu senus draugus viņu jaunajā dzīves vietā Kolingvūdas (Collingwood) apkārtnē, kur vasaras karstajās dienās sarodas peldviesi no malu malām, bet ziemā slēpētājus aicina Zilā kalna nogāzes.

UZ ZILA KALNA SAIMNIECĪBU

Šajā jaukajā zemes stūrītī ar raženiem panākumiem jau otru gadu, visas apkārtnes kanadiešu kaimiņu apbrīnots, saimnieks mūsu tautietis Valdis Goba. Tā, kad pirms divām nedēļām manai mājai piebrauca darba biedrs Rūd. Kalniņš, dažās minūtēs sametu savas makšķeres viņa „kulbā", bez šaubām, neaizmirstot arī foto aparātu. Pa ceļam „salasījām" līdzi arī vēl tādus foreļu speciālistus, kā kādreizējo liepājnieku I. Salmeni un Vidzemes augstienes vējos rūdīto Ē. Ūdri, jo bez viņiem šādā braucienā daudz kā trūktu — humora, asprātību un jautru brīžu. Arī šoreiz 180 jūdzes ceļā aizskrēja nemanot, klausoties viņu spraigajā vārdu divkaujā.

Pāris jūdzes pirms Kolingvūdas nogriežoties no lielceļa lauku ceļā, skatam paveras rietošās vakara saules apspīdētais Zilais kalns, apaudzis kokiem un krūmu puduriem, kam cauri kā taisnas lentas pret debesīm aizvijas izcirstie slēpētāju ceļi. Kalna piekājē aizlokas labības lauki, lielākā daļa jau nopļauti un novākti, citi vēl arī auzu un kviešu statiņu izraibināti, mainoties ainavā ar ganībām, un saplūstot tālumā ar liellem augļu dārziem ielejā.

KAD LABIBAS KLĒTIS PAR MAZĀM

Pašā kalna piekājē atrodam saimniecību ar lielu dzīvojamo ēku un milzīgu kūti, kuŗas ovālajā virsotnē lasāmas lielu burtu rindas — V. Goba. Blue Mountain Farm". Iebraucot sētvidū, mūs tūlīt apsveic saimnieks, — zēl, bet mēs esot ieradušies drusku par vēlu, — kuršanas darbi tikko nobeigti. Sasmalcināto salmu kaudzes rāda, ka te bijusi liela, vairāku dienu nepārtraukta darba steiga. Kāds tad graudu birums? To lai mēs paši skatot un novērtējot! Pārsteigums ir liels, ieraugot visus labības apcirkņus līdz griestiem piepildītus zeltaino graudu. Ejās, mašīnu noliktavā un kūtsaugšā uz ātru roku sagatavotajos nodalījumos, — visur labība. Visiem mums tūlīt kopīgs jautājums — „Cik tad īsti sabiris no akra?"

Saimnieks pastāsta, ka 80 bušeļu jau nu noteikti esot no akra, bet viņa kādreizējam skolas draugam, Rūd. Kalniņam, kā jau bijušajam Liepājas stacijas pr-kam, mēru un svaru lieta nav sveša, viņš telpu tūlīt izmēra un pārbauda, aplēšot, ka klēts šai 140 akru lielajai saimniecībai stipri par mazu, un ka šogad Gobas raža pārsniedzot 90 bušeļu no akra, — neredzēti labs birums, salīdzinot ar to, ko izkūluši pārējie lauksaimnieki.

VISTAS AR „BRILLĒM"

Apskatot V. Gobas jauno īpašumu, visi nopriecājamies par skaisto apkārtni un labi iekoptajiem laukiem.

Ejot garām lielākajam vistu aplokam, uzmanību saista neredzētas sarkanas acenes, kas uzliktas katras vistas knābim. Saimniece paskaidroja, ka tās tiešām esot „brilles", tikai necaurredzamas, un aizsedzot vistai skatu uz priekšu. Šīs vieglās plastikas acenes vistas kustības un barības salasīšanā nemaz netraucējot, to viņas izdarot tikpat labi, nedaudz sagriežot galvu slīpi. Bet panākts ar šo jauninājumu esot tas (par to plaši rakstīts lauksaimniecības žurnālos), ka vistas knābjot nevarot vienā otru savainot, jo, cērtot pretiniekam, virziens neesot redzams, un sitiens mērķi nesasniedzot.

Vistu mājas apskatot, uzzinām, ka pašreiz tur mitinās 2.00 jauno un veco putnu, bet ziemā gan paturēšot tikai pusi no šī skaita. Pašreiz esot laba tirgus cena olām, katru dienu varot salasīt vismaz 1.000 olu, bet caurmērā vistu dējība gadā esot 75 proc.

Nākošais gājiens ir apskatīt cūkas, kas ir īsām kājiņām un garu ķermeni. Tās esot tīrasiņu angļu Jorkšīras un dāņu Landrijas krustojums, liesas, viegli barojamas cūkas ar 1 ribu vairāk nekā parastajām cūkām.

Uzzinām, ka par nokautām un iztīrītām cūkām tielās Toronto gadas pārstrādāšanas rūpnīcas maksājot 37—38 centi par mārciņu, bet neņemot cūkas, kas smagākas par 175 mārciņām. Līdz šim Goba vienmēr saņēmis arī vēl $2.00 piemaksu, ko fabrikas maksājot atsevišķi par katru sevišķi labas kvalitātes cūku. Visizdevgāk tomēr esot pārdot 6 mēnešus vecus sivēnus lauksaimniekiem audzēšanai. Tādu cena svārstoties no 16—18 dolariem gabalā.

„Ātrbrunotā" vista

Ganāmpulks, kas redzams netālajā mežmalā, ir 50 „galvu" liels, visi Herfordas sugas gaļas lopi, kuŗus var pārdot par 18—21 c par mārciņu dzīvsvarā. Ļoti izdevīgi pārdot teļus audzēšanai, bet šīs sugas buļļiem apmēram 6 mēn. vecs, maksā 150 dolaru.

KĀ ZEMGALES BAJĀRA MAJA

Kad nu esām vispirms apskatījuši apkārtni, saimniece vedina istabā. Lielā, divu stāvu dzīvojamā ēka, apaugusi kokiem un košuma krūmiem, skaisti iekoptu mauriņu, atgādina kādreiz Zemgalē redzētās, lielās bajāru dzīvojamās ēkas, tagad gan ar ekšpusē neredzu atmiņā palikušās kādreizējās telpas, ar zemajām griestu sijām vai lielo krāsni, — te visur jaunās pasaules vide: ledusskapji, televīzija, moderna ēļas apkure.

Uzejot augšstāvā, pa logiem redzami spožie Kolingvūdas rekātmu uguņi, neatņemama sastāvdaļa šīs dienas dzīvei, kur ātro braucamo ierīču laikmetā arī lauksaimnieku vairs nešķir attālums, bet tas ar vienu kāju stāv pilsētā, ar otru lauksaimniecības sētā.

Sīrsnīgās pārrunās ar saimniekiem un mājas laudīm, iebaudot lauku gārdumus, stundas aizrit tālu pāri pusnaktij, kad beidzot dodamies pie miera, lai jau pēc dažām stundām, agrā rīta ausmā dotos uz upmalu.

SALIJUŠIE FOREĻU MAKŠĶERNIEKI

Pašā saldākajā miegā, kad sapņi cīkstos ar raibiem punktiņiem rotātu foreļi, spēcīgu roku purināts atmostos. Klusu, netraucējot mājiniekus, sapulcējamies sētā. Ir vēl pilnīgi tumšs, un smaga drēgna migla ceļas no laukiem. Pēc iepriekš izvēlētā maršruta, bruņojušies kātiem un makšķerēm, braucam uz izvēlēto vietu upmalā. Nevelcas. Kā burvju lokā riņķojam vairākas reizes pa apvidu, nonākot atpakaļ vecajā vietā.

Neatlika nekas cits, kā braukt atpakaļ uz Zilo kalnu, paņemt talkā saimnieku, kam visi mazie ceļi un takas apvidū jau apzinātas. Sen jau atausis pelēks rīts, smagu lietus mākoņu pilnām debesīm. Radio ziņotājs solījis īgstošu lietu. Nebēdājot par draudīgajiem mākoņiem, izklīstam upmalā, mēģinot laimi straumītēs aiz lieliem akmeņiem un veco upē sakritušo koku stumbriem. Pavisam ātri sekoja viena lietus šalts pēc otras, un esmu pirmais, kas sameklējis patvērumu zem biezākajiem kokiem upmalā. Man drīzi piebiedrojas arī saimnieks, un, gaidot lietus piestāšanos, mūsu valoda risinās par svešumā aizvadītajiem gadiem, saimniekošanu un dzīvi dzimtajā pusē.

Tā uzzinu, ka mans sarunu biedrs V. Goba Latvijā par lauksaimniecību maz interesējies, jau kā zēnu viņu vadzinājušas lokomotīves un vilcieni. Vēlāko laiku darbs un mācīšanās šajā nozarē, kuŗai Piekšāries ar visu sirdi, viņu izvirza dzīvē par dzelzceļa depo priekšnieku Kuldīgā.

NO SPĒKSTACIJAS DARBIEM — PIRMAIS „LATVIEŠU PAGASTĀ"

Kaŗa laiks, kā jau daudzus tūkstošus, arī viņu aizved Vācijā; vairāki gadi paiet Austrijā par Glāsbachas nometnes komandantu, daudz strādājot un ziedojot laiku sabiedriskās un kultūrālās dzīves celšanā.

Kanadā V. Goba iebraucis 1948. gadā kā būvstrādnieks spēkstaciju darbos, bet pēc kontrakta izpildīšanas sācis interesēties par lauku īpašuma iegūšanu un tā nokļuvis Selburnas apkārtnē. Pēc neilgas meklēšanas par 7.000 dolariem nopircis kā pirmais saimniecību Dandalkā, 100 akru lielu. Drīz viņam radušies sekotāji, un tautiešu - lauksaimnieku skaits strauji audzis, līdz izveidojies tā sauktais „latviešu pagasts", par kuŗu tik daudz lasīts un dzirdēts. Sākums nebijis viegls, uznākušas arī vēl citas kļūmes, kā slapja vasara, kad labība palikusi uz tīruma, negadījumi ar lopiem, bet visu pārdzīvojis un vēlāk pat labi iekārtojies, un tā pirms 2 gadiem izplānojis Dandalkas saimniecībā ieguldīt vairāk par 12.000 dolariem, celt jaunas vistu kūtis, garāžu, salabot saimniecības ēkas, bet, uzņēmēja kavēšanās dēļ, šie darbi atlikti. Kad nu ieraudzījis jauno saimniecību 25.000 dol. vērtībā, to tūlīt arī nopircis, veco pārdodot.

Divi aizvadītie gadi rādījuši, ka ir liela dažādība zemes sastāva zonā starp Dandalku un Kolingvūdu. Šeit daudz labāka dabiskā zemes drenāža, kauki pavasaros ātrāk sausi, un apstrādāšanu varot sākt vismaz 2 nedēļas ātrāk.

Goba nopircis šo vietu ar visu labību tīrumā, bet pirmā ievāktā raža nebijusi iepriecinoša. Šī gada sējumam nopircis Lauksaimniecības departamenta pārdoto, kodinātu, augstākā labuma sēklu, un nu rezultāti bijuši neticami, kuŗus mēs redzam arī paši savām acīm. Skaidrs, ka kaimiņi visi tagad vēlotīes pirkt no viņa sēklu, bet pats gan viņš domājot arī nākošajai sējai pirkt atkal pārbaudītu sēklu. Šis gads viņam ražā un ienākumos devis tikpat, cik 3 gadōs Dandalkā.

Kad jautāju, kādas nozares ienesīgākas, V. Goba paskaidro, ka ienesīgas ir vistas, gaļas lopi un arī cūku audzēšana. Pēc viņa domām pašreiz tie esot labākie ienākumu devēji jaukto lauksaimniecību īpašniekiem.

Nākotnes nodomi gan esot vēl diezgan neskaidri, jo katra sezona nesot kaut ko jaunu. Vasarās netālajā Vasagas ļīcī un apkārtnē saplūstot vismaz 100.000 cilvēku, bet ziemā Zilos kalnus trīcinot slēpētāju tūkstošu klaigas, sevišķi nedēļas nogalēs. Pašreizējā slēpēšanas vieta kļuvusi jau par mazu, un kāds amerikāņu miljonārs plānojot izbūvt slēpēšanai un tramplīnam piekalni tieši pretim viņa laukiem. Lai būtu nobrauciens, tad slēpētājiem būtu krietni jāiebrauc viņa zemē. Tāpat arī vairāki kanadieši un arī tautieši ieinteresēti atpirkt no viņa zemes gabalu piekalna viesnīcu un tūristu māju celšanai. Pagaidām gan viņš no sava 140 akru īpašuma nedomājot neko pārdot, bet iespējams, ka slēpētāju kluba vajadzībām viņš 40 akru pārdošot, bet tad, bez šaubām, sākot ar kādiem 1.000 dālderiem par akru.

Kad nu mūsu sarunas laikā lietus un vējš vēl pieņemas, beidzot sagaidām arī pārējos biedrus, slapjus līdz pēdējai vītei, bet katram jau pa asakai kabatā.

Izžāvējuši slapjās drānas, šķiramies no viesmīlīgajiem Zilā kalna tautiešiem, ar solījumu nākošajā reizē paņemt līdzi „labāku laiku".

J. L.

KAVALIERIS KAZANOVA

Baronese Auguste fon Holtei — Mirjama Bērziņa un barons Kuno fon Pistolkors — Roberts Mīlgliņš. Foto Luna.

„Tas bija savāds vīrs, liels dēkainis. Bet lielums izpērk daudz."

Ir daži cilvēki, vai labāk sacīt — vēsturiskas figūras, par kuŗām gan neviens neraksta vēstures grāmatās, bet viņa vārdu, kā pats Kazanova saka, "daudzina vēl vairāk kā kāda hercoga vārdu."

Donžuānam radniecīgais Kazanova nav tikai slavens ar savām mīlas dēkām, bet arī ar savu aso prātu, neticamo laimi, kā arī ar devīgo roku, kas „rotaļājas ar zelta kā bērns ar akmentiņiem."

Anšlavs Eglītis atvedis slaveno Venēcijas kavalieri Džakomo Kazanovu uz Jelgavu. Vienu zelta dukātu kabatā, ietinies savā „burvja mētelī", kam apakšā tikai apakšbikses, jo uzvalks nospēlēts kāršu spēlē, viņš sešjūgā piebrauc pie greznākās Jelgavas viesnīcas „Zelta lauvas", pasūtina vislepnāko apartamentu, dzer visdārgāko vīnu, iemīlina sevī visas baroneses un baronietes, un uzvedas kā pats hercogs.

Jau pirmajā vakarā hercoga māsa, baronese Ģedrūte Sofija, ielūdz viņu savā pilī, nākošajā dienā greizsirdīgie baroni viņu iesloga viesnīcas pagrabā, bet vakarā viņš jau vakariņo pie hercoga.

Jau labu laiku DV namā šķind grāfu un baronu zobeni divkaujās, čaukst baronešu zīda tērpi menuetā, dzirdamas satrauktas dāmu balsis, kas meklē pazudušo kavalieri Kazanovu....

DV teātris vēl „piešuj pēdējās sudraba treses" Kazanovas mētelim, lai 28. septembrī celtu to rampas gaismā.

Cauri tituliem un glaimiem baronu un baronešu starpā vijas Kazanovas asprātības, pārgalvība un dēku kāre, kā arī viņa pirmā un īstā mīlestība, kas, diemžēl, jāatstāj Jelgavā.

Tēotājos redzam daudz pazīstamu vārdu: — dāmas: Lonija Vasariņa, Tonija Krūka, Hilda Struce, Inta Purva, Mirjama Bērziņa, Vija Ozola. Kungi — Boriss Zvejnieks, Fēliks Lintiņš, Voldemārs Pukats, Edgars Ābele, Roberts Miglāns, Arnolds Putniņš, Arvids Memenis, Kārlis Namiķis, Edgars Vilks, Rudolfs Purvs un Valdis Vare, kas liek cerēt uz labu izrādi.

Pirmizrāde notiks 28. septembrī, plkst. 7.00 vakarā. Dzīvris kolledžas telpās (Jarvis and Wellesley). Režiju nenoguris vada Fēlikss Lintiņš, bet ap krāsu podiem citīgi ņemas dekorātors Valdis Vare.

Pa kr.: V. Gobas dzīvojamā ēka. Pa labi — saimnieks un saimniece uzliek vistai „brilles".

GIRTS SALNAIS

66. turpinājums

Viņš negribīgi apstājās, un, iegriezies šķērsām durvju vaļumā, skatījās to melnajā balstā. Pēc brīsniņa pašam kļuva neērti — cik ilgi tā blenzīsi vienā punktā?

„Nu?" balsiens izlauzās raupjš un dumpīgs. Tāpat urbdams ar skatienu sienu, viņš gāidīja aizturētu elpu.

Klusums. Tikai ielu trokšņi iedrebināja loga rūtis.

Viņš, dziļi saviļņots, nespēja ilgāk valdīties un nelaimīgs, bez kādām viltībām un izgudrībām, pievērsās meičai. Viņas gaišā galviņa bija zemu noliekta, un, nepaceldama acis, tā klusi sacīja:

„Tu esi akls."

„Paldies," viņš atbildēja rāmi un bez izaicinājuma, „es nevēlos dot tev ne mazākā ieganstа izsmieklam."

„Bet es nemaz nevēlos tevi izsmiet," viņa tūdaļ atguva sparu.

„Diemžēl, es rīkojos tā, ka tu nevarēji neizsmiet," arī Pēterī atgriezās spraigums. „Un tagad man pietiek tēlot jēra dvēseli. Tik daudz vēl spēju, kā atgriesties vīra ādā," viņš apņēmīgi saslējās. „Ja es ko vēlētos, tad tas būtu tas, lai vakardiena nebūtu sabojājusi mūsu draudzību."

„Domājams, ka nē," viņa sacīja neskaidri. „Domājams . . . Ko ta' draudzībai kāds var padarīt?" viņai ietrīsējās lūpas, un, apņviedusies uz papēža, Laila aizsteidzās otrā istabā.

Pēteris drūmi noskatījās pakaļ un nīgrā bezcerībā paraustīja plecus. Kaut kur sāpēja kāda gara, vienmērīga sāpe. Viņam brīsniņu likās, ka viņš neyis jūt to, bet redz, izstiepušos jūdžu jūdzēm tālu, kā neskaidri saskatāmu laipu. Neatvairāms žēlums mācās prātos, un saīdzis viņš kāpa lejup. Ole, kas pagadījās ceļā pie savas istabas durvīm, noskatījās viņā, kā Dieva dotā cilvēciņā. Vismaz Pēterim pašam tā likās.

„Vai nav jau jābrauc?" viņš steigšus pajautāja lieliskā vienaldzībā, lai otrs skaidri sajustu, ka viņš, Pēteris, ir ikdienišķākā un parastākā garastāvoklī.

„Es jūs gaidu," otrs tomēr noskatīja viņu divtik aizdomīgi.

No augšas kāpa Laila. Viņa bija nopietna un noslēgusies kādās pārdomās, bet kad tie visi atradās lejā pie pagalmā izbrauktās mašīnas, meiča bija pirmā, kas nespēja vairs novaldīt iekšējo spriegumu.

„Šausmas! Kas par dabas brīnumu?" viņa uzbruka brālim tikko pamanījusi ceļa somu aizmugurēs sēdeklī.

„Soma," kā allaž šādās reizēs, tēlodams stulbu āzi, Ole atbildēja mierā un vientiesībā.

Arī Pēteris te atrada īsto vietu un laiku tikt vaļā no sapīkuma.

„Tad kāpēc tu neliec to pie mantām?"

„Atvainojiet, bet es nevaru. Es vedu Metuzālam stikla mēģenes, ko reiz iepirku Čikāgā, viņa mazajai veterinārai laborātorijai."

„Un taisni šodien tās tev jāved?"

„Un tās tev nu jāglabā vairāk nekā jēlas olas!" Laila un Pēteris pārmeta viens aiz otra.

Ole nevarīgi paplātīja rokas un nožēlā izskaidroja:

„Ja tā būtu veikala lieta, jums taisnība. Diemžēl, tas ir pakalpojums, un paši saprotat — tam jābūt tip - top. Un ko jūs uztraucaties? Mums visiem pietiek vietas priekšējā sēdeklī."

Un tieši tas bija tas, no kā šajā brīdī visvairāk baidījās kā ārste, tā architekts, bet to viņi arī zināja, ka pats nelabais no Oles galvas neizrunās to, ko tas reiz tur bija ieņēmis.

„Labi, sēdieties iekšā," sparīgi teica Laila, gatavodamās sēsties pie stūres.

Ole aizsteidzās viņai priekšā un iekāpa pirmais ratos.

„Bet tā taču esot mana mašīna!" Laila aiz dusmām vai raudāja.

„Tu kļūsti neciešams," Pēteris sašutumā vai plīsa.

„Viens no diviem — vai nu es vadu, vai palieku mājās," Oles miers nebija satricināms. „Esmu zvērējis nesēdēt mašīnā, ko vada uztraucies, nikns vai — — jā. Un te nav ar mani ko plēsties. To es jums esmu teicis vienmēr. Kāpjiet iekšā un nomierinieties."

„Kurš — pie velna! — te ir saniknots!" Pēteris zvēroja.

„Kas — galu galā — te ir uztraucies?" Laila ņirbināja saujā nagus.

Ole paskatījās vienā, tad otrā, un pēkšņi pateica svētā mierā:

„Jūs skaidri redzat, ka es tas neesmu."

Māsa un draugs juta iesvilstamies vaigus, un abi iekoda sāpīgi lūpā. Viņiem nebija vairs spēka sākt savā starpā ķīviņu, kur kuŗais no viņiem sēdēs. Pēteris cita nekā nevarēja darīt, kā piekļājīgi pavērt durvis un palaist dāmu pirmo.

TRĪSPADSMITĀ NODAĻA

Nu, laiciņš . . .

Pēc desmitiem no rīta saule sēdēja augstu debesīs, kā liels, pārgatavojies, dzeltens citrons, iemērkts veczelta glazūrā. Rāmā neatlaidībā lejup gāzās karstāka svelme nekā jūlijā. Nokoptie lauki brūninājās kā ceplī. Auglīgie māla uzkalni sacietēja, kļūdami kā akmens. Mežu, biržu un parku lapotnes sačervelējās un mira acīm redzot. Tikai jaunā puķe lupatene vēl ziedēja pilnos ziedos, it kā to koptu kāds cilvēces nīdējs; tās ziedputekļu bija pilns gaiss, rosinot siena drudzi un astmu. Patiesās ticības brālības dievkalpojumos šinī svētdienā iztrūka dažs labs un cītīgs dievlūdzējs, mocīdamies ar pieminētām likstām. Viens otrs būtu padevies vājumam tāpat, ja draudžu vadība un dāmu komitejas nebūtu ielūgušas uz kopējām pusdienām (ēlis groziņā), un sekojošu vakara cēliena pikniku (kumpis un pupas; ledaini padzērieni; kafija un saldējums; bebols, volejbols, pakavu mešana) ar jautru dzīvi, rotaļām, sacensībām un godalgām (sukreņu turziņas, zemesrieksi, krāsainas papīra cepurītes; grabuļi: krabuļi, zvaniņi, parkšķi, tarkšķi, svilpes, taures) un loto spēle par centiem.

Tā par spīti iesnām, klepum un elpas trūkumam, lielceļi, kas veda uz Gerriku farmu, kūpēja kā zaļgani pelēkā miglā, kuŗā vīdēja dārgi augstāko klašu auto, rēcot un krācot, apskriedami viens otru.

Gerriku jaunā paaudze, atskaitot Kēti, vienā no mājas augšstāvu lieveņiem, saguluši platā atvērtā logā, pārskatīja apkārtni, kā viedi ģenerlštāba virsnieki, kam sīki pazīstams apvidus un karaspēka iespējamās kustības. Telpa smaržoja pēc gataviem āboliem, bumbieriem un firziķiem, ko trijos bušeļa grozos bērni bija novietojuši sev aiz muguras rokas pasniedzienā, nerunājot par mazo Klodu, kam arī tas nebija vajadzīgs, — viņš pats sēdēja uz āboliem, ēzdams un skatīdamies pa lielāko kāju starpām pāri zemā loga malai.

No lieveņa atklājās plašs skats uz divām debess pusēm. Tālu lejā aiz auglu dārza pēdējām ābeļu rindām neredzama trokšņoja Straujupe, bet tās senātnīgais tilts, augstu izliekts, bāli pelēks, kā cieti kožams kumoss, šķita iemests mīkstu zaļumu izplatījumā, kas pēkšņi kā nocirsts aptrūka tālumā Lielās Maiami upes viņējā augstā krastā, kur nevienmērīgi koku apslēpts stiepās auto ceļš. Īstenībā bērnu ziņkāre bija saistīta pie Straujupes tilta, kur nonāca un mirkli bija apskatāms ik braucējs, kas iegriezās Gerriku mājas ceļā.

Gaiss bija mierīgs, kā sastindzis, un bez vēsmām. Pārtrūkstot satiksmes skaņām, nākamā mirklī likās pasaule iekrītam dziļā miegā, tikai kaut kur iztālēm ieskanējās kāda koŗa dziesmas atsevišķas taktis. Ieskanējās un izdzisa. Lievenī šņakstēja bērnu zobi, cērtoties auglos.

„Tas nu reiz būs atkal trokšnis," nopūzdamās, ierastā mierā teica Beatrise.

„Un šķiņķis ar pupām," sacīja mazais Klods, paņemdams piekodai ābolam „nektarīna" firziķi.

„O, Jerūzalem!" pilnā kaklā iekliedzās Diāna, izstiepdamās ārā pa logu, cik spēdama. „Kursttēvam Maiklam jau jaunais kadiļaka modelis."

„Kam, kam?" briesmīgā uztraukumā, nometis zemē ēdamo, pielēca kājās Klods un spiedās klāt logam, grūzdams lielos nost.

„Ir jau pāri tiltam," noskaitās Diāna.

„Bet kam, tu teici?" izmisis brēca Klods.

„Neklieds, Klod," Beatrise pievilka mazo sev klāt. „Krusttēvam Maiklam — tev teica Diāna."

„Eļļas onkulim kadiļaks!" Klods pēkšņā sajūsmā izrāvās no Beatrises rokām un metās uz durvīm.

(Turpinājums sekos)

Jānis Cīrulis

MŪZU KALPI V

No atmiņu krājuma „Mūzik

IV

Reiz iedams gar Brencēna mājokli, pa atvērto logu pamanīju šo līkņājamies pie sastatņa. Uzsaucu: „Vai tu dzīvs gan un mālē!"

„Tā jau nu, brāti, izskatās. Vai nu tik drīz mirs. Nu tad ienāc vien; man jau arīdzan būs ar tevi par šo to jāpārrunā" Brencēns labvēligi aicināja.

Ieejot darbnīcā, no sastatņa dziļdomīgi raudzījās Bobkovics ellā, kuŗam mākslinieks šur tur piebikstīja ar otu. Glezna bija ļoti dzīva un man ļoti patika. Tā vēlāk grezņoja sienu maestro skaistajā mājā Meža parkā, un Bobkovics ar to un citiem Brencēna darbiem ļoti lepojās.

Bez šīs, Brencēna istabai visas sienas bija noklātas ar glezniem un studijām, galvenokārt dabas skati un kompozicijas ar vienu un to pašu sievietes seju un figūru.

„Klau, tā taču Meijas Marta!" — pārsteigumā iesaucos, pazīdams vienu no Valijas draudzenēm — „Pa kuŗu laiku tad tu viņu esi savaldzinājis, lai tev pozētu?"

Brencēns izskatījās jocīgi samulsis un nezin kāpēc labu laiciņu burzmīja savu degungalu.

„Nu tā pati jau nu vien iraid. — Redzi, taisos tā kā precēties. Tikko meitenes iztērēs abiturīju, tūliņ aicinīsim mācītāju. Tevi un Brastiņu esam domājuši lūgt lieciniekos, lai tā lieta, kā sacīt, būtu drošāka."

Pateicos par godu un kratīju Brencēna roku, apsveicadams un laimi vēlēdams. Brencēns tās priecīgi atņemdams, viltīgi piebilda:

„Nu tad jau,brāti, mēs tikpat kā rados, jo tava Valija arī no tās pašas puses!"

Nu bija mana reize stostīties, bet Brencēns labsirdīgi piemetināja:

„Ir jau ‚brāti' zināms. Ko uz kāzu namu, kur in nu liegsies — meitēni jau tāpat bija priekšā. Pagā

par savām bēdām pa Martai gan rūpīgi pi ju neko par mūsu būša runāt, tās pašas skolas pļāpu dēļ."

Valija Martas noslēp tiešām bija labi glaba man par to nebija ne

Beidzot pienāca a diena. Brencēns mani l nākt jau pāris stunda un palīdzēt, kā pats t „štātēm un sapucētie nu Brencēns cēla n laukā ketoveju ar s biksēm tās rūpīgi vai kaut kur nav miclo des. Uzvalks bija labā laikam pateicoties vai kuŗus Eduards rausā sām kabatām, brīnīda

„Kas tad man tās p sabāzis! Laikam pats rumā."

Droši vien to bija rūpīga namamāte, p biksēm kādreiz mitināj vecpuiša gados. — l ieradās arī Brastiņš, cēns kāpa savās god dikti bailodamies:

„Lepnības gados kazi' vai viss aneuks knapu?", bet nebija

Lielākā bēda un n ar „elkšķiņu un krāgi to apkaklīti, kuŗa v turpat vai numuru li Brencēns sevi mie gan jau nu tās pāri izcietīs, tad raus tūli

Ilgāka prātošana matiem — sukāt atpa sāniem, ar paškirtu ginājām vienādi, ir kad Brastiņš ieteica likām pie tā. Kad a sieta melnā balti kakla saite, uzgērbta gas aste", Brencēns likās pat skumīgi, spoguļī, saēdams:

„Tā kā būtu pasv tāds nu ‚brāti', c pēdējo reizi savā m

Tad ar steigu vien kur in

KNUTS LESIŅŠ

PĒDĒJĀS M

46. turpinājums

Acīmredzot, Gunāra pantu skandēšana bija ap kusi, nodomāja Linards, varbūt Drobe joka dēļ g bēja pāriet uz neskaitāmo pantu ziņģi, kas frontē sē guma dēļ bija aizliegta. Varbūt tas bija atgādinājum namatēvam, — ka viņš pārāk ilgi kavējas projām viesiem.

Ja ieklausījās, Drobes balsi varētu atšķirt tā noru melodiņa augstākajā pagriezienā, jebšu Gunā baritons ar skaidro teksta izrunu to noslāpēja. Tā brītiņu paklausījusies — Māra tikai pasmaidīja, ne tvērusi Drobes balsi, jeb varbūt viņai nebija agr daudz izdevības dzirdēt vīru dziedam, varbūt aizm sies. Un domājot otrā istabā esam tikai svešus cil kus, viņai droši vien neienāca prātā samatīt vīra b si, kas ne ar kādu sevišķu tembru melodiņa vilcēju p kā neizcēlās. Līkās, viņa ar lielāku ziņkāri klausī sieviešu balsīs, kas reizēm, tekstu nezinot, paspru smieklā.

„Tev jaunas viešņas," noteica Māra, ar uzsv vārdā „jaunas". Pie tam tēva bēru vakarā. Tā t pats teici, ka tēvs apbedījams? Vai būtu pārklausī sies? Es tevi vēl neesmu iepazinusi no tādas puses. V būt biežāk vajadzēja iegriezties, kad manis negaidi

Linards iesmējās, pat ar zināmu prieku juzda Māras greizsirdību, kuŗai visai neticēja.

„Kā allaž tādos gluži neticamos gadījumos, k cilvēks ierodas kaut kur negaidīts ar vislabākiem domiem un cerībām sastapt kādu bēdu nomākto, atklājusi kaut ko gluži jaunu? Es neesmu nekāds rotājs, man nav radu, ar kuŗiem vēlētos sērst, tādēļ ir nejauši ciemiņi, varētu teikt, gluži no ielas. Viņi nezina, ka man kādas bēres.

Tas tev varētu likties pārāk savdabīgi, lai b patiesi. Bet tā tas ira. Nekad agrāk šeit nav dzied vismaz pēdējos gados. Kad tu atnāci nejauši — dz ļautiņi! Ko es viņiem varu darīt? Melduņš pie

Gara KULTŪRAI

Jānis Cīrulis

MŪZU KALPI VALMIERĀ

No atmiņu krājuma „Mūzikanta piezīmes"

IV

Reiz iedams gar Brencēna mājokli, pa atvērto logu pamanīju šo līknājamies pie sastatņa. Uzsaucu: „Vai tu dzīvs gan un mālē!"

„Tā jau nu, bratiņ, izskatās. Vai nu tik drīz mirs. Nn tad ienāc vien; man jau arīdzan būs ar tevi par šo to jāpārrunā" Brencēns labvēlīgi aicināja.

Ieejot darbnīcā, no sastatņa dziļdomīgi raudzījās Bobkovics eļļā, kuŗam mākslinieks šur tur piebikstīja ar otu. Glezna bija ļoti dzīva un man ļoti patika. Tā vēlāk greznoja sienu maestro skaistajā mājā Meža parkā, un Bobkovics ar to un citiem Brencēna darbiem ļoti lepojās.

Bez šīs, Brencēna istabai visas sienas bija noklātas ar glezniem un studijām, galvenokārt dabas skati un kompozicijas ar vienu un to pašu sievietes seju un figūru.

„Klau, tā taču Meijas Marta!" — pārsteigumā iesaucos, pazīdams vienu no Valijas draudzenēm — „Pa kuŗu laiku tad tu viņu esi savaldzinājis, lai tev pozētu?"

Brencēns izskatījās jocīgi samulsis un nezin-kāpēc labu laiciņu burznija savu degungalu.

„Nu tā pati jau nu vien iraid. — Redzi, taisos tā kā precēties. Tikko meitens iztur abituriju, tūliņ aicināsim mācītāju. Tevi un Brastiņu esam domājuši lūgt lieciniekos, lai tā lieta, kā sacīt, būtu drošāka."

Pateicos par godu un kratīju Brencēna roku, apsveikdams un laimi vēlēdams. Brencēns, tās priecīgi atņemdams, viltīgi piebilda:

„Nu tad jau,bratiņ, mēs tikpat kā rados, jo tava Valija arī no tās pašas puses!"

Nu bija mana reize stostīties, bet Brencēns labsirdīgi piemetināja:

„Ir jau ,bratiņ' zināms. Ko nu liegsies — meitēni jau tāpat par savām bēdām parunājas. Martai gan stingri piekodināju neko par mūsu būšanām nerunāt, tās pašas skolas un lieku pļāpu dēļ."

Valija Martas noslēpumu patiešām bija labi glabājusi, un man par to nebija ne jausmas.

Beidzot pienāca arī kāzu diena. Brencēns mani lūdza atnākt jau pāris stundas agrāk un palīdzēt, kā pats teica, pie „štātēm un sapucēties." Tad nu Brencēns cēla no skapja lauku ketoveju ar strīpotām biksēm tās rūpīgi pētīdams, vai kaut kur nav mielojušās kodes. Uzvalks bija labā kārtībā, laikam pateicoties vaivariņiem, kuŗus Eduards rausa ārā no visām kabatām, brīnīdamies:

„Kas tad man tās puķes tur sabāzis! Laikam pats labā dzērumā."

Droši vien to bija darījusi rūpīga namamāte, pie kuŗas viņš kādreiz mitinājies savos vecpuiša gados. — Drīz vien ieradās arī Brastiņš, un Brencēns kāpa savās goda biksēs, dikti baidodamies:

„Lepnības gados pirktas; kazī' vai viss ancuks nebūs par knapu?", bet nebija vis.

Lielākā bēda un negals bija ar „elkšķiņu un krāgu" — cieto apkakliti, kuŗa varēja būt turpat vai numuru lielāka. Bet Brencēns sevi mierināja, — gan jau nu tās pāris stundas izcietīs, tad raus tūliņ nost.

Ilgāka prātošana iznāca ar matiem — sukāt atpakaļ vai uz sāniem, ar paškirtu celiņu. Mēģinājām vienādi, ir otrādi, un kad Brastiņš ieteica celiņu, palikām pie tā. Kad nu bija uzsieta melnā balti punktētā kakla saite, uzgērbta „bezdelīgas aste", Brencēns ilgi, man likās pat skumīgi, pētīja sevi spogulī, sacīdams:

„Tā kā būtu pavešs... Bet tāds nu ,bratiņi, es izskatos pēdējo reizi savā mūžā!"

Tad ar steigu vien devāmies uz kāzu namu, kur mācītājs jau bija priekšā. Pagāja laiciņš, kamēr Brencēnam izstāstīja visu ,kas pie laulībām sakāms un darāms, bet tomēr bija dikti bažīgs — ja nu kaut kas pamirstas un samētas. Laulāja mācītājs Zīds no Limbažiem. Viņš labi pazina līgavu, jo abas ar Valiju agrāk bija mācījušās turienes ģimnazijā un Valmierā beidza tikai astoto klasi.

Laulību ceremonija bija īsa, bet iespaidīga. Bija kāzu galds un kāzu malks ar dziesmām un runām, bet tas nevilkās ilgi. Pāri stundu pasēdējuši, devāmies uz Jāņu parka staciju, lai brauktu uz līgavas mājām. Pāles stacijā mūs gaidīja pajūgi un bija jau pusnakts, kad iebraucām Viļķenes „Pūkās". Tur ābeļu dārzā jau gaidīja klātie galdi, miestiņa muca, un sākās īstais kāzu mielasts mēnesnīcā. Brencēns jau sen bija atbrīvojies no neērtās apkaklītes un uzvilcis līgavas darināto tautisku linu kreklu un ērtāku svārku. Tas melnais tomēr bijis par „knapu".

Kāzu prieki turpinājās divi dienas, un Brencēns iesāka jaunu dzīvi, lai pēc dažiem gadiem tā tomēr skumji beigtos.

CBC SIMFONISKAIS ORĶESTRIS KONCERTĒS EIROPĀ

Canadian Broadcasting Corporation pašreiz apspriež triju Eiropas galvaspilsētu uzaicinājumus, CBC simfoniskajam orķestrim koncertēt tur nākošā vasarā.

Orķestris uzaicināts spēlēt Edinburgas starptautiskajā festivālā, Londonas promenādes koncertu sērijā un Briseles pasaules starptautiskajā izstādē. Ar to sīkstās Kanadas simfonisko orķestru uzstāšanos aizjūras zemēs. CBC pašlaik beigusi pildīt sava simfoniskā orķestra ligumu ar Stratfordas Šekspīra festivālu Kanadā.

Edvarts Tūters

JĀNIS VESELIS MINEAPOLĒ

Ciemā bij atnācis dzejnieks
No svešas tāles;
Runāja bikli un klusi —
Kā ziedi un zāles.

Ceļinieks skumjš viņš man šķita
Bez savas mājas;
Latvisko garu, kas meklē,
Latviskās mājas.

Savādas atplauka jausmas
Telpā ap viņu;
Tuvumi zuda un tālums
Raisīja miņas . . .

Nākotnes jausmas un zīmes
Prata viņš lasīt;
Redzēju zvaigžņāju plaukstam
Dzejnieka acīs.

1957. 8. sept.

Latvijas universitātes gada svētki Toronto

Latvijas universitātes gada svētki Toronto notiks piektdien, š. g. 27. septembrī, Sv. Andreja baznīcas zālē plkst. 8 vakarā. Aktu ievadīs ar Toronto Korporāciju kopas seniora J. Niedras uzrunu, pēc kam sekos Latvijas universitātes profesora Dr. P. Ķikaukas akadēmiskā runa „Karš senātnē". Akta mūzikālajā daļā klavieru solo sniegs pianiste V. Leinvēbere - Langenfelde, dziedās tenors A. Kivlenieks un Toronto vīru koris Viesturs. Pēc akta paredzēta pakavēšanās pie kafijas tases.

Latvijas universitātes gada svētku akta rīkošanā piedalās visas akadēmiskās organizācijas. Godinot un pieminot mūsu Alma mater, laipni lūgti aktā piedalīties iespējami kuplā skaitā. Rīkotāji būtu ļoti priecināti redzēt pārstāvētus visas akadēmiskās saimes grupējumus, jo mēs taču visi esam Latvijas zinātnes lielā ozola zari.

PĒC SEKMĪGAS TURNEJAS

Vijolvirtuozs G. Lapensons pēc garāka koncertceļojuma pa Dienvidamerikas valstīm atgriezies Montreālā.

SKATS PASAULES RAKSTNIECĪBĀ

ST. EKSIPERIJS – VARONĪBAS CILDINĀTĀJS

III

Tāpat kā cilvēkam ir jācienī otrs cilvēks, tāpat viņam ir jāķūt cieņa arī pret sevi pašu, jo katrs cilvēks ir Dieva sūtnis zemes virsū. ....Es saprotu, kāpēc mīlestība uz Dievu uzliek cilvēkiem atbildību vienam par otru un uzliek tiem cerību par pienākumu; katra atsevišķa individa rokās ir visu pārējo glābšana; nevienam nav tiesības nodoties izmisumam, jo viņš ir augstākas varas sūtnis; izmisums ir Dieva noliegšana sevī", saka St. Eksiperijs.

Kādēļ Eiropa pārdzīvo dziļu krizi pašreizējā laikmetā? Tādēļ, ka tā gan daudz runā par humānitāti, bet tā ir atstājusi novārtā aktivitāti: ne vārdi, bet darbi ir nepieciešami, t. i. ziedošanās, sevis atdošana zināmam mērķim (...ne ņemt ,bet dot...")

Cilvēki ir radījuši jaunas reliģijas: valsts, kollektīva jeb masas, t. i. skudru pūļa reliģiju un viena individa — tiranna — kultu. Šie kulti ir sakropļojuši augsto Cilvēkideju, augstos brīvības un brālības ideālus. Ir neciešami, ja viens indivīds tirannizē, apspiež masu, bet tikpat neciešami ir, ja masa apspiež individu. Ir radies stāvoklis, kur katra sveša paraža, sveša rase, sveša doma kļūst par naida un vajāšanas iemeslu.

St. Eksiperijs nosliēdz savu „credo" ar patētisku solījumu: „Es cīnīšos pret katru, kas pretendēs pakļaut vienai atsevišķai tautai citas tautas, vienai atsevišķai rasei citas rases, vienai atsevišķai domai citas idejas... es cīnīšos pret katru, kas pretendēs verdziski pakļaut vienam indivīdam jeb masai — Cilvēka brīvību! ..."

Šī St. Eksiperija „ticības apliecība" radīja vilšanos franču tautas tiela daļā, kas bija gaidījusi no viņa fanātiskus kaujas saucienus. Viņa ideālistiskie aicinājumi uz saprašanos un augstāko cilvēcību neieņemēja naida un kaislību sabangotajā laikmetā. Šis izpratnes trūkums un viņa tautas brāļu uzbrukumi sagādāja rakstniekam daudz rūgtu brīžu.

St. Eksiperija īpatais raktīšanas veids „Kara lidotāja" beigās iezīmē pāreju uz viņa pēdējo un plašāko darbu „Citadele", kuŗam bija lemts kļūt par viņa gulbja dziesmu. Diemžēl, traģiskā nāve nelāva viņam to pabeigt. Aiz pietātes pret rakstnieku izdevēji ir nepārlabotā veidā. Tādēļ tanī ir daudz atkārtojumu, neskaidrību un pat kļūdu, jo autors nebija pārlasījis savus uzmetumus. Šo darbu franču kritiķis Ruso sauc par „testamentu, kuŗu ir atstājis viens no mūsu laikmeta lielākajiem franču tautas dēliem." Tanī ir atrodama St. Eksiperija ideju kopsumma un komentāri.

Ir interesanti vērot, ka ētiskie jautājumi arvien vairāk ņem pārsvaru St. Eksiperija literāros darbos, apēnojot tīri literāros elementus. Ētiskais, didaktiskais elements ir galīgi guvis virsroku „Citadelē." Darbības vieta (ja vispār var šeit runāt par darbību) ir atkal autoram tik mīļais tuksnesis. Vienotāja saite starp atsevišķiem tēlojumiem un filozofiskām pārdomām ir centrālās figūras — teiksmains orienta valdnieks un viņa dēls. Valdnieks, kas gatavojas drīz atstāt varu savam dēlam, dod viņam padomus, kā valdīt par saviem pavalstniekiem. Dēls, kļuvis par valdnieku, uzmanīgi vēro, kas stprina viņa valsti un kas vājina to. Autora stils īpats, ar viegli austrumniecisku nokrāsu, bagātiem patētisks; tas vietām atgādina darbu „Tā runāja Zaratustra" — tikai bez Nīčes kaislības un vētrainās trauksmes. Autors bieži rakstā līdzības, allegorijās. Ir vietas, kas atgādina dzejoļus prozā (piemēram, vesela nodaļa veltīta kāpuma poēzijai). „Citadeles" stilā nav vairs jūtams St. Eksiperija agrāko darbu nemiers, trauksme; no tā dveš pretim savāds, majestātisks miers... it kā miers nāves noslēpuma priekšā.

„Citadelē" mēs atrodam vecās St. Eksiperija idejas citās variācijās, piemēram, par individa atbildību attieksmē pret visu cilvēku kopību, par cilvēka dzīves vērtību un laimi, kas ir meklējama darbā. Īsts pilnvērtīgs cilvēks ir tikai tas, kas strādā radošu darbu. Šīs St. Eksiperija konstatējums ir it kā pātagas cirtiens dažām rietumu tautām (varbūt arī paša St. Eksiperija tautai), kur daudzi raugās uz darbu kā uz nepieciešamu launumu un sapņo tikai par aiziešanu „atpūtā" un mierīgu, omulīgu dzīves vērtību baudīšanu. Kam gan ir domāti šie asie vārdi: „Es pazīstu rokas... kas neraksta vairs poēmas, bet tikai tasa tās, kas nepārstrādā vairs pašas savu sirdi, bet dzīvo no savu vergu darba"?

Ja cilvēks nav vairs kustības un aktīvitātes iemiesojums, ja viņš tikai mierīgi bauda sasniegto labklājību, tad viņš ir tikpat kā miris.

Nav svarīgs mērķis, bet mūsu tiekšme pēc tā, virzīšanās uz to; mērķis, kad tas ir sasniegts, kļūst nenozīmīgs un nesniedz mums laimi; laime ir tikai mūsu trauksmē pretim mērķim. Skaista ir mūsu kāpšana kalnā, kas paver mums jaunus, plašus apvāršņus, bet ne pati sasniegtā kalna galotne. Ir jācenšas pēc pilnības, bet pilnība... nekad nav sasniedzama. Vai šinī domu gaitā nav atkal kaut kas no Fausta trauksmes, nespējas apmierināties ar sasniegto?

Agrākais St. Eksiperija ciņas prieks ir jūtams vārdos:„ Man tik tikai tas, kas man pretojas... Es nīstu visu, kas ir viegls"

Arī „Citadelē" St. Eksiperijs risina savu iemīļoto tēmu par nepieciešamību mierīgi sagaidīt nāvi, nav vietas bailēm no nāves („Dievs tev ir licis dzimt, uzaugt, ir devis tev vēlēšanās, nožēlu, priekus, ciešanas... un tad viņš liek tev atgriezties pie sevis... Tu esi piepildījis sevi").

St. Eksiperija pēdējos darbos (sevišķi „Citadelē") ieskanas arī īpatas reliģiozitātes akordi. Kāds no franču kritiķiem ir nosaucis St. Eksiperiju par „reliģiozu raksturu bez reliģijas".

— St. Eksiperijā reliģiskās tieksmes ir grūti iekļaut pastāvošo reliģisko konfesiju dogmās. Un tomēr viņš pastāvīgi runā par Dievu... un meklē Dievu visur. Viņš atrod Dievu visur, kur ir kas skaists un cēls. Viņš atrod Dievu „statujas smaidā, dabas ainavas skaistumā un templa klusumā"... Katrs darbs ir tuvošanās Dievam. Katrs darbs ir arī lūgšana, ja tas ir sevis ziedošana, došana... Katrs radījums ir tukšs, ja viņā nav logs, kas ved uz Dievu."

Tomēr St. Eksiperijā nav kristiānisma sludinātās pazemības Dieva priekšā: viņa heroiskais lepnums nelauj viņam nekā ņemt — ne no cilvēkiem, ne no Dieva; viņš grib tikai pats dot. „Citadelā" tēlotais tuksneša valdnieks, kas ir St. Eksiperija domu paudējs, salūdzina Dievu ar granīta kinti, kas uz viņa lūgšanām atbild ar klusuciešanu (... Tu nesaņemsi nekādas zīmes, jo Dievišķīgās būtes raksturīgā pazīme... ir klusuciešana."). St. Eksiperijs pilnīgi samierinās ar to: „Es saprotu, ka lūgšanas lielums pastāv faktā, ka viņai neatbild."

St. Eksiperija pasaules uzskats ir stoicisma apdvests; viņš augsti cienī cilvēku, bet prasa daudz no viņa. Viņš prasa no tā upuŗus un atteikšanos.

Var būt dažādās domās par St. Eksiperija darbu tīri literāro vērtību, var pārmest viņam pārāk lielu didaktiskā elementa pasvītrošanu. Bet nevar noliegt, ka vispārējā sabrukuma un vērtību pārvērtēšanas procesā pēc Otrā pasaules kara viņa atstātais ideoloģiskais mantojums atspirdzināja kā vēsa ūdens strūkla tuksnesī: laikā, kad cilvēce likās zaudījusi visus pamatus zem kājām, bija patiesa veldze atrast kādu, kas tā tic cilvēkam, cilvēka dvēseles cēlumam kā St. Eksiperijs.

Austra Augenberga

fon Holtei — Mirjama Bērziņa un barons Kuīn Pistolkors — Roberts Mūrnieks. Foto Luna.

sarāds vīrs, inis. Bet rk daudz."

ābāk sacīt — par kuŗām sta vēstures rādu, kā pats dzina vēl vai- vārdu."

ecīgais Kazaens ar savām i ar savu aso mi, kā arī ar taļājas ar zelrentiņiem."

tvedis slaveno Džakomo Ka- Vienu zeļa ics savā „burapakšā tikai alks nospēlēts šējūgā piebrauc evas viesnīcas ītina vislepnāzer visdārgāko

„brilles".

par spīti iesnām, klepum un elpas trūkumam, kas veda uz Gerriku farmu, kūpēja kā zaļgani miglāi, kuŗā vidēja dārgi augstāko klašu auto, krācot, apskriedami viens otru.

rriku jaunā paaudze, atskaitot Kēti, vienā no ugstāvu lieveņiem, saguluši platā atvērtā lokatija apkārtni, kā viedi ģenerlštāba virsnieki pazīstams apvidus un kaŗaspēka iespēustības. Telpa smaržoja pēc gataviem āboliem, iem un firzikiem, ko trijos bušeļa grozos bērnovietojuši sev aiz muguras rokas pasniedzienājot par mazo Klodu, kam arī tas nebija va- — viņš pats sēdēja uz āboliem, ēzdams un ska- pa lielāko kāju starpām pāri zemā loga malai.

lieveņa atklājās plašs skats uz divām debess Tālu lejā aiz augļu dārza pēdējām ābeļu rinredzama trokšņoja Straujupe, bet tās senātnis, augstu izliekts, bāli pelēks, kā cieti kožams šķita iemests mīkstu zaļumu izplatījumā, kas kā nocirsts aptrūka tālumā Lielās Maiami upes augstā krastā, kur nevienmērīgi koku apslēpts auto ceļš. Īstenībā bērnu ziņkāre bija saistīta ujupes tilta, kur nonāca un mirkli bija apskabraucējs, kas iegriezās Gerriku mājas ceļā.

iss bija mierīgs, kā sastindzis, un bez vēsmām. stot satiksmes skaņām, nākamā mirklī likās iekrītam dziļā miegā, tikai kaut kur iztālēm iekāda kora dziesmas atsevišķas taktis. Ieskan izdzisa. Lievenī šņakstēja bērnu zobi, cērtoļos.

as nu reiz būs atkal troksnis," nopūzdamās, ieierā teica Beatrise.

n šķiņķis ar pupām," sacīja mazais Klods, pas piekodai ābolam „nektarīna" firziķi.

Jerūzalem!" pilnā kaklā iekliedzās Diāna, izmās ārā pa logu, cik spēdama. „Kursttēvam n jau jaunais kadiļaka modelis."

am, kam?" briesmīgā uztraukumā, nometis zemo, pielēca kājās Klods un spiedās klāt logam, us lielos nost.

jau pāri tiltam," noskaitās Diāna.

et kam, tu teici?" izmisis brēca Klods.

Iekliedz, Klod," Beatrise pievilka mazo sev Krusttēvam Maiklam — tev teica Diāna."

Ļas onkulim kadiļaks!" Klods pēkšņā sajūsmā no Beatrises rokām un metās uz durvīm.

(Turpinājums sekos)

KNUTS LESIŅŠ

PĒDĒJĀS MĀJAS

Jāņa Kalmītes viņete.

46. turpinājums

Acīmredzot, Gunāra pantu skandēšana bija apnikusi, nodomāja Linards, varbūt Drobe joka dēļ gribēja pāriet uz neskaitāmo pantu ziņģi, kas frontē sēriguma dēļ bija aizliegta. Varbūt tas bija atgādinājums namatēvam, — ka viņš pārāk ilgi kavējas projām no viesiem.

Ja ieklausījās, Drobes balsi varētu atšķirt tā tenoru meldiņa augstākajā pagriezienā. jebšu Gunāra baritons ar skaidro teksta izrunu to noslāpēja. Tā — brītiņu paklausījusies — Māra tikai pasmaidīja, neuztvērusi Drobes balsi, jeb varbūt viņai nebija agrāk daudz izdevības dzirdēt vīru dziedam, varbūt aizmirsies. Un domājot otrā istabā esam tikai svešus cilvēkus, viņai droši vien neienāca prātā samatīt vīra balsi, kas ne ar kādu sevišķu tembru meldiņa vilcēju pulkā neizcēlās. Likās, viņa ar lielāku ziņkāri klausījās sieviešu balsīs, kas reizēm, tekstu nezinot, paspruka smieklā.

„Tev jaunas viešņas," noteica Māra, ar uzsvaru vārdā „jaunas". Pie tam tēva bēru vakarā. Tā taču pats teici, ka tēvs apbedījams? Vai būtu pārklausījusies? Es tevi vēl neesmu iepazinusi no tādas puses. Varbūt biežāk vajadzēja iegriezties, kad manis negaidi."

Linards ieņēmējās, pat ar zināmu prieku juzdams Māras greizsirdību, kuŗai visai neticēja.

„Kā allaž tādos gluži neticamos gadījumos, kad cilvēks ierodas kaut kur negaidīts ar vislabākiem nodomiem un ceribām sastapt kādu bēdu nomākto, esi atklājusi kaut ko gluži jaunu? Es neesmu nekāds bērotājs, man nav radu, ar kuŗiem vēlētos sērst, tādēļ šie ir nejauši ciemiņi, varētu teikt, gluži no ielas. Viņi arī nezina, ka man kādas bēres.

Tas tev varētu likties pārāk savdabīgi, lai būtu patiesi. Bet tā tas ira. Nekad agrāk šeit nav dziedāts, vismaz pēdējos gados. Kad tu atnāci nejauši — dzied ļaudiņi! Ko es viņiem varu darīt? Meldiņš pie tam diezgan sērīgs, nemaz nav pretrunā ar dienas bēdīgumu. Kā lai vairāk taisnojos?"

Māra paskatījās viņa sejā, pēc tam apzināti nolaida skatu grīdā.

„Kā lai es tevi izpētu, Linard? Varbūt man arī nav vajadzības pētīt... Varbūt esmu izjaukusi kādu komūnistu sanāksmi, kuŗā tavs brālis ieradās nokavēdamies, tā kā esmu nobiedējusi viņu, nevis viņš mani?

Patiešām, varbūt tomēr esmu muļķe?

Tagad sāku noprast... Es nekā nevaru izspiegot, man nav tādu spēju. Bet es nekad neesmu varējusi saprast, kuŗā pusē ir tava sirds. Es piezoboju tevi par nekā nedarīšanu, par neizšķiršanos, kārodama zināt, vai tev ir tikai līdzības un radniecības nejaušība ar tiem, kas izdarīja jūnija deportācijas, jeb tu pats esi tai pusē. Tu zobojies par šo un to, ja ne atklāti, tas tomēr ir jaušams. Bet tu nejūti līdzi mūsu kaŗavīriem, tu izliecies nezinām viņu ciņu, tev greiza sirds! Es šaubījos, bet esmu slazdā...

Vai tev būtu tik daudz cilvēcības, kā izlaist mani no šī boļševiku nama, pavadīt mani, lai man nebūtu jāsastopas ar tavu brāli? Es nedarīšu nekā ļauna, esmu tevi mīlējusi, aizbraukšu rīt... Lai tev paliek visa tava taisnība un melu ziņas par Drobi, ar kuŗām gribēji mani ievilināt savos slazdos..." Māra iekarsa runādama, viņas rokas trīsēja — aiz bailēm, satraukumā vai naidā? — sevī jautāja Linards.

Blakus istabā uzsāka četrpadsmito pantu...

Linards staigāja pa istabu arvien ātrāk, juzdams, ka Māras pārmetumi viņu ķēra un reizēm neķēra, cenzdamies valdīt niknumu.

Viņš ielēja Mārai kafiju un iedzēra pats.

„Nomierinies un ļauj arī man drusku... Bija krietns spainis netīrumu, ko centies pār mani izgāzt. Tā gluži nava."

„Ko nozīmē gluži?" Māra aši atķēra.

„Tas nozīmē pakāpenisku pāreju uz to, ka viss, ko man pārmeti, ir aplami; vienīgā patiesības šķemba, kas mani ķēra — būtu mans valsirdības trūkums par cilvēkiem, kuŗu likteņus es gribētu atstāt viņiem pašiem, nevis nodot kādai nejaušībai, tik temperamentīgas dāmas izšķiršanai, kāda tu rādies esam. Tev pie tam parādās drusku histērijas, kas ir saprotami, bet kuŗai es negribēju pašautīties.

Tiksi drošs mājās, nekādi boļševiki tev neuzglūnēs, tādu šeit arī nav. Cilvēcības pietiks, kamēr šeit esmu...

Neesi ievilināta ar melu ziņām par Drobi. Pati atnāci — negaidot, vai ne tā?"

Māra bija atkal nomierinājusies. „Es nedomāju burtiski — ievilināta, bet tu teicies kaut ko par viņu zinām un, cik tevi pazīstu, dažas lietas nesaki bez nodoma —"

„Tātad atnāci kaut ko uzzināt, un ja nebūtu sagadīšanās kāpnēs ar nepatīkamu cilvēku, viss būtu apmēram tā, kā vajadzētu. Sirds mums abiem varētu būt tāda cilvēcīgi pusgreiza, nezinot, ko īsti gribam. Varbūt gribētos apvienot visu labo, miļo, drošsirdīgo un taisno vienā sejā, bet tādu nava. Ne es esmu tāds, ne tu pati, katrs ar kādiem vājumiem un — viltībām.

Es pat gribētu tev palīdzēt par kaut ko izšķirties, tai pašā reizē apmierinot — teiksim — tīri profesionālo jurista ziņkārību; kāpēc nokrita tai vakarā no galda Drobes ģīmetne?

Tev to vajadzētu zināt?"

„Es varētu daudz ko iedomāties, bet tāpat kā tu, es negribēju tevi maldināt ar nepārbaudītām versijām!" Māra uzsvēra zobgalīgi, kā atdarinādama Linarda juridiski lietišķu runu.

Linards atsmaidīja. „Labi, tu man sagādāji gaŗāku ceļu... Lai tev būtu mierīgs prāts, teikšu, ka šo gaŗāko ceļu ejot, biju spiests noskaidrot, kas ar Drobi noticis. Tādēļ laikam esi šeit?

„Starp citu..." Māra atņēma, ieritināmās pusguļus vālā, it kā nevērīgi klausīdamās Linardā un drusku nožāvājoties.

„Tātad — Drobe ir dzīvs un vesels, izdziedinājis rokas ievainojumu."

„Kur? Kādā slimnīcā?" pēkšņi ievaicājās Māra.

„Nē, šepat Rīgā. Man ir aizdomas, ka viņš tevi meklējis sastapt, noguris no lepnības un spītēšanās, frontei brūkot, tāpat kā tu. Bet varbūt nepietiekami uzņēmīgi, nezinot, vai būtu vērts. Un ja tā notiek no abām pusēm, var kādas sagadīšanās dēļ paiet viens otram gandrīz gaŗām. Vajadzīgs kāds trešais, kas interesējas tikai par saplīsušo ģīmetni."

„Man sāk drusku apnikt... Vai tā tik svarīga?"

„Kā kuŗam... Man nekas cits nepaliks pāri, kā šīs ziņkāres apmierināšana. Trīs cilvēki varētu būt ieinteresēti tās saplēšanā aiz pilnīgi pretējiem iemesliem: tu, es un Drobe.

Tu — lai mūsu attiecības izbeigtu ar kādu mistisku puanti, es — aiz nepatikas pret kādu attiecību atgādinājumu, Drobe aiz nepatikas, un lai sevi atgādinātu. Tā kā viens otru pietiekami uzmanījām, mēs atkrītam kā apsūdzētie.

Paliek Drobe, kas varēja iegriezties nejauši atvaļinājumā, pavērt durvis, noskatīties bez sevišķas sajūsmas mūsu pakaušos, radio mūzikai spēlējot, un atkal aiziet, pārdomādams, ka īstenībā ne tev, ne man nevarētu neko sevišķu pārmest, bet kā mazs atgādinājums par viņa apmeklējumu saplēstas ģīmetnes veidā būtu derīgs.

Jo galu galā viņš bija dzīvokļa īpašnieks, reizē iecietīgs un greizsirdīgs, pieradis vilties sevī, bet ne sievā... Tas viņu pārsteidza."

„Diezgan asprātīga teorija," ieminējās Māra.

„Tik asprātīga, ka arī tev pēc vēstuļu nesaņemšanas no frontes tā likās vienīgi pieņemamā. Tādēļ mūsu lielā mīlstība drusku pajuka, vismaz no tavas puses.

Interesanti, ka tu kaut ko tādu arī gribēji piedzīvot, varbūt pat kaut ko drāmatiskāku, bet izrādījās, ka abi ar Drobi esam diezgan miermīlīgi un pieklājīgi cilvēki, kaut dēkaiņi pēc taviem ieskatiem — katrs citādā plāksnē, es — ar komūnistiski noskaņotiem rada gabaliem, Drobe — pati zini, ar ko..."

Māra klausījās Linarda prātojumos ar kāpinātu ziņkāribu, viņas sejā ielavījās tikko manāms jokdarīgs smaids. „Vēl tikai trūkst, ka tu un Andrejs izrādītos vēci, labi draugi, vai — izburot kādu no tavām neskaitāmajām asprātīgajām teorijām, esi uzņēmies novērotāja un sarga lomu viņa kādreizējai sievai, tikai — drusku pārkāpjot savas pilnvaras vai savu profesionālo sirdsapziņu. Ar to būtu izskaidrojams tavs reizumējais drūmums, nespēja ne par ko sajūsmināties un izšķirties."

Linards atņirdza ar platu smīnu: „Ļoti labi, Māra! — Tev vēl vajadzētu pāris gadus pakavēties labu juristu sabiedrībā, lai profesori vairs nejautātu: kādēļ jums vispār jāstudē?

(Turpinājuma sekos)

V. PALMA

HO 1-3670

no plkst. 6 rīta līdz 12 vakarā VISU DIENU

G. Batcheller, Broker — 83 Fairview Blvd.

NEMAKSĀJIET VELTI ĪRI. IZMANTOJIET MŪSU IZDEVĪGO KREDITĒŠANOS UN MĀZAS IEMAKSAS. IEPĒRCIET PAŠI SAVUS ĪPAŠUMUS!

BROADVIEW - DANFORTH atsevišķa 10 istabu dubultķieģeļu māja, ūdens - ellas apkure. 2 virtuves un divas vannas istabas. Iemaksa $5.000,-, atlikums uz izdevīgām 10 gadu obligācijām.

BROADVIEW RAJ.: 8 istabu dubultķieģeļu māja, ūdens - ellas apkure, 2 virtuves, garāža. Iemaksa $1.500,-. Kopīgā cena $16.000,-.

DANFORTH - BROADVIEW: 6 istabu dubultķieģeļu māja, ellas apkure, 2 garāžas. Kopīgā cena $13.000,-, iemaksa $2.000,-. Atlikums uz vienu 10 gadu atklātu obligāciju.

Mēs sagādājam aizdevumus uz vieglvigākiem noteikumiem. Ja jums ir $500 vai vairāk naudas tad zvaniet mums savlaicīgai informācijai.

Mēs piedāvājam mājas visos pilsētas rajonos

- Ligavu buķetes un citi ziedu sakārtojumi eiropiešu un kanadiešu stilos.
- Visplašākā izvēlē griezti ziedi un podu puķes.
- Kanadas latviešu dailamatnieku savienības salons.

802 Bathurst ielā pie Bloor, tel. LE 3-3884, Toronto

LOTUS

APKALPO TORONTO KOPŠ 1877. G.

Vairāk kā 80 gadu Toronto iedzīvotājus laipni apkalpo Lake Simcoe Ice and Fuel Limited. Zvaniet LEĢZDIŅAI WA 2-6181, kas jums sniegs sīkus paskaidrojumus māju apkures jautājumos. Tāpat apjautājieties par izdevīgo SIMCOE HOME HEATING PLAN, kas atvieglo maksājumu kārtošanu.

Lake Simcoe Ice & Fuel

LIMITED

110 DUPONT STREET TORONTO

24 stundu apkalpe kurināmā piegādē un apkures ierīču pārbaudē. WA 2 - 6181 dienā WA 2 - 2178 naktī

RAKSTĀMMAŠĪNAS

ar un bez latviešu tastatūru iekārtas uz izdevīgiem noteikumiem un lēti piedāvā ALEKSANDRS KAMBERGS 596 Sherbourne St., Toronto Iznomā rakstāmmašīnas ar latviešu tastatūru iekārtu.

---

bryant

Gāzes krāsnis

LATVIEŠU UZŅĒMUMS

Atzīts speciālists ar 25 gadu praksi. Mūsu darbu pārbauda GAS Co pilnvarotie. Beidziet „šķipelēt" ogles, laiks pārlet uz automatisko ellas vai gāzes apkuri.

Lūdz zvanīt LE 1-2554, 15 Barton Ave., Toronto

Mūsu firmas darbus veic latviešu meistari. Speciāla atlaide latviešiem. ARTURS GĀRNEJS

AUSTRA ŠMITS

DĀMU FRIZIERSALONS

737 Bloor St. W. Toronto pie Grace, LE 5-6792

A EGLĪTIS — RADIO un TELEVIZIJAS VEIKALS-DARBNĪCA

IERĪKO TV ANTĒNAS.

Atvērts līdz plkst. 9 vakarā 6 dienas.

161A Roncesvalles Ave., Toronto. Tel. LE 7-1401

Apgāds Imanta

Speciāls

Separātizdevums

LATVIEŠU NERĀTNĀS TAUTASDZIESMAS, MĪKLAS, SAKĀMVĀRDI UN PARUNAS

Šī grāmata iznākusi nelielā eksemplāru skaitā un ievietota slēgtā kasetē.

332 lpp.

Tikai iesieta: $3.80.

DV GRĀMATNĪCA

123 Huron St., Toronto, Ont. Canada

MEDIKAMENTUS UZ BALTIJAS VALSTĪM AR GAISA PASTU NOSŪTA

HALLS DRUGSTORE T. KRAUMANIS

14 DIXON RD., Toronto 15, Ont., Canada, tel. aptiekā CH 4-5878, mājās CH 4-0197

DĀMU FRIZIERSALONS

ERNA SILĀRE

428 St. Clarens Ave., Toronto, Ont.

Tel. LE 1-5937. (Bloor - Lansdowne)

UZ PASŪTĪNĀJUMU PAGATAVOJU

kungu un dāmu apģērbus no labākajām angļu drānām ar kamiežvilnas audekliem, astru drēbi, satina oderēm un labākajiem pārējiem piederumiem.

Liela drānu izvēle, glīts roku darbs, zemas cenas.

Drānas un citi piederumi sūtīšanai uz dzimteni.

30 CONSTANCE ST., (pie Roncesvalles Ave.) TORONTO. TEL.: LE 5 - 5028.

Pieņemu tikai darbdienās no plkst. 9—21, Sestdienās no plkst. 9—16.

V. KUČĀNS

1001

drēbju paraugi kungu un dāmu drēbniecībā. Labākie angļu audumi ar pieņemamu cenu katra kabatai. Garantēts darbs. Tīrīšana un krāsošana.

A. SILAVS,

415 Dundas St., E., Toronto (pie Parliament St.). Tel. EM 4-0089.

Atvērts no plkst. 8—8 vakarā

JĀNIS CĪRULIS

skaņo klavieres

TĀLR. HO 6 - 7580

MODEL DĀMU FRIZIERSALONS

VĪJA GRIMBA

109 Moberly Ave Toronto, tel. OX 4-0464

Danforth—Woodbine, 2. stāvā

JAUNS!

NAUDAS PĀRVEDUMI

uz visām U.S.S.R. daļām, LATVIJU, IGAUNIJU, LIETUVU.

PIEGĀDE 2 NEDĒĻĀS

Pilnīgi garantēti. — Oficiāli.

100 rubļu — $10.00

Maksa par katru pārvedumu $5.00. Maksimālais pārveduma lielums $50.00. Bet jūs varat sūtīt tik daudz pārvedumu, cik vēlaties.

GRAMERCY

744 Broad St., Newark, N. J. U.S.A.

Licensed and Bonded by N. J. State Banking Commission.

CENTRAL MEAT

PROCESSING & MARKETING Co. LIMITED

ar 1957. g. 26. septembri atver jaunu, modernu veikalu 2479 BLOOR STREET, WEST (netālu no Jane ielas)

AUGSTAS KVALITĀTES SVAIGA GAĻA un DESAS

Garšīgi produkti eiropeiskā gaumē

- Žāvēti laši
- Šveices un dānu sieri
- Konservi un delikateses.

Visos mūsu veikalos garantētas cenas un ražojumi.

810 Bathurst St. Tel. LE 4 - 2868

323 Roncesvalles Ave. Tel. LE 6 - 7582

928 College St. Tel. LE 6 - 1479

2479 Bloor St., W. Tel. RO 2 - 1993

SAIŅI UZ LATVIJU ZIEMSVĒTKU SEZONĀ

ORBIS saiņi uz LATVIJU 4 nedēļu LAIKĀ

LABĀKĀS KVALITĀTES PRECES. ZEMĀKĀS CENAS. LABĀKĀ PREČU KVALITĀTE.

ORBIS sūta visāda veida preces, ko ielaiž PSRS iestādes. Zemāk minētajās cenās ietelp PSRS muita un citas nodevas.

Licencēt, pasta izdevumiem, apdrošināšanai jāpiemaksā katram sainim uz Eiropas Krieviju $6.50, uz Sibīriju $7.90.

Produkti

Sviests	1 kg	$2.65	Šokolāde	1 kg	$3.55
Siers	1 kg	$2.50	Rieksti	1 kg	$2.75
Tauki	1 kg	$1.80	Plūmes	1 kg	$5.00
Bekons	1 kg	$2.60	Rozīnes (mazās)	1 kg	$1.50
Dūmdesa	1 kg	$2.80	Rozīnes (lielās)	¼ kg	$0.75
Šķiņķa desa	1 kg	$2.50	Dāņu saldumi	½ kg	$3.25
Aknu pastēte	1 kg	$2.60	Katija	1 kg	$3.60
Ziepes	1 kg	$1.05	Kakao	1 kg	$3.90
Žāvēti augļi	200 gr	$0.80	Cigaretes 10 pac.		$4.25
Medus	1 kg	$2.25	Ziemsvētku saldumi	20 gr	$1.25
Cukurs	22 mārc.	$6.45	plūs $6.50.	Kopā	$12.95
Tauki	22 mārc.	$15.40	plūs $6.50.	Kopā	$21.90
Bekons					
Speķis	22 mārc.	$17.90	plūs $6.50.	Kopā	$24.40

Labas tekstilijas un pieņemamas cenas

Uzvalku drānas, sākot ar $8.50 par 3½ jardiem.
Mēteļu drānas dāmu un kungu mēteļiem, sākot ar $9.50 par — 3½ jardiem.
Kleitu drānas, dubultplatas, ar zīdu — $4.38 par 2½ jardiem.
Visāda veida tekstilijas.

Augstas kvalitātes ādas un ādas izstrādājumi

Virsādas, melnas un brūnas 2 kg svarā (5—6 pāriem kurpju) $18.00.
Zoļādas 4 mm biezas, $3.95. Oderes ādas $0.44 kv. pēda.

Zāles:

Cortison	25 mg 50 tabl $9.50	Vit. B. -inj. 10. c 6 amp	$1.20
Cortison	5 mg 100 tabl. $7.50	Vit. B. inj 6 amp	$1.00
Streptomycin	10 grami $2.60	Serpasil 25 mg 100 tbl	$2.50
Isoniasid (rimiton)		Serpasil -apresol 100 tbl	$2.50
	1.000 tabl. 50 mg $4.80	Largactil(cenactil) 100tbl	$3.00
P.A.S. 0.5 gr.	500 tbl $3.50	Cardiozol 25 mg 100 tbl	$3.50
Fenobarbital	100 tbl $1.00	Glucose inj. 100 cc	$1.35
Multivitamin	100 tbl $1.60	Saccharin 1000 tbl	$0.50
"	1.000 tbl $750	Daudz citu preparātu par	
Vit. B. -comp.	500 tbl $4.00	pieņemamām cenām.	

Sniedzam plašu informāciju pa pastu vai telefonu, kā arī pieņemam pasūtinājumus pa telefonu vai pastu.

ORBIS

298 BATHURST ST., TORONTO 2 B., ONT. CANADA. TEL. EM 4 - 2810.

Atvērts ik dienas līdz pl. 8 vak., sestdienās līdz pl. 6 vak.

HAMILTONĀ zvaniet JA 8 - 5257,

mūsu aģents ieradīsies pieņemt pasūtinājumu.

SAKAS PARCEL SERVICE

314 BARTON ST., E., HAMILTON, ONT., CANADA

Mēs sūtām, tāpat kā agrāk, ar UKRAINSKA KNYHA starpniecību jūsu pašu gatavotus saiņus: pārtiku, zāles, apavus lietotas drēbes. Muitu un citus pārsūtīšanas izdevumus nokārto UKRAINSKA KNYHA. Mūsu veikalā mums ir labākie angļu audumi, ādas jakas, labas ādas apavi u. c. Nosūtām no Kanadas arī pa gaisa pastu pulksteņus, foto aparātus, zeķes un citas lietas. Nosūtām no Zviedrijas pārtikas standartsaiņus, visāda veida zāles, vitamīnus.

5 kg šokolādes	$27.00	10 kg cūku tauku	$25.50
5 kg ziepju	$8.50	10 kg cukura	$14.00

17 akmeņu Šveices rokas pulkstenis $27.00

Dr. JĀNIS REKAI Dr. PAULS REKAI

chirurgs un dzemdību palīdzība iekšējās slimības un Rentgena uzņēmumi

219 St. Clair Ave, W. Toronto, Ont. WA 3-2395

Iepr. telef. pieteikšanās

Zobu ārsts Dr. N. NOVOŠICKIS

(Lietuvietis). Diplomēts Vācijā un Kanadā

345 Bloor St., W. (tuvu Spadina Ave.)

Zvanīt WA 3-2003 pēc norunas pp. un vakaros katru dienu

Runā vācu un slavu valodas

Apg. LATVJU GRĀMATA

JAUNĀKĀS GRĀMATAS

Prof. K. Kārkliņa monografija — RUDOLFS BLAUMANIS $3.80

Kopotu rakstu 12. sēj., pēctkama arī atsevišķi.

Rich. Ērgļa romāns — PELĒKO BARONU SENČI I $3.80
— PELĒKO BARONU TĒVI II $3.00

Vēsturnieka R. Ērgļa rom. ir viens no retajiem darbiem par latviešu dzīvi dziļākajos klaušu laikos.

E. Birznieka - Upīša — PASTARIŅA DIENAS GRĀMATA $2.60
— PASTARIŅŠ SKOLĀ $2.40

Visvairāk publicētā grāmata mūsu jaunatnes literatūrā.

Gleznainā valoda saista lielus un mazus, jaunus un vecus. Vērtīga dāvana skolu jaunatnei.

KRĀJUMA

DV GRĀMATNĪCĀ

123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada

ARNOLDS BĒRZIŅŠ

REAL ESTATE

INSURANCE ● MORTGAGES

316 Harbord St., tel. LE 4-8447, Toronto

Piedāvā mājas, veikalus, apbūves gabalus visos pilsētas rajonos; farmas visā Ontario.

— Palīds aizdevumu un obligāciju sagādē. — Apdrošina automobiļus, mājas, mēbeles, kažokus, vērtslietas, slimības un nelaimes gadījumiem, zādības u. c.

Pārstāvis:

VILIS SKUJA.

FARMAS:

HUGO OZOLIŅŠ,

Tel. 202R2 GRAND VALLEY

ARNOLDS BĒRZIŅŠ

NOTĀRS

veic notariālus pakalpojumus: trešdienās no pl. 6—9 vakarā, sestdienās no pl. 9—12 dienā.

ŠŪŠANAS KURSI

Skolotāja ENA TOMBERG TARMET.

Visas jaunās dāmas pašas šuj sev kleitas.

Kursi: Northern Technical Commercial School, 851 MT. Pleasant Rd., Toronto.

Pieteikšanās 26., 27. un 30. septembrī.

Tuvāka informācija pa tālr. OX 9-3584.

Iris

LATVIEŠU PUĶU VEIKALS

588 BLOOR ST. W. TORONTO, tel. LE 1-5693

Griezti ziedi un ziedu sakārtojumi katram gadījumam.

Podu puķes, zaļumu stādi un palmas.

Sudraba rotas lietas.

PIEGĀDE MĀJAS. TEL. MĀJAS HO 1-5213

PHARMACY MURRY'S E. GALDIŅA 3108 Dundas St., W., Toronto. RO 7-8468

Zāļu pagatavošana. Bezmaksas piegāde mājās. Kosmetika.

Filmas. Sūtām medikamentus uz Latviju.

AUTO VADĪŠANAS SKOLA

BALTIC

AUG. MASINGS

Visiem kursantiem garantēju atlaujas. Automatiskās un standarttransmisijas.

79 Indian Gr., telef.: RO 9-6612, RO 2-4558

SAIŅI UZ LATVIJU

visātrāk sasniedz adresātu, ja tos izsūta no Anglijas.

Saiņu nosūtīšanai izmantojiet FREGATA (MERČHANTS) (viena no vecākajām saiņu pārsūtīšanas firmām).

Iespējams nosūtīt:

drēbes, uzturproduktus un medikamentus

Pasūtinājumus Kanadā pieņem:

J. RONIS, 2 DAVID ST., BRAMPTON, ONTARIO, CANADA.

pa pastu, vai personiski ik dienas no pl. 10 rītā līdz pl. 4 p. p.

Drēbju paraugi apskatāmi uz vietas. Tarpat var pirkt arī jaunākās latviešu grāmatas un pasūtināt laikrakstu „Latvijā Amerikā".

IZĪRĒ TELPAS

VIESĪBĀM - KĀZĀM

u. c. gadījumos

DV NAMĀ, 123 Huron St.

Dienā EM 8-0792

Zvanīt vakaros EM 6-0101, Toronto.

IZGADĀ DZĒRIENU ATĻAUJAS

OSKARS

Par farmām, vasarnīcām un to gruntsgabal

Pārstāvji latvieši

KLAUSIETIES MŪSU SP

ARMANDS KRŪ

pieņem studentus ruden

KLAVIERU STUNDAS

- Konservātorijas kurss
- Praktiskās spēles kurss (mūzika savam priekam)
- Modernā - populārā mūzika
- Pleaugšo kurss
- Iesāc
- (aizdod
- Vispārējs
- Modernā

MĀCĪBAS NOTIEK: 1. Sv. Andreja baznīcas telp 58 Bowood Ave. (Yonge & Lawrence). INF

APMEKLĒJIET MŪSU VEIKALU

343 - RONCESVALL

Tel. LE 4-8974

Little Riga

- Dellkateses
- Cepuml, pūrtiņa
- Latviešu grāmatas

JURIS DZEGUZE

Sestdien, 1957. g. 21. septembrī, pl.6.00, 213 James St.,

9. G. DARBĪBAS SVĒTKU ATKLĀŠANAS

Karoga iesvētīšana, prof. P.

Priekšnesumos piedalās: brīvmāksl. M. ZEMĪT

DEJA. ● PILNA BUFETE. ●

Iecija uz aktu un koncertu pret labprātīgiem zied

TORONTO LATVIEŠU BIEDRĪBA

TORONTO LATVIEŠU SPORTA KLU

rīko piektdien, š. g. 4. oktobrī, plkst. 8 poļu zālē, 62 Claremount St., Toronto,

SEZONAS ATKLĀŠANAS

BALLI

Labs deju orķestris. ● Klāti galdiņi ● Pilna b

Apmeklēt lūdz RIK

PIETEIKŠANĀS

BEZMAKSAS ANGĻU VALODAS KURS

Danforth Ave United Church (Danforth un Ja stūrī) ceturtdien, 26. septembrī, pl. 7,30 vak.

UKRAINSKA KNYHA

1162 DUNDAS ST., W. - 2223 DUNDAS ST

Atvērts no pl. 9—6. Pirmdienās

VIENĪGAIS UZŅĒMUMS NADĀ, KURŠ SŪTA SA TIEŠI UZ PADOMIJU. TE STARPNIECĪBAS. TĀPĒC GĀDE IR ĀTRĀKA, JO SŪTĪTI TIEŠI. SAIŅI I DROŠINĀTI PRET PAZU UN BOJĀJUMIEM.

Muita un citi izdevum maksājami šeit. Sa jam nav jāmaksā n Nosūtītājs saņem par no saiņa saņēmēja. daudzums nav ierob bet tikai tā svara nedrīkst pārsniegt 20 mārciņu varat sūtīt pašu iepirktas mantas . . . kas dabū mūsu izņēmuma veikalā par lētām cenām. Saiņos var sūtīt visādas drēbes, tekstilmateriālus, vus, ādas, medikamentus, pārtiku un daudz

OSKARS PERRO

LE 5-5555
REAL ESTATE
1597 BLOOR ST., WEST
TORONTO

LEASIDE — $4.000,- iemaksa 6 istabu ģimenes mājai (bungalovs). Radiātoru - eļļas apkure, ļoti skaists dārzs, privāts iebraucamais ceļš. Tuvu Davisville autobusam. Viena 15-gadīga obligācija par atlikušo summu. Zvanīt I. Jankovskim.

BLOOR - ST. CLAUCE — $1.900,- iemaksa 6 ist. dubultķieģeļu mājai ar 2 modernām virtuvēm. Lielas un gaišas telpas, garāža. Zvanīt I. Jankovskim.

Par farmām, vasarnīcām un to gruntsgabaliem vasaras atpūtai upju un ezeru rajonos— zvaniet Nikolajam Feodorovam: birojā — Shelburne 397, mājās — Shelburne 272 W 3
Pārstāvji latvieši: Žanis Bukovskis, Nikolajs Feodorovs, Ilmārs Jankovskis, Ernests Krastiņš, Artūrs Rejs, Arnis Remters, Jānis Veiss.
KLAUSIETIES MŪSU SPECIĀLPIEDĀVĀJUMUS RADIO PROGRAMMĀ CKFH UZ 1400 VIĻŅA KATRU PIEKTDIENU NO PL. 10—10,30 V. LATVIEŠU VALODĀ.

ARMANDS KRŪMKOKS

pieņem studentus rudens semestrim

KLAVIERU STUNDAS
- Konservātorijas kurss
- Praktiskās spēles kurss (mūzika savam priekam)
- Modernā - populārā mūzika
- Pieaugušo kurss

AKORDEONA STUNDAS
- Iesācēju kurss (aizdod par brīvu uz 10 nedēļām akordeonu)
- Vispārējs kurss
- Modernā - populārā mūzika

MĀCĪBAS NOTIEK: 1. Sv. Andreja baznīcas telpās, Carlton un Jarvis ielu stūrī, un 58 Bowood Ave. (Yonge & Lawrence). INFORMĀCIJA: HU 1 - 5577.

SAMENU AUGUSTU, KRISTIŅI un KĀRLI ZVIRGZDIŅUS meklē mazmeitiņa Zigrīda Zaķe Latvijā. Tuvākai informācijai lūdz rakstīt: MARIA LOWELL, 6 Westmount Ave., Toronto, Ont., Canada.

MAMBO — SAMBA — RUMBA — JIVE — CHA - CHA

DEJU STUDIJA N. SCHWANEBACH,

175 College St. (pie Mc Caul), tel. WA 1-4318, Toronto.
Jūs iemācāties ātri un lēti
FOXTROTU — LĒNO VALSI — VALSI — TANGO
PRIVĀTSTUNDAS
Auksta gaisa vēdināšana. Pieteikšanās un izziņa katrā laikā.

APMEKLĒJIET MŪSU VEIKALUS HIGH PARK RAJONĀ

343 - RONCESVALLES AVE - 231

Tel. LE 4-8974

Little Riga

- Delikateses
- Cepumi, pārtika
- Latviešu grāmatas

JURIS DZEGUZE

Tel. LE 4-4645

VENUS

- Ziedi un ziedu sakārtojumi
- Latviešu keramika
- Adas izstrādājumi

BIRUTA TĪRUMA

DRĒBNIEKS
J. GRĪSLIS,
564 PALMERSTON AVE., TORONTO
TEL.: LE 6-1890

THE NORSEMAN OIL BURNER

NATURAL GAS

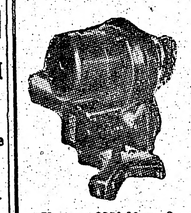

UDENS SILDĪTAJS $120

RED D

Laboju un iekārtoju pēc izvēles visu firmu eļļas un gāzes apkures (burner) sākot ar $250.00 uz 3 gadu nomaksu par 5%. Tiem, kas vēlētos pasūtināt eļļu, dodu gratifikāciju $5. Iekārtoju un laboju ūdens un gaisa apkures vecās un jaunās mājās. Garantēts darbs. Par krāsns un eļļas apkures tīrīšanu $7.00

A. LAGUNS,
204 Oakwood Ave, Toronto, tel. LE 1-6568

Sestdien, 1957. g. 21. septembrī, pl.6.00, HLB rīko Sv. Michaela zālē, 213 James St., N.,

9. G. DARBĪBAS SVĒTKUS un SEZONAS ATKLĀŠANAS BALLI

Karoga iesvētīšana, prof. P. ĶIĶAUKAS runa.

Priekšnesumos piedalās: brīvmāksl. M. ZEMĪTE, A. SKUDRA un A. MEDNIS.

DEJA. PILNA BUFETE. LABA DEJU MŪZIKA.

Ieeja uz aktu un koncertu pret labprātīgiem ziedojumiem, vai uz visu vakaru $1.25.

Apmeklēt lūdz HLB valde

LATVIEŠU STUDENTE

meklē
MĒBELĒTU ISTABU
ar pilnu pansiju Yonge vai Dundas tuvumā.
MO 1640, TORONTO.

Meklēju
KĀRLI ZĀLĪTI
no Neretas pagasta.
Lūdzu rakstīt:
K. Brūveris, 2815 Maple Ave., Kalamazoo, Mich., USA.

Latvijas Amerikā pārstāvis Klīvlendā

J. Ezergailis, 12102 Miles Ave, Cleveland 5, Ohio, USA, kārto abonementus, pieņem sludinājumus u. t. t.

ZIGFRIDS ART POTTERY

ZIGFRĪDA JURŠEVSKA

KERAMIKAS DARBNĪCA - VEIKALS
1425A BLOOR ST., W., TORONTO. TEL. LE 6 - 8183
viena tramvaja pietura rietumos no Lansdowna.
Krājumā latviska un moderna keramika.
Pieņem arī pasūtinājumus dažāda veida keramikas izstrādājumiem.

LATVIEŠU PUĶU SALONS

CALLA

727 Danforth Ave, pie Pape,
tel. HO 6-9911, Toronto

Krāšņi ziedu sakārtojumi laulībām un citiem gadījumiem. Bagātīgā izvēlē griezti ziedi. Podu puķes. Zaļumi un tropiskie stādi.

Sudraba un dzintara rotas lietas. Tautiskie audumi. Keramika.

Pasūtinājumus lūdzam nodot laikus
Mēs piegādājam mājās

TORONTO LATVIEŠU BIEDRĪBA un TORONTO LATVIEŠU SPORTA KLUBS

rīko piektdien, š. g. 4. oktobrī, plkst. 8 v., poļu zālē, 62 Claremount St., Toronto,

SEZONAS ATKLĀŠANAS BALLI

Labs deju orķestris. Klāti galdiņi. Pilna bufete.

Apmeklēt lūdz BĪKOTĀJI

A. E. KERSON

BARRISTER, SOLICITOR, NOTARY PUBLIC
229 YONGE ST.
Room 203
EM 4-3141, TORONTO
Runā vāciski un krieviski.

GREGORY CHARLAP

B.A.M.Sc., M.C.L.
ADVOCATE, BARRISTER and SOLICITOR
Biedrs pie augstākās tiesas, runā vācu un slavu valodas
Birojā UN 6-8791 MONTREAL, P.Q., Mājās AT 1858
University Tower Bldg., 660 St. Catharine St. W., Room 604

PIETEIKŠANĀS
BEZMAKSAS ANGĻU VALODAS KURSOS
Danforth Ave United Church (Danforth un Jackman stūrī) ceturtdien, 26. septembrī, pl. 7,30 vak.

UKRAINSKA KNYHA

1162 DUNDAS ST., W. - 2223 DUNDAS ST. W.

Atvērts no pl. 9—6. Pirmdienās slēgts.

VIENĪGAIS UZŅĒMUMS KANADĀ, KURŠ SŪTA SAIŅUS TIEŠI UZ PADOMIJU. TE NAV STARPNIECĪBAS. TĀPĒC PIEGĀDE IR ĀTRĀKA, JO TIEK SŪTĪTI TIEŠI. SAIŅI IR APDROŠINĀTI PRET PAZUŠANU UN BOJĀJUMIEM.

Muita un citi izdevumi samaksājami šeit. Saņēmējam nav jāmaksā nekas. Nosūtītājs saņem parakstu no saiņa saņēmēja. Saiņu daudzums nav ierobežots, bet tikai tā svars nedrīkst pārsniegt 20 mārciņu. Jūs varat sūtīt pašu iepirktas mantas . . . kas dabūjamas mūsu izņēmuma veikalā par lētām cenām.
Saiņos var sūtīt visādas drēbes, tekstilmateriālus, apavus, ādas, medikamentus, pārtiku un daudz citu.

BAZNĪCAS ZIŅAS

NJUJORKA

Latv. ev. - lut. dr., 501 Second St., Brooklyn 15, N. Y.

Bruklinā, Betlemes baznīcā, Third Ave & Pacific Street.

Draudzes kanceleja atvērta katru darbdienu no pl. 11—1 dienā un bez tam otrdienās un piektdienās arī no pl. 6—8 vakarā. Pārējā laikā lūdz iepriekš sazināties pa tālruni SOuth 8 - 7721.

Svētdien, 22. septembrī, pl. 3 p. p. dievkalpojums Betlemes baznīcā, māc. R. Zariņš. Pēc dievkalpojuma apakšzālē draudzes vakars, dāmu komitejas kafijas galds. Pl. 6 vak. Bronksas Sv. Toma baznīcā dievkalpojums ar dievgaldu, māc. A. Ozols, pēc tam kafijas galds un apspriede ar vidusskolēnu vecākiem.

Draudzes kori uzņem jaunus dziedātājus visās balsīs; mēģinājumi piektdienu vakaros draudzes namā, dirigents Bruno Skulte. Dziedātāji var pieteikties pēc dievkalpojuma baznīcā vai pirms mēģinājuma draudzes namā.

ČIKĀGĀ

Čikāgas latv ev - lut. Čiānas draudzē, 5018 W. Ferdinand St.

Māc. A. Sudārs, 1030 — 30 Ave. Bellwood, Ill

Svētdien, 22. septembrī, pl. 11 draudzes 60 gadu pastāvēšanas svētku svinīgs dievkalpojums. Piedalās mācītāji: G. Ellerts, L. Rots, A. Lūsis — spredikis, G. Straumanis, P. Ķirsons, J. Prauliņš, J. Strautnieks, A. Rautenšilds. — Tenors V. Salna, vijolnieks A. Mātisons, pie ērģelēm V. Treimanis, draudzes koris Ed. Strautmaņa vadībā. — Pēc dievkalpojuma svētku mielasts baznīcas apakšējā zālē ar uzrunām un mūzikliem priekšnesumiem.

Čikāgas latviešu ev.-lut. Miera draudzes dievkalpojumi katra mēneša 1. un 3. svētdienā, plkst. 1 dienā lietuviešu baznīcā, 2225 W. Cermak Rd.

Māc. Pāvils Ķirsons, Melvūdā, Ill., tel. FI 8-2180.

Sv. Pāvila ev.-lut. draudzes dievkalpojumi mēneša 2. un 4. svētdienā, plkst. 10.30 dienā Čikāgas luterāņu semināra baznīcā, 1644 So. 11th Ave.

Čikāgas latviešu baptistu draudzes dievkalpojumi katru svētdienu plkst. 11 dienā, 5000 W. Ohio St., māc. A. Stefenbergs. Jaunatnes sanāksmes katru svētdienu pl. 2.30 no rīta. Lūgšanu dievkalpojumi katru sestdienas vakaru pl. 7.30.

Māc. J. Turks, Kalamazū, 903 Hazard Ave, tel. 4-4319.

Kalamazū sv. Jāņa ev.-lut. draudzei mēneša 2. un 4. svētdienā Trīsvienības luterāņu baznīcā plkst. 3 dienā; bērniem plkst. 1.15.

Lansing Kolledžas lut baznīcā mēneša 1. svētdienā plkst. 2 dienā; bērniem plkst. 1.

Elkhartā, Ind., reizi mēnesī svētdienas vakarā, YMCAs telpās, 120 W Lexington Ave.

Māc. J. Lazda, 69 Dennis Ave., S.E., Grand Rapidi.

Māc. A. Plebaks, Kalamazū, 328 S. Rosa St., tel. 4-8255.

Māc. G. Straumanis, 1144 N. Kedzie Ave, Chicago 51, Ill.

Dievkalpojumi Čikāgas ev.-lut. latviešu sv. Jāņa draudzes baznīcā — 1540 N. Spaulding Ave — notiek katru svētdienu plkst. 3 pp.

Kalamazū Čiānas luterāņu baznīcā, 523 Pine St., mēneša 1. un 3. svētdienā, plkst. 10 no rīta.

Dievkalpojumi latviešu ev.-lut. Vienības draudzes baznīcā katru svētdienu plkst. 1 pp.

Svētdienas skolā nodarbības no plkst. 9.30-12.30.

Bērnu un jaunatnes dievkalpojumi katra mēneša pirmajā svētdienā.

Milvoku latviešu ev.-lut. draudzes dievkalpojumi katru svētdienu plkst. 2 pp. Faith ev.-lut. baznīcā — 1004 S. Layton Blvd., māc. J. Meisters. Svētdienas skola tai pašā laikā baznīcas telpās

Minneapoles St. Pauls latviešu ev. lut. draudzes dievkalpojumi savā dievnamā, 3153 S. 17th Ave, katra svētdienu plkst. 11 pr. p., māc. P. Langins.

DIEVKALPOJUMI KANADA

Prāv. A. Mītulis — 331 Argyle St. Port Arthur. Ont., tel. 4-0303

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331. Toronto sv. Andreja bazn., Carlton un Jarvis ielu stūrī Tel. WA 4-1533.

22. septembrī, pl. 11 r. dievkalpojums.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto, Ont., tel. LE 6-2510.

22. septembrī, pl. 4 p. p., dievkalpojums Sv. Jāņa baznīcā. Svētdienas skola.

Māc. A. Briedis, 191 Ferris Rd., Toronto, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev.-lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave,

22. septembrī, plkst. 2.30 pp. dievkalpojums.

29. septembrī, plkst. 2.30 pp. dievkalpojums.

Māc. E. Pavasars, 209 E. 38th St., Hamilton, Ont. Tel. Fulton 3 - 1182.

Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, Sv. Trīsvienības baznīcā, 18 Victoria Ave. South —

Svētdien, 22. septembrī, plkst. 5.30 p.p. dievkalpojums, pēc kam dāmu komitejas sanāksme.

Jaunatnes jaunākās grupas stunda piektdien, š. g. 4. oktobrī, pl. 7.00 vakarā mācītāja mājā.

Māc. Arturs Voitkus, 29 Austin Terrace, Toronto. tel. WA 5-1546;

Māc. Edg. Jange, 364 Pleasant Park Road, Ottawa, Ont., tel. — CE 2-2385.

Māc. Ed. Ķergis, 153 Bancroft Dr. Sudbury Ont., tel OS 3-3284.

Norsbelā, svētdien. 22. septembrī plkst. 17 lut. baznīcā dievkalpojums.

Sadberijā, svētdien, 29. septembrī, plkst. 13 sv. Jāņa baznīcā (232 Pine St.) dievkalpojums.

Māc. Fr. Ruperts, 729 Jessie Ave, Winnipeg 9, Manitoba, tel. 42-5512. Vinipegas latviešu ev.-lut. sv. Krusta draudzē, sv. Pētera baznīcā, Ellice un Sherbrook ielu stūrī.

MONTREALAS

Latviešu Trīsvienības ev.-lut. draudzes dievkalpojumi notiek regulāri katru svētdienu Redeemer baznīcā, 285 Clark Ave Westmontā. Sākums plkst. 1.30 pp. Mācītāja A. Gaudiņa

Māc. V. Šēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal, P. Q. Dievkalpojumi Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viateur ielu stūrī.

22. septembrī, plkst 2 pp. turpat dievkalpojums.

28. septembrī, plkst. 5 pp. Mount Royal kapos, mirušā māc. H. Kušīla kapa akmens iesvētīšana, māc. V. Šēfers.

TORONTO BAPTISTU DRAUDZEŅŠ

dievkalpojumi notiek svētdienās, pl. 3 p.p. un otrdienu vakaros, pl. 8 — Walmer Road baznīcas telpās. Māc. R. Ekšteins.

TORONTO LATVIEŠU MISIONES

Latviešu misijas kārtējie dievkalpojumi Toronto notiek katru sestdienu, plkst. 8 vak., 14 Parkroad misijas namā (Bloor pasemes pieturas tuvumā). Katru svētdienu plkst. 10.45 rītā garīgs radio raidījums — Brīdis ar Dievu, vīru saruma 1350, Očavas raidītāja. Tel. AM 1-4216.

Penmans

WARRANTED PENMANS MADE KNIT-GOODS

"71" UNDERWEAR

Esta valkāšana, labi tur siltumu, viegli mazgājama ziemas apakšveļa, pagatavota no dabiskiem merino fabrikātiem. Pilnīga labsajūta par pieņemamām cenām — nepārspētā vērtīga apakšveļa: krekli, kombinētā apakšveļa, vīriešiem un zēniem.

SLAVENS
kopš 1868.

71-FO-7

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ

123 Huron St., Toronto, Ont., Canada

Lūdzu izsūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKĀ

Īdz ..... ar ..... mēnešiem ar šādu adresi:

Mr., Mrs., Miss .....

Adrese: .....

Pievienoju Money Orderi, čeku vai skaidrā naudā $ .....

..... abonementa uzsākšanai — pagarināšanai
(Nevajadzīgo svītrot)

Paraksts .....

Abonēšanas maksa: $1.50 par 1 mēn., $4.50 par 3 mēn., $8.50 par 6 mēn.; $16.00 par gadu.

Visi mūsu laikraksta abonenti un pārstāvji līgi kārtot savus maksājumus tieši ar apgādu Daugava Vanags, 123 Huron St., Toronto, Ont., Canada, vai ar galvenās pārstāvi ASV — A. Lāči, 101 Erigatvater Court, Brooklyn 35, N.Y., U.S.A.

K. KĀRKLIŅŠ

pārstāvis pie UNO MANKIN Real Estate,
392 DANFORTH AVE.
Member of Toronto Real Estate Board; Member of Ontario Association Real Estate Board.
Birojā HO 1-1114, mājā HO 5-6384

IPAŠUMI TORONTO, MAJAS, VEIKALI VISOS PILSĒTAS RAJONOS un LAUKU APKĀRTNĒ

BROADVIEW - DANFORTH: 6 istabu atsevišķa dubultķieģeļu māja, ūdens - eļļas apkure, moderna virtuve, divas vannas istabas, garāža. Iemaksa $3.500,-.

DANFORTH - LOGAN: 7 istabu atsevišķa dubultķieģeļu māja, eļļas apkure, moderna virtuve, garāža. Prasītā cena $14.000,-.

DANFORTH - PAPE: 6 istabu atsevišķa dubultķieģeļu māja, eļļas apkure, 2 virtuves, vannas istaba. Iemaksa $2.000,-.

MĀJU PIRCĒJIEM - PĀRDEVĒJIEM SAGĀDĀJAM PIRMĀS OBLIGĀCIJAS.

LPB KANADAS KOPA rīko 29. sept., pl. 6 v., Centrālās YMCA's telpās, College ielā 40

JĀŅA JAUNSUDRABIŅA 80 G. JUBILEJAS VAKARU

Programmā: I. GUBIŅAS referāts. Autora darbus lasīs aktieri: E. ZNOTIŅA - KALNIŅA, B. TĪRUMA, A. VILKANCIS un V. BRASTIŅŠ.

Dziesmas ar J. Jaunsudrabiņa tekstu dziedās tenors A. KIVLENIEKS, pie klavierēm brīvmāksl. M. TŪTERE.

Ieeja pret labprātīgiem ziedojumiem, sākot ar $1.-. Bērniem un skolēniem ieeja brīva.

SPOKS, KAS CIENĪ TEĀTRI

SPOKU IEMĪĻOTĀKĀ ZEME — ANGLIJA

Kā visiem zināms, Anglija jau no seniem laikiem ir slavena ar saviem spokiem, kas mūsu dienās kļuvuši par svarīgāko turienes tūrisma atrakciju, jo sagādā diezgan ievērojamus dolaru ieņēmumus. Anglijas spokiem ir tā labā īpašība, ka tie izdalījušies gandrīz vienmērīgi pa visu zemi, un, lai varētu sastapt īstu spēku, parasti jāapceļo visa britu sala. Protams, dažās vietās tie ir novēroti un sastapti vairāk kā citās, bet, kā tūrisma katalogi norāda, angļu spokiem ir arī tā labā īpašība, ka apmēram vienu piektdaļu no tiem ir cerības sastapt gaisā dienas laikā. Tātad spoku medības, kas piemērotas arī vājākiem nerviem. Tikai trīs ceturtdaļas no slavenajiem Anglijas spokiem mīl blandīties apkārt pilnmēness naktīs, un lielajam vairumam ir tendence izgaist gaisā vai pazust caur sienām un grīdā parasti bez lieka, uztraucoša trokšņa, smakas un citām nervus vai dzīvības apdraudošām blakus parādībām.

Gandrīz katrai Anglijas karaļnama pilij ir savs spoks, bet visvairāk tie koncentrējušies Vindzorā — kopskaitā apmēram 23, un pārstāv visas sabiedrības šķiras un vecumu pakāpes. Visbiežāk un regulārāk tur novērots parādamies Džordža III spoks, kas, klusi šļūdēdams no vienas telpas otrā, murminot nesakarīgus vārdus. Tiem, kam laimējies ar šo spoku saskrieties, ir dūrūsies acīs tā līdzība ar min. karali un ar tagadējās karalienes Elizabetes II nelaiki tēvu. Kārļa I spoks parasti mīļ uzturēties pils bibliotēkā. Pēdējo divisimti gadu laikā to redzējuši vairāk kā pārdesmit cilvēku.

Sevišķi slavena samērā bīstamu spoku parādīšanās vieta agrāk bija Borlejas rektoreja Eseksā (Essex), kur samērā jaunā — 1863. gadā celtajā ēkā notika visdīvainākās lietas. Tur pašas no sevis spērās vaļā cieši aizslēgtas durvis un gaisā lidinājās visdažādkie priekšmeti.

No tur redzētajiem spokiem slavenākā bija kāda mūķene. Turienes spoki visaktīvākie bijuši 1929. gadā. Kāds toreiz gaužām neticīgs žurnālists, kurš spoku būšanas mēģinājis tur atšifrēt, no redzētā un piedzīvotā dabūjis nervu sabrukumu. Un ne jau gluži ne no kā, jo viņa un kāda piedzīvojuša spoku mednieka klātienē, nezin no kurienes, neredzamas rokas mesti, gaisā lidojuši pat normāli priekšmeti, izsitot ne vien vairākas logu rūtis, bet bīstamā tuvumā nošņācot arī gar spoku pētnieku galvām. Kad minēto celtni nopirka spoku pētīšanas institūts, tā ļoti mistiskā kārtā 1938. gadā nodega līdz pamatiem. Apkārtējie iedzīvotāji toreiz šo notikumu uzņēma ar nenolīdzamu atvieglinājumu, bet tagad turienes spoku samazināšanās līdz minimam nav patīkama viesmīcniekiem un tūrisma pasākumu ļaudīm.

Cik novērots, Anglijas spoki par uzturēšanās vietām ir iecienījuši arī teātrus. Viens no slavenākajiem teātru spokiem pieder, tā sakot, pie „Drury-Lane" teātra dzelzs inventāra. Tie, kas ar minēto spoku ir satikušies vaigu vaigā, to raksturo kā vidēja auguma vīrieti 18. g. simteņa sākuma tērpā. Nebūdams laikam augstprātīgs, tas parādās ne vien ievērojamiem aktieriem un skatuves strādniekiem, bet arī telpu apkopējām, kuras to parasti sastop sēdam krēslanās zāles pēdējās rindās noskatoties lugu mēģinājumos. Kad kāda telpu apkopēja šim bezbiļetiniekam devusies virsū ar savu amata rīku — slotu, tas pēkšņi izgaisis un atkal parādījies slotas kātam nesniedzamā krēslu rindā. Spoks no sirdīgās sievas izvairījies vairākas reizes, un teātra vadība tagad trenkāšanu oficiāli aizliegusi. Domā, ka viņš ir labs un cēls spoks, jo parasti zāles puskrēslā novērots tikai tad, kad uz skatuves notiek labu lugu mēģinājumi. Viņa parādīšanos ieskata ne vien par labu zīmi, bet arī par iestudējamās lugas pareizu izvēli.

Vanadžu sanāksme Anglijā

DV Fonda 6. Vanadžu salidojums notiks 21. un 22. septembrī Koventrijā. Salidjuma norise: 21. sept., plkst. 6.30 pp. „Pilot" telpās sadraudzības vakars: režisora J. Zariņa priekšnesumi; rokdarbu un mantu loterija, saviesīgs vakars ar deju un atspirdzinājumiem. 22. septembrī Vanadžu apspriede.

Sarīkojumu kalendārs Toronto

Radio raidījums latviešu valodā katru pietdienu no pl. 10—10.30 CKFH, vilnis 1400.

28. septembrī — Kazanovas mētelis DVTK.

29. septembrī — pl. 6 v., Centrālās YMCA's telpās J. Jausudrabiņa vakars, LPB Kanadas kopa.

4. oktobrī TLB un TLSK balle.

12. oktobrī TLTA Sestdienas ģimnazijas audzēkņu vakars.

12. un 13. oktobrī — Latviešu katoļu kultūras centra Kanadā rīkotās katoļu dienas Sv. Miķeļa katoļu zālē.

13. oktobrī — Latviešu YMCA's filmas par Latviju un koncerts centrālās YMCA's telpās.

18. oktobrī — Kazanovas mētelis izrāde.

19. oktobrī Dāmu valsis — Čikāgas teātra viesizrāde, TLB.

26. oktobrī — Latv. Mednieku un makšķernieku sarīkojums.

26. oktobrī — Irmas Kajakas - Ķeniņas ritmoplastikas studijas audzēkņu vakars.

27. oktobrī plkst. 5 p.p. Sv. Barnaba baznīcā brīvmāksl. M. Tūteres audzēkņu vakars.

2. novembrī Latviešu saimniecisko darbinieku apvienības biedru un ievesto viesu vakars TLB telpās.

8. novembrī Tradicionālais Mārtiņu vakars Kolumba zālē, TLB un T.L Sp. klubs.

HAMILTONĀ

21. septembrī — HLB gada svētki un sezonas atklāšanas balle Sv. Michaēla zālē.

29. septembrī, pl. 6.00 filmas izrāde „Rīga šodien" HLB un DV. YMCA'ā.

12. oktobrī — DV Hamiltonas nodaļas gada svētki.

19. oktobrī — Kazanovas mētelis, DV teātra viesizrāde.

26. oktobrī — Latviešu skolas atklāts vakars Ungāru baznīcas zālē.

2. novembrī — sabiedriski kultūrāls vakars, rīko HLB un HJP „Rota".

2. novembrī — HMMK medību sezonas atklāšanas balle.

9. novembrī — Hamiltonas gaidu vienības „Venta" gada svētki.

16. novembrī Latvijas valsts neatkarības svētku svinības.

30. novembrī — Hamiltonas DV biedru vakars.

14. decembrī — Latviešu skolas eglītes vakars.

15 decembrī — DV eglīte.

18. janvārī — HLB veco un jauno laiku deju vakars.

7. februārī — HMMK balle.

1. martā — DV rīkotais III karnevals Pigbridžā.

SV. KATARĪNĀS

19. oktobrī — Medību sezonas atklāšanas balle slovāku zālē, Page un Welland ielu stūrī.

30. novembrī — Atlanta kluba telpās Vanadžu kopas gadskārtējais sarīkojums ar priekšnesumiem un deju.

NIAGARA

28. septembrī, pl. 8 v. — Rudens sezonas atklāšanu rīko DV nod. Silvia Place telpās. Izrādīs filmu „Rīga" u. c. Pēc tam deja.

VĒRTĪGI PADOMI NAMAMĀTĒM

KĀ PAGATAVOT LĒTAS, GARŠĪGAS UN BAROJOŠAS MALTĪTES

Nupat Toronto iznākusi angļu valodā sarakstīta pavāru grāmata — Cook Book of Attraktive Meals. Grāmatas autore ir latviete Ž. Hūna, kas ilggadīgu pētījumu un mēģinājumu ceļā atradusi jaunas receptes un metodes lētu, garšīgu un veselīgu ikdienas ēdienu pagatavošanai. Grāmata būs vērtīgs palīgs katrai namamātei, kas cenšas labi paēdināt savas ģimenes locekļus un samazināt uztura izdevumus.

Par savu grāmatu autore mūsu līdzstrādniekam sniedza šādas ziņas:

„Jau Latvijā nācu pie atziņas, ka namamātes, kaut arī mums bija daudzas un pilnīgas pavāru grāmatas, bieži vien grēkoja sagatavojot bezgaršīgus ēdienus.

Nonākot Vācijā IRO apgādē, produktu trūkuma dēļ lieta jau sarežģījās daudz vairāk. Te nu bija stipri jāpadomā, lai no izsniegtajiem pārtikas līdzekļiem pagatavotu garšīgu un iespējami vērtīgāku ēdienu. Nu tas, lietojot manus paņēmienus, arī bija iespējams.

Šeit, Kanadā, apstākļi ir pilnīgi pretēji: varam dabūt visu ko sirds vēlas un to labāko, bet virtuves izdevumi cērt dziļu robu jau tā patukšajā kabatā. Tāpēc arī jārēķina, jāsver un jāvērtē, lai savu ģimeni paēdinātu ar garšīgu, lētu un pilnvērtīgu barību.

Visdārgākā ir gaļa un tās izstrādājumi. Bet ja vērīgi apskatāmies gaļas veikalā, var atrast arī lētu un vērtīgu gaļu, kuru attiecīgi sagatavojot, iegūst ne tik vien garšīgus siltos ēdienus, bet pārpalikumu varam lieliski izmantot arī kā aukstos uzgriežamos, tā ietaupot uz ļoti dārgajiem uzgriežamiem, ko pērkam veikalos.

Sekojot maniem padomiem šai pavāru grāmatā, nebūs arī jāatteicas no latviešiem tik nepieciešamā un iecienītā rūgušpiena un laba skābā krējuma. Tos iespējams viegli un bez lielākiem izdevumiem sagatavot mājās no tirgū dabūjamā pudeļu piena un krējuma. Ēdīsim arī pēc pašu garšas skābētus kāpostus, gan kā salātus ar skābu krējumu, gan brūni sutinātus. Lieki piemināt, cik skābie kāposti ir bagāti ar vitamīniem. Tāpat gurķīšus pēc manas receptes var viegli iekonservēt, un to garša nemainīsies, līdz burka būs tukša.

Mana grāmata nav tik plaša kā parastās pavāru grāmatas, no kuru receptēm ir māksla izsijāt kaut ko tādu, kas dotu iespēju pagatavot garšīgas un lētas maltītes. Mans recepšu sakopojums, kurā ir vairākas manas personiskās, šīs iespējas dod. Mana grāmata domāta kā palīgs namamātēm diendienā sagatavot ēdienus, kuŗus ģimene varētu baudīt bez kurnēšanas un namamātei nebūtu jānoslauka priekšautā pa asarai, jo neapmierinoši rezultāti sabojā arī gatavošanas prieku un ģimenē bieži vien izraisa nepatīkamus starpgadījumus.

Grāmatas pielikumā ir pārbaudīta metode, kā 24 stundu laikā likvidēt indīgās efejas iekaisumu, lietojot līdzekli, kas niezi aptur uz vietas.

Savu grāmatu rakstīju angļu valodā tāpēc, ka tā paredzēta arī kanadiešu namamātēm, un mūsu tautietes pa šiem gadiem jau iemācījušās angliski runāt un lasīt!

Piezīme: Ž. Hunas grāmata maksā $3,95, tā dabūjama DV grāmatnīcā, 123 Huron ielā, Toronto.

SPORTS

DV — MT. CARMEL — 5:1

Gatavojoties spēlēt Ņujorkā, Toronto DV pierādīja, ka prot spēlēt arī austriešu futbolu, īsām, zemām kombinācijām. Piespēles, kas vienmēr „klibojušas", šoreiz nebija nekāds „sāpju bērns", un Toronto futbolisti uzvarēja bez liekas piepūles. Taču uzvara tikai nozīmēja izbēgšanu no pēdējās vietas Can. Con. līgā. Tā kā izredžu uzlabot stāvokli līgā nav, Toronto DV futbolistu domas ir spēlēt pret Ņujorkas DV, 21. septembrī. Vīzas braukšanai uz ASV ir piešķirtas.

Torontieši ir pārliecināti, ka A. Jirgena kausu pārvedīs mājās. Kā zināms, pirmās spēle, izcīnīta Dziesmu svētku laikā, beidzās 2:2, un tā kausa pirmais īpašnieks vēl nav noskaidrots. Vienība uz spēli dosies pilnā sastāvā, izņemot šī raksta autoru A. Miezīti un Kudrašovu, kas savainoti.

Iepriekš minētā spēlē vārtus guva Buss — 2, Kajaks — 2 un Miezītis 1. Pirmie vārti bija Kajaka solo gājiens bezmaz cauri visai pretinieka vienībai. Stipri iespaidīgs bija Gulbja sniegums un vārtsarga Skombas izglābtie pāris vārti.

Senioru līgā regulārās spēles beigušās, bet kausa izcīņā DV II, pēc diviem zaudējumiem, svinēja pirmo uzvaru — 3:1 pret Neerlandia. Vārtus guva Kajaks, Herebergs (papildinājumi no 1. vienības) un Pone.

GODALGOTIE DV ŠĀVĒJI KALAMAZŪ

Apvienības gadskārtējās šaušanas sacensībās 1. v. un Jaunatnes kopas ceļojošās balvas ieguvēji K. Jākobsons, no viņa pa kr.: 2. v. izcīnītājs, Jaunatnes kopas pr-ks A. Meķšēts, pa labi — 3. v. ieguvējs V. Kupsis; priekšā „jaunais" šāvējs J. Vasaris.

TORONTO JAUNIEŠU PULCIŅŠ

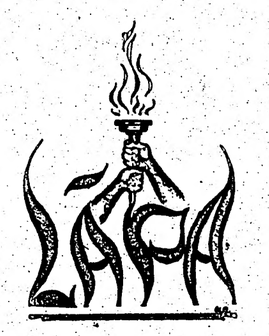

Š. g. 22. septembrī plkst. 17,30 284 Sherbourne St., pulciņa GROZIŅU VAKARS. Paredzēts īss referāts par jaunatnes darbību, ko lasīs priekšsēdis T. Kronbergs. Pašu jauniešu filmu uzņēmumu izrāde ar skatiem no Meksikas, Kalifornijas un citām vietām. Pēc tam saviesīga dzīve. Visi jaunieši laipni ielūgti.

DZĪVES DAIĻUMAM

RŪPES PAR SKAISTUMU RUDENĪ

Skaistā vasara lēnām atvadās un pirmās dzeltenās lapas vēsti par neizbēgamo rudens tuvošanos. Šai laikā katrs cenšas vēl izmantot saulainās dienas, lai uzkrātu iespējami daudz saules enerģijas ziemas mēnešiem. Atgriežoties no vasaras atvaļinājumiem un atpūtas, nu atkal ir laiks palūkoties spogulī un pētīt saules ietekmē radušās grumbiņas, rieviņas un izkaltušo ādu. Ļoti daudzus mīļā saulīte aplaimojusi arī ar lielākiem vai mazākiem plankumiem un raibumiem, kas var pastāvēt pat visu ziemu, bet jo redzami atgriezties nākošo pavasari.

Šie plankumi radušies no pārliekas apdedzināšanās, neuzmanīgi sēžot pārmērīgi ilgi laivā vai pludmalē, nedomājot nemaz, ka pie saules jāpieradinās pamazām, bet katru reizi pirms stingrākas saulošanās jālieto atiecīgas ziedes vai eļļas.

Šos plankumus iznīcināt, it sevišķi, ja tie saradušies uz muguras un pleciem, ir ļoti grūti, jo āda šeit stingrāka kā uz sejas un tik viegli nereaģēs uz balinošām ziedēm. Vienīgais līdzeklis — vai nu turpināt ziemas mēnešos uzturēt tumšāku ādas krāsu, lietojot kalna sauli, vai arī noņemt šos plankumus ar diatermijas palīdzību, ja tie nav pārāk saplūduši kopā. Uzvelkot vakartērpu, šos plankumus varētu noklāt ar krāsainu krēmu un nopūderēt ar miesas krāsas pūderi.

Sausai un izkaltušai ādai nepieciešama pastiprināta kopšana, lai iznīcinātu nepatīkamās rieviņas un atdotu ādai tās maigumu un svaigumu. Šeju kādu laiku nevajadzētu mazgāt ziepēm, bet gan speciālām mandeļu kļijām, atstājot tās kādas sekundes uz sejas paplašināto poru savilkšanai. Pēc tam seju jānoskalo remednā ūdenī.

Rudens sejas maskai varētu ieteikt biezu kārtu izkausētu svaigu cūku tauku, kas ādu padara mīkstu un palīdz atgūt zaudēto valgumu. Maska atstājama uz sejas ½ stundu, pēc kam ieteicams virstās uzlikt dvieli, kas palīdz ilgāk uzturēt ādas siltumu, lai taukā varētu dziļāk iedarboties. Masku noņem ar papīra lakatiņu un seju noskalo siltā ūdenī, pēc tam vēsā, kam pielikta citrona sula. Tas mīkstina ādu un pievada tai vitamīnus.

Pats par sevi saprotams, ka vitamīni lietojami arī iekšēji, pie kam varētu tos lietot no rītiem svaigi spiestas suleņu vai apelsīnu sulas veidā. Vakaros māgas regulēšanai un skaistuma atgūšanai ieteicamas paniņas.

Un bez tam, protams, nedrīkst aizmirst kārtīgi kopt seju, lietojot krēmus, kas arī palīdzēs būt skaistai un apburošai nākošās ziemas sezonā.

Elza Pērkone.

STUDIJAS PAR DVĒSELI

Vai ir dvēseles izšķirības starp vīrieti un sievieti, un ja ir, tad kādas?

Par šo interesanto jautājumu 14. septembrī Čikāgā runāja prof. Teodors Celms.

Zinātne, kas sākuši ar šiem jautājumiem nodarboties, ir samērā jauna: kopš 20. gadsimta. Tomēr paveikts jau krietni daudz cilvēku novērošanas ziņā un konstatēti attiecīgi atzinumi. Nav šaubu, ka cilvēkiem ir dvēsele. Statistika pierādījusi, ka tās ir atšķirīgas izdarību ziņā. Ka fiziskie ķermeņi vīriešiem un sievietēm ir atšķirīgi, tas skaidri zināms, turpretim dažas īpašības abiem dzimumiem ir vienādas, tikai izteiktas dažādās pakāpēs. Izsekots, ka pēdējos 10.000 līdz 15.000 gados cilvēki paši nav mainījušies, bet gan dzīves kultūras apstākļi. Caurmēra statistika rāda, ka dažos jautājumos ir liela atšķirība vīriešu un sieviešu jūtu dzīvē.

Sieviete allaž atrodas it kā kādā jūtu strāvojumā, viņa ātrāk uz visu reaģē, turpretim vīrietis ir gausāks, apdomīgāks. Kāda pētniece nosaukusi vīrieti par „domājošu un smēķējošu būtni." Vīrieši vispār ir vēsāki. Tas novērots jau pie bērniem — puisēniem un meitenēm. Zēni vispār grūtāk ierosināmi kādam pasākumam nekā meitenes. Arī zemapziņas izjūtas sievietēm ir lielākas, piem., tīrība, pareģojumi, nojautas, māņticība.

Bet arī vīrieši nav gluži brīvi no māņticības, piem sportisti. Novērots, ka pat ļoti vecas sievietes labprāt lasa mīlestības romānus, jo domās atkal atgriežas bijušajos jaunības laikos.

Turpretim caurmēra statistika rāda, ka starp ievērojamiem romānu rakstniekiem, mūziķiem, tēlniekiem u. t. t. sievietes neaizsniedz vīriešus, bet romānos, kuŗos attēlotas lielākas jūtu plūsmes — pirmā vietā ir sievietes.

Tā starp 50 Amerikas ievērojamākiem gleznotājiem ir tikai 3 sievietes vīriešu līmenī. Sievietes ir arī reliģiskāki noskaņotas, bet dīvaini: starp 6000 reliģiska rakstura apvienībām tikai 7 ir sieviešu dibinātas un tās pašas neievērojamas. Vīrieši, lai nāktu klajā ar lielu jaunu reliģisku domu, bieži aizgājuši vientulībā, tuksnesī, lai atbrīvotos tur no visa cita un nodotos tikai šim jautājumam, to sīki pārdomājot un pētot. Bet neviena sieviete nav aizgājusi tuksnesī šādu iemeslu pēc.

Mēs zinām, ka sieviete ir ēdienu gatavotāja un bērnu audzinātāja. Bet savādi, lielākie gardēdiena gatavotāji tomēr ir vīrieši. Arī teorijas, kā bērnus kopt un audzināt, izstrādājuši vīrieši. Bet, kad pašiem vīriešiem nodod audzināt viņu bērnus, tad no tā nekas neiznāk: jāpiedzīvo pilnīgs fiasko.

Tagad sieviete arvien vairāk ieņem redzamu vietu zinātnē mākslā. Viņa sāk teikt savu vārdu arī techniskajā darba laukā. Tomēr tur viņa, kā caurmēra statistika liecina, izcilus sasniegumus negūst. Dzimumdziņas sievietei izpaužas apslēptāk nekā vīriešiem, kam tā izteicas spontāni un robustāki. Sieviete ir kā virmojoša būtne, kas vīriešam trūkst. Sieviete izšķiras ātrāk nekā vīrietis par zināmu jautājumu. Referents minēja sekojošu salīdzinājumu: Pa ceļu iet noguris, izsalcis, līdz beidzamam nomocījies ēzelis. Likties celmalā un momirt? Vēl ies kādu gabalu. Un pēkšņi viņš aiz ceļa pagrieziena, aiz liela kalna, ierauga abās ceļa malās pa sienu kaudzei. Siens svaigs un smaržīgs. Un ēzelis gudro, pie kuŗas kaudzes apstāties? Pie labās vai pie kreisās? Varbūt labāk pie labās? Tomēr varbūt labāk pie kreisās? Un ēzelis tik ilgi gudro, kamēr nomirst badā. Tas bijis vīriešu kārtas ēzelis. Sieviešu kārtas ēzelis nekad nebūtu gudrojis, pie kuŗas gubas steigties. Tas būtu tūliņ piesteidzies pie vienas, apremdējis izsalkumu un palicis dzīvs.

Neviens kustonis piedzimstot nav tik ilgi nevarīgs, kā cilvēks, kam jāveltī sevišķa uzmanība, ko dara sieviete. Te slēpjas dzīvības mistērija, ko glabā sieviete. Mēs redzam bieži, ka jaunavas vai jaunekļi uzpošas un greznojas, reizēm pat gluži neapzinīgi, jo to viņiem liek dabas mistērija. Arī laulības dzīve ir liels uzdevums un kalpošana šai mistērijai, kad divi cilvēki sadodas rokās. Tā nav nejaušība, bet to prasa daba dzīvības turpināšanai. To zīmīgi izsaka arī Ķencis „Mērnieku laikos": „viena miesa un viena dvēsele, tikai divi gabali."

Starp daudziem interesantiem piemēriem, kā raksturīgu, kuŗā plāksnē iet kopā sieviete ar vīrieti, var minēt teātra mākslu. Te sieviete vispilnīgāk var iemiesot savu garīgo dzīvi.

Lekcijas visnotaļ bija interesanta un klausītāji tai sekoja ar lielu uzmanību.

O. Krs.

LATVIEŠU RADIO RAIDĪJUMI TORONTO

CKFH raidītājā, vilnis 1400, katru pietdienu, pl. 10 vak.

Dārzkopji Toronto organizējas

LABK dārzkopības sekcijas gadskārtējā biedru sapulcē piedalījās 13 sekcijas biedri, par sapulces vadītāju ievēlot A. Budrēviču, bet par sekretāri M. Čubi un balsu skaitītāju O. Berku. Valdes ziņojumu sniedza priekšsēdis K. Zariņš, atzīmējot, ka sekcijas divu gadu pastāvēšanas laikā biedru skaits pieaudzis uz 28 un arī pašreiz pieteikušies vairāki jauni biedri. Aizvadītajā darbības laikā notikušas ekskursijas uz A. Augstmaņa tabakas audzēšanas saimniecību un Gvelfas lauksaimniecības kolledžu. Labi apmeklēti bijuši referātu vakari, kas galvenokārt saistās ar mājas apkārtnes izdaiļošanu un dārzkopības stāvokli Kanadā. Notikuši arī 2 biedru vakari, dodot labu atlikumu. Revīzijas komisijas protokolu nolasa sapulces vadītājs, konstatējot, ka revīzijas komisija valdes darbību atradusi par pareizu un sekmīgu, kādēļ ierosina valdei izteikt pateicību. Sekojošās debatēs valdes darbību atzinīgi novērtē arī LAB K priekšsēdis K. Priedītis, kam pievienojās visi klātesošie. Valdes vēlēšanās pieņem ierosinājumu ievēlēt visus līdzšinējos valdes locekļus (priekšsēdis K. Zariņš, kasieris J. Gotsons un sekretārs R. Norītis). Par valdes pirmo kandidātu ievēl A. Budrēviču. Bez tam valdē kā pilntiesīgs loceklis darbosies arī LABK valdes pārstāvis Egons Lazda. Revīzijas komisijā ievēl Mirdzu Čubi, Elru Lazdu. Kandidāte Valija Priedīte. Pārrunājot turpmāko darbību, nolemj ka ieteicams turpināt pasākto referātu ciklu dažādos dārzkopības jautājumos, pie kam nākošais referāts būtu vēlams par griezto ziedu un istabas puķu pareizu sakārtojumu telpu dekorēšanai. Tāpat turpināmi arī biedru vakari un izveidojama vēl ciešāka sadarbība ar Latviešu agronomu biedrību, rīkojot kopējas ekskursijas un citus sarīkojumus. Šo ierosinājumu tehnisku izkārtošanu atstāj valdes ziņā.

SAIŅUS UZ LATVIJU PA GAISA PASTU:

polio potes un cita satura saiņus pēc jūsu izvēles, ar 100% garantiju, iespējams nosūtīt ar

WALTMAN'S DRUGSTORE stapniecību,

(dibināta 1889. gadā)

1149 Dundas St., W. (Ossington ielas stūrī)

LE 6 - 2139